

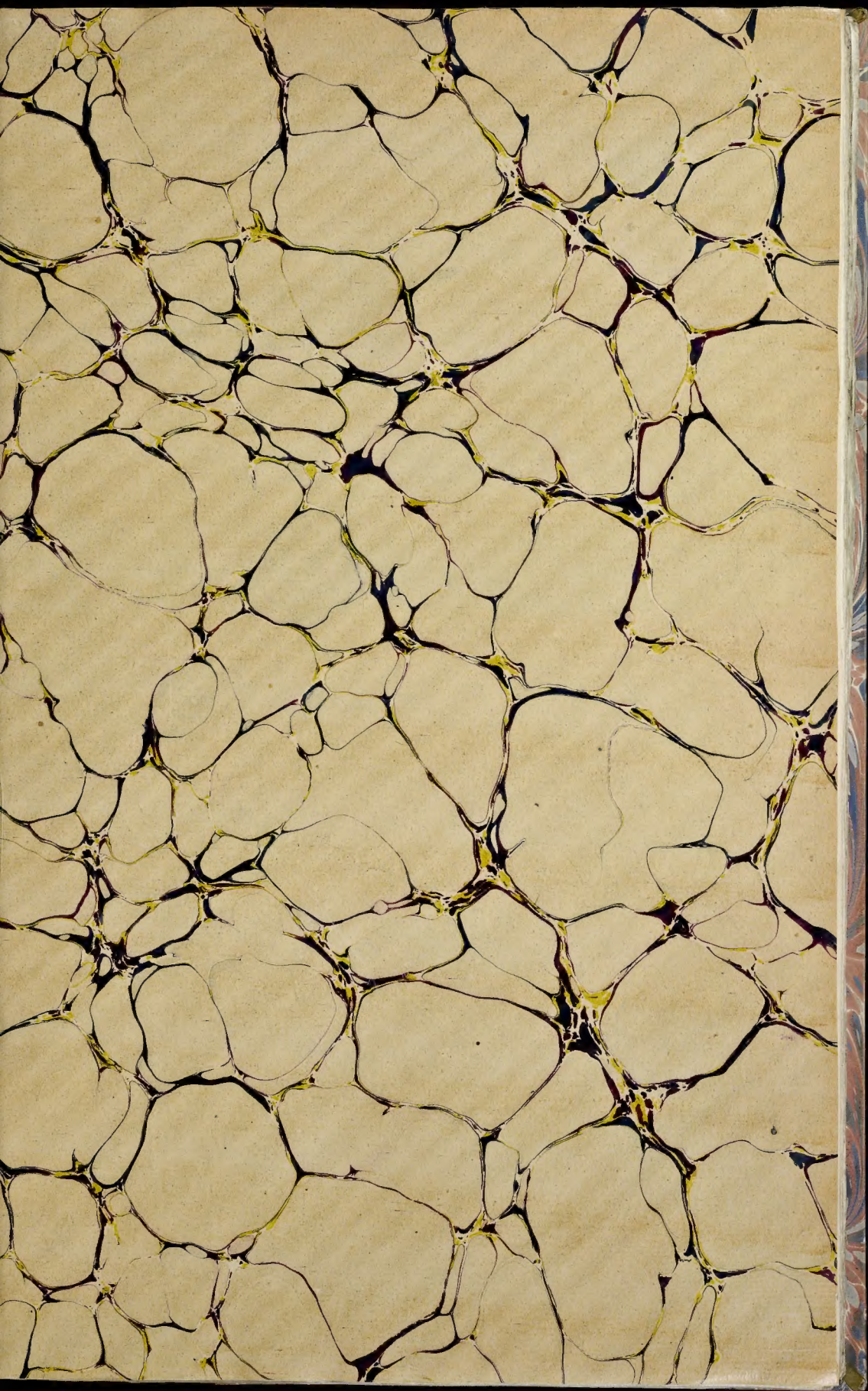

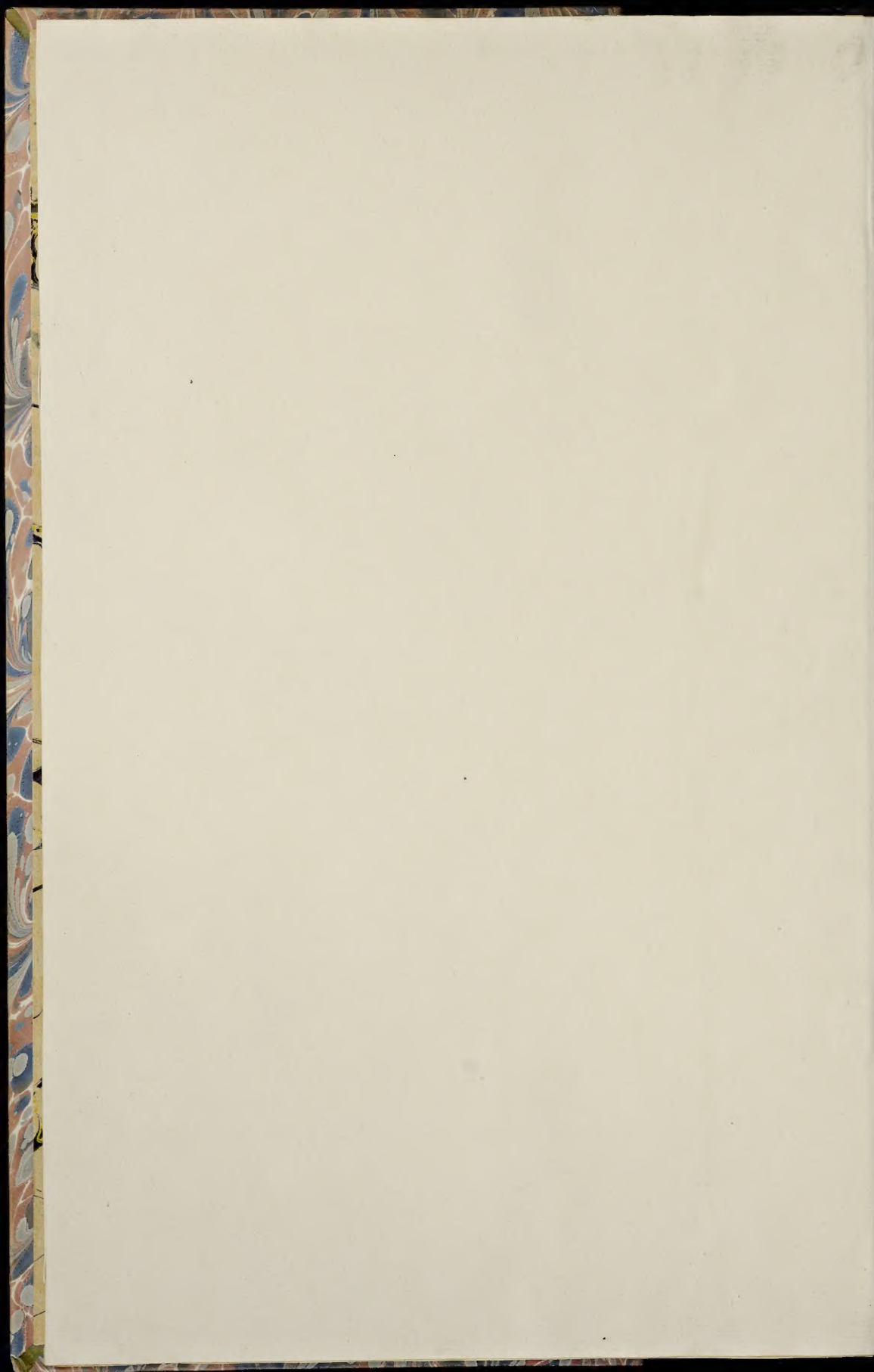
EX-LIBRIS - CH. GIRAVLT
ARCHITECTE
MEMBRE DE L'INSTITUT

EXPOSITION DE 1900 - PETIT PALAIS

35209

c

1/2 F.D.V.

Frontispice grave' et 102 vnes

V E R K L A R I N G

V A N

T Y T E L P L A A T

G

D E

VECHTSTROOM.

DE WET

VERKLARING

VAN DE

TYTEL-PLAAT.

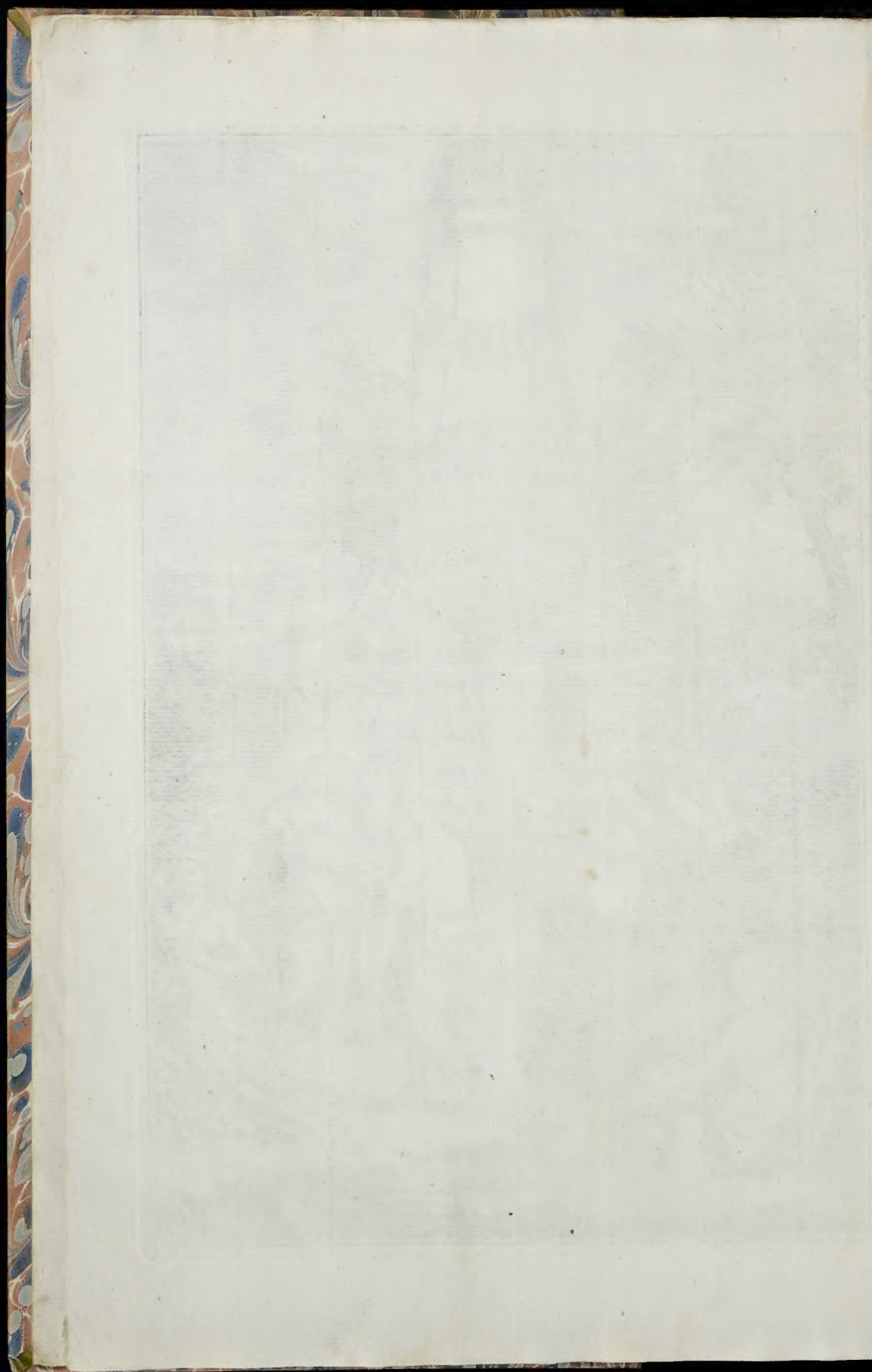
Graveerkunst brengt haar gaven op 't papier,
Terwyl het oog zich kan met lust verzaaden
In dit Taf'reel, vol pracht en eed'len zwier,
Daar 't veldgezicht zich mengelt met cieraaden.
De **VECHT-STROOM** duikt in 't lommer met haar lis
En kruik, terwijl het zwaantje zonder zorgen
Zich zelf vermaakt daar ieder vrolyk is.
De **JACHT-GODIN** houd niets in 't hert verborgen
Voor **LANDBOUW**, en belooft zyn akkervrucht
En weiden hier in 't jaagen te verschoonen.
APOLLO komt met een gezwinde vlugt
Zich aan de **GRAAN- en VRUCHT-GODIN** vertoonen.
En **WETENSCHAP**, die hy met ernst gebied
Deez' Stroom op hun banketten steeds te onthaalen,
Naardien hy haar voor rampen en verdriet
Beschermen wil, door zyn verkwikbre straalen.
In 't midden staat een **EER-ZUIL** opgerecht
Met een geschrift, om d'inhoud klaar te ontdekken,
Tot roem en eer der nooitvolpreezen' **VECHT**,
En wapens van nabygeleegen Vlekken
En Steden, daar de vreugd elk lieflyk streelt
In 't Lentseizoen, na vorst en stormgevaaren.
De **MYTER-STAD** is in 't verschiet verbeeld,
Met **MUIDEN**, daar deez' Vliet stort in de baaren
Der Zuiderzee, waar op ze zich vertrouwt.
Ziet daar de zin van deeze plaat ontvouwt.

CLAAS BRUIN.

D E
VECHTSTROOM,

V A N

UTRECHT TOT MUIDEN,

VERHEERLYKT DOOR HONDERD GEZICHTEN
VAN STEDEN, DORPEN, VESTINGEN, ADELYKE
GESTIGTEN, LUSTPLAATZEN EN WARANDEN.

O P G E H E L D E R D

MET OUDHEID- EN GESCHIEDKUNDIGE AANTEEKE-
NINGEN, DAAR TOE BETREKKELYK,

EN VERRYKT MET EEN UITVOERIG

BESCHRYVEND DICHTSTUK.

LES DÉLICES

D E L A

RIVIÈRE LE VECHT,
D'UTRECHT à MUIDEN,

OU COLLECTION DE CENT VUËS DE

VILLES, VILLAGES, MAISONS SEIGNEURIALES,
CAMPAGNES, CHÂTEAUX, &c.

Te A M S T E R D A M by

H. GARTMAN, W. VERMANDEL EN J. W. SMIT,

M D C C X C I

B E R I C H T

V O O R D E E Z E

NIEUWE UITGAAVE.

Kon welker het Y, dat, by elken vloed, de rykste schatten, uit ieder der vier waerelddeelen, voor het magtig *Amsterdam* toestroomt, de dichtader van eenen ANTONIDES doen zwellen; vondt, na hem, een SMITS, de grootste der *Maaspoëten*, aan de boorden der ROTTE gezeeten, voedsel voor zynen weejigen dichtgeest, in het bezingen van dien stroom; luisterde eenmaal de AMSTEL naar de toonen van den gadeloos-zingenden VAN WINTER; wat zal niet de VECHTSTROOM, met haare gelukkige, en om derzelver genoeg dikwerf benyde, bewooners gevoelen, wanneer zy den lof van hunne aardfche zaligheden ook op de zedelier van eenen onsterfelyken KLAAS BRUIN hooren klinken! —

Die toonen, leezet! kan uw oor hier veragen, waar u de onvergelyklyke schoonheden van den eenigen VECHTSTROOM met eene milde hand worden ten toon gespreid. — Ontfluit uw gehoor voor de eersten, en open uwe oogen voor de laatsten. Dicht- en teekenkunde beiden immers zyn den man van verhuft, den man van smaak waardig? —

Gaarne zoude ik my verledigd hebben om de zacht-kabbelende VECHT met U optevaa-

ren, en U slechts eenigen dier veele gadelooze gezichten en verschieten, dier menigte van verscheidenheden, welken zy zoo rykelyk oplevert, als met een vlugtig oog, doen beschouwen; indien niet de arbeid des grooten Dichters dit volstrekt overtollig, ja noodloos, maakte. Wat de teeken- en graveerkunsten te kort schieten, vult zyne dichtkunde aan; — en wat zoude ik U meer zeggen dan uw eigen hart U zal doen gevoelen op het zien van een *Zydebaalen*, de vrucht van eenen nyveren koophandel; van een *Goudensteyn*, een *Maarsfeven*, een *Ganzenhoef*, een *Nyenrode*, de onledige rustplaatsen, Amstellaar! van meer dan éenen uwer Burgervaderen; van een *Gunterstein*, welker de lustwarande van 's Lands grooten en gryzen advokaat JOHAN VAN OLDENBARNEVELD; van een *Vredeland*; van een *Muiden*, en deszelfs aloud en adelyk *slot*, van welk laatste de Dichter zingt:

't Is waar, uw heldre glans verdooft,
Wanneer men 't oog slaat op uw mauren:
Maar om uw nooitvolpreezen hooft,
Zal uw vermaardheid eeuwig dauren; —

en van zoo veele andere, niet minder bezich-

tiging-waerdige, *Steden, Dorpen, Vestingen, Lustplaatsen en Hoven*. Dan, genoeg! deeze schoonheden zyn ontruikt aan den duisteren nacht der vergetelheid, waarin zy als bedolven lagen; en men biedt U dezelven thands met eenen vernieuwden luister aan. Dat deeze verzameling U verlustige, die, aan de boorden van de **VECHT** gezeten, haar zoet en schoon blyft genieten, of wel, in uwe stedelyke woningen terug gekeerd, de lieve zomerdagen by haar

doorgebragt, herdenkt, en uit uwe warme winterzaalen de aanstaanden weder verlangend te gemoet ziet; dat zy ons allen, Landgenooten! uitlokkende om te smaaken wat zy schenkt, geene vreemde waranden zoo bevooroordeeld doe voortrekken aan die, welken ons gadeloos Vaderland allerwege opent voor elk', die dezelven wil en kan kennen en waardeeren!

Aan den Tijdel, in Sept. 1790.

M.

S P E E L R E I S

L A N G S D E

V E C H T S T R O O M.

Een ander zing van minnetochten,
Of doop' zyn pen in gal en roet,
Of daar een zege word bevogten
In inkt gemengt met menſchenbloed.
Het lust my van een' Stroom te dichten,
Daar ieder voor verſtont moet ſtaan.
Het lust my *Stopendaals* Gezichten,
Ge-estst naar 't leeven, naar te gaan,
Waar door de *Vecht*, zo lang verſchooven,
Haar hoofd met luister ſteekt naar boven.

Doorluchte Stroomen, belgt u niet,
Dat ik een Spruit zo lang gebooren,
Ten top verheffe, en in 't verſchiet
Een' ſchat, die menig kan bekooren,
Vertoon in eenen kleenen kring,
Vol Landpaleizen en Kaſteelen:
Gy kent dien kostelyken ring,
Omzet met dierb're hofjuweelen.
Men tast nooit mis in 't ryk genot,
Van *Utrecht* tot aan 't *Muiderslot*.

ô VECHTSTROOM! die uw vruchtb're randen
Besproeit met levendig kriſtal,
Wat heb ik niet al ſtof voorhanden
Om 't onuitſprekelyk getal
Van keurgezichten te verhalen,
En al uw ſchoonheid op een ry
Slegts met een doodveſ af te maalen!
Meer kan ik niet. Hoe luſte 't my,
Indien 't my heden mogt gebeuren,
Uw' waaren oorſprong naar te ſpeuren!

En vraagt men waar 't belet uit ſpruit?
De vlugge tyd, ô roem der Vlieten!
Heeft my in mynen loop geſluit,
Om 't rechte doelwit te beſchieten:
Nu vind ik my verpligt, om maar
Een ſchets van uw cierraad te geeven;
Cierraad, dat in geen enkel jaar
Kan overdacht zyn en beſchreeven;
't Geen echter noch te volgen ſtaat,
Zo d'Oppermacht my leeven laat.

Myn reisgenooten, maakt u vaardig,
De ſpeelhoep wagt en legt gereed
Tot deezen korten togt, 't is waardig
Dat men een dag of zes beſteed
In deeze lommerryke ſtreken.
Verſchoon me, ô Biſchop'lyke Stad!
Dat ik u nu niet aan kan ſpreken;
'k Bewaar voor u een' letterschat,
Die u, mag maar myn zangſter leeven,
Genoegen en vermaak zal geeven.

Wel aan: maar hoe! wat zacht geruis
Komt ſchielyk in myne ooren daalen?
Ik hoor een aangenaam gedruis:
Wy zyn hier aan de ZYDE-NAALEN,
Daar 't water, door de kunst geleid,
Een groot gevaar' kan doen beweegen,
Tot algemeene nuttigheid,
Wyl duizenden, door 's Hemels zeegen,
Beſtaan van 't pragtig wormgeſpin.
Wat brengt de zyde al voordeel in!

Wie kan hier zyn gezicht verzaaden
Door al 't geraas, 't gewoel, 't gezwier?
Wat teelt gy niet al goude draaden,
ô Wormpje! klein, doch edel dier:
Arachne zwyg' vry van haar weeven,
Gy kunt de ſchoonſte glans en pracht
Aan Koninglyke Hoven geeven.
Dus word de menſch niet veel geacht,
Zo lang zyn deugd, verſtand en gaven,
Zyn in vergeetenheid begraven.

Nu eens dit hoffelyk geſtigt,
Door Heer van MOLLEMS geest voltooged,
Beſchouwt: ô wolk een ſchoon gezicht
Vertoont zich heug'lyk voor onze oogen!
Hier paart de ſchikkonst met natuur,
De kom met zyne waterſtraalen,
De kabinetten als een muur
Geſchooren, daar men in kan dwaalen:
't Juicht al, hoe ſtom, tot lof en eer,
En roem van hunnen braaven Heer.

Maar wie, wie moet zich niet verwond'ren;
Die deeze' beroemde Hofzaal ziet,
Vol pragt van boven en van ond'ren.
Verdwyn, verdwyn vry in 't verſchiet,
Al wat den naam van ſchoon mag draagen.
ô Ziebetoverend geſicht!
Uw glans kan Koningen behaagen.
De Myerſtad is ſteeds verpligt
Uw' eigenaar, met blyde klanken,
Voor zulk een keurjuweel te danken.

Nu weder voort, het jaag-paard zal
Ons voorgaan, en den weg ſteeds wyzen.
Ik hoor een lieffelyk geſchal,
Terwyl de Lentezon aan 't ryzen
De paerden van den morgenſtond
Naar boven trekt: verkwickb're ſtraalen,
Gy maakt het kwynend hert gezond;
Natuur kan in u adem haalen,
Zy teelt uit u, door Gods beleid,
Wat ſtrekt tot nut en vrolykheid.

ô Aangenaam en veilig reizen!
 Wat kan de zinnen meer voldoen
 Dan keurelyke Veldpaleizen,
 In 't midden van 't bekoorlyk groen
 Met diep verwond'ren te beschouwen,
 Daar gulle en onbesprooken vreugd
 Myn vrienden, zonder misvertrouwen
 En wrok, elks ziel op 't hoogst' verheugt.
 Laat and're dert'le lusten looven,
 Deeze' wellust gaat het al te boven.

Wy streeven ROOZENDAAL voorby
 En RAVENSBURG, twee schoone hoven.
 Zacht stuurman, leg het roer aan ly.
 't Gaat wel, wy zyn 't gevaar te boven,
 De lyn is los, sla weder voort;
 Men moet zich hier voorzichtig myden,
 Om in dit zielverruk'lyk oord
 Geen schipbreuk met deeze' sloep te lyden.
 Dus word wel 't allergrootst' vermaak
 Betaalt met eenen bitteren smaak.

Dus moest wel eer door 't overzeilen,
 Bohemens Erfprins, VREDERYK,
 Den grond, helaas! van d'Yftroom peilen,
 Voor Amsteldam, daar 't Vorst'lyk lyk
 Gevonden wierd na weinig dagen;
 Wat ook tot hulp wierd onderstaan
 't Was al vergeefs; ô droeve plaagen!
 De Vader zag zyn' Zoon vergaan;
 Die morgenzon, te vroeg aan 't zinken,
 Deed hem in traanen schier verdrinken.

Wat Koning zou voor zulk een pand
 Zyn wettig Kroonrecht niet verruilen?
 Dus houd het aardsgeluk geen' stand.
 Maar zacht, ik zie wy zyn te ZOILEN,
 't Geen, zo men wil, zyn' oorsprong telt
 Uit eerkolommen der Colonnen,
 Een Roomsche geslagt, wanneer 't geweld
 Dit vry gewest heeft overwonnen;
 Doch de oudheid, schoon m'er veel uit leert,
 Is meest door d'ouderdom verteert.

Ziet hier 't Kasteel, met dikke muuren
 En toorens naar de aloude pracht
 Gebouwt, om eeuwen te verduuren,
 Daar 't krygsrammeiwerk vaak haar kragt
 Vergeefs op heeft gespilt voor deezen;
 Nu heeft het voor geen oorlogsploeg
 Van bittere Burgertwist te vreezen,
 Die onverzaadelyke ploeg,
 Belust, om tot haar wit te raaken,
 Op rooven, schenden, moorden, blaaken.

ô Vecht! verrukkelyke Vliet!
 Hier hebt ge u als een slang geboogen;
 Hier toont ge ons wond'ren in 't verschiet,
 Gewrogt door 't eeuwig Alvermoogen;
 Elk is op 't schoon gezicht belust,
 Terwyl wy VECHTENSTEIN genaaken:
 Daar Heer D'ORVILLE zich gerust
 Kan met zyn lief en kroost vermaaken,
 Wanneer zyn brein is afgemat
 Door koopzorg in een waereldstad.

Uitspanning kan den geest verblyden,
 Door onverpoosde last bezwaard,
 Waar door ook 't lichaam heeft te lyden.
 Maar 'k hoor aan 't trappelen van 't paard
 Dat wy te MAARSSSEN zyn gekoomen,
 Een groot en neeringryk gehugt,
 Geleegen aan de friske stroomen,
 Welks standplaats en gezonde lucht
 Kan meenig uit de steeden troonen,
 Om hier in de eenzaamheid te woonen.

Daar legt de grond van 't Slot, gebouwde
 Voor menig jaar door meester STEVEN,
 Die grooter zorg droeg voor zyn goud
 En schatten, dan voor 't dierbaar leeven:
 Toen 't muiltziek rot, door wraak verwoed,
 Van Urecht hem hier kwam bespringen,
 En deed hem smoooren in zyn bloed.
 Hy, die zyn geldzucht niet kan dwingen,
 Haalt, na veel leed en ongevals,
 De doodstraf dikwils op zyn' hals.

Nu kan Heer LOKHORST zich vermaaken
 In 't landhuis op dat puin gestigt,
 Na 't Staatsbeslief en 't nodig waaken.
 ô Welk een heugelyk gezicht
 Doet zich hier op in alle deelen!
 Hier ziet men laanen, dicht beplant,
 Daar schaduwryke lustprieelen,
 Ginds klaverveld en vruchtbaar land.
 ô MAARSSSEN! 't geen elk kan bekooren,
 Ik heb my zelf in u verlooren.

Wy zien nu weder veldwaard in,
 Daar DOORENBURG ons blinkt in de oogen,
 Waar van de tiende (*) Zanggodin
 Eens zong, en elk hield opgetoogen
 Door wedergalooze poëzy,
 Dat zout, 't geen 't al bewaart voor smetten.
 Wy dryven HARTEVELD voorby,
 En LIESENBERG. ô Keurbanketten
 Voor 't graag gezicht, vol zwier en praal.
 Ik zie, wy zyn voor ZOETENDAAL.

ô ZOETENDAAL! zo wel geleege,
 Zo net gebouwt, zo schoon beplant.
 ô ZOETENDAAL! zo 's Hemels zeegen,
 Gelyk ik wensch, u houd in stand,
 Zal 't lommer van uw laan de hoorden
 Van deeze vliet met nieuwe pragt
 Vercieren. ô Gelukkige oorden!
 Uw waardige Bezitter tragt
 Het welk aan veelen is gebeecken,
 De waare vriendschap aan te kwecken.

Hier kan ik den verdienden lof
 Niet van heer BYLEVELD verzwigen,
 Die menig slot en schoonen hof,
 (Zyn roem moet aan de staten flygen.)
 Door zyne voorpraak heeft verschoont;
 En hen, naast God, den brand ontrukte:
 Maar deeze dienst wierd slegt beloont:
 Een schynvriend, ja een onderdrukte
 In dit geval, zocht hem in haat
 Te brengen, door een smood verraad.

(*) Historische Levensgelyke.

Maar de eed'le Magistraat, bewoogen
Door deeze daad, heeft hem bewaart.
Dus ziet men hoe het mededooien.
En trouw door een' ondankb'ren aart,
ô Braave Priester! word vergeeten.
Geloofsgeſchil, door wraak verleid,
Wat gruw'len durft ge u niet vermeeten!
Maar 's hemels Oppermaſteit
Vergeldt de deugd, wie ze ook mag pleegen!
Ach, wou dit ieder overweegen!

Daar zien wy GOUDESTEN, geſtig
Van de eed'le telg der Maarsevenen,
Dien Burgerheer, die als een licht
In Amſtels Raadhuis heeft geſcheenen;
Die hier een Tempe op 't groen tapyt
Van 't veld voltooid, in die boſſchagie,
Gepoot, geplant door wakk're vlyt.
Wiens hert wordt niet door deeze plantagie,
Welks wederga men weinig vind,
Verrukt, die 't dichte lommer mint!

De kiel doorſnyd de zyl're vlieten
Voorby het Rechthuis met een vaart,
Terwyl we een ſchoon gezicht genieten,
Onze oogbeſchouwing dubbel waard.
Wie moet deeze heerlijkheid niet looven,
Die t'elkens voor ons open legt!
Maar welk een trits van vorſten-hoven
Streelt ons hier 't hert? 't Is HOOGVECHT:
't Is OTTERSPOOR, 't geen wy zien ryzen,
En GANZENHOEF, met reën te pryzen,

Elk hof verdient byzond'ren lof:
ô HOOGVECHT! ik moet u roemen;
Wat vind ik niet al ryke ſtof,
Om u een Paradys te noemen,
Waar in heer SWEERTS zyn ruſt en vreugd
Steeds vind, na de afgeſloofde pligten;
Hier word de droefheid zelf verheugt.
ô Welk een reeks van keurgezichten!
'k Zie Kom, Terras en Kabinet:
'k Zie wond'ren, waar 'k myn voeten zet.

Maar hoe verrukt uw ſtand myn zinnen,
ô OTTERSPOOR! ô Vechtjuweel!
Wie moet uw ſchikking niet beminnen?
Indien ik hier van ieder deel
Een ſchets wou toonen, 'k zou verdwaalen
In zulk een doolhof van vermaak:
Hier kan uw heer zyn hert op haalen;
Gewis hy zou deeze zuiv're ſmaak
Van welluſt, daar 't al voor moet wyken,
Niet wiſfelen voor Koningryken.

Nu eens het luſtpriëſel beſchouwt
Van een der deſtigſte Regenten,
Dien Amſtels Rechtbank word vertrouwt;
Die elk zyn' pligt tracht in te prenten
Door wyzen voorgang, heuſch van aart;
Een echte telg der Batavieren;
Een ſlonkerſteen, ſteeds roemenswaard,
Daar 't Y zyn Scheepskroon meê kan cieren.
De hemel voer' hem op den trap
Van eer, door 't Burgermeesterschap.

Heb ik, dus vry en onbedwongen,
Heer MAARSEVEEN, vergeef het my,
Een weinig tot uw lof gezongen.
't Is waarheid, en geen vleiery.
Maar, Reisgenooten, ziet deeze dreeven
Die als geſchooren muuren ſtaan,
Daar 't lieflyk groen kan ſchaduw geeven;
Hoe vrolyk licht ons alles aan!
ô GANZENHOEF! 'k heb op uw gronden
Een keuriyk zielvermaak gevonden.

Maar hoe, regeert hier Cerberus?
Of braakt een Etna deeze vouken,
Of Hekla, of Vefuvius?
Of word hier 't wapentuig geklonken
Van Mulciber, daar 't dierbaarſt bloed
Door word geſtort in oorlogs ſtormen,
Neen, Reisgenooten, 't is een gloed,
Die ſteenen kan uit klei hervormen
't Geen in een harde ſtof verkeert,
Tot nut der Bouwkunſt, nooit volleert.

ô ROTGANS! 'k voel myn geest gedreeven;
Nu KROMWYK my in de oogen blinkt,
Om u behoorlyke eer te geeven,
Hoewel met ſlaauwe en glanslooze inkt.
ô Dichter! die deeze kleenen toeren
Tot uw Parnas verkooren had,
Wat liet gy hier al klanken hooren;
De Vechſtroom was u hengſte-nat.
Al moet gy 't licht des levens derven,
Uw Poëzy zal nimmer ſterven.

Ziet hier OUD-AA aan d'eenen kant,
Aan d'and'ren NYENRODE, praelen,
Voor ruim twee eeuwen afgebrand,
De wraak van Levi kent geen paalen,
Door eenen Mytervorst, gewoon
Deeze ſtreck als een tiran te plaagen;
Ook heeft het noch eens zulk een' hoorn,
Door Luxemburgs bevel verdraagen,
In 't noodjaar, toen der Franſchen macht
's Lands Vryheid had bynaar verkragt.

Doch toed 't verlost was van dien kluiſter;
Is 't weder heerlijk opgehaalt,
Gelyk men 't nu beſchouwt vol luïſter.
Maar zacht, wat luſthof of hier praelt?
Waar zyn we, aan d'Arno of te Romen?
Wat Tivoli is hier geplant?
Wie kan zyn' oogenluſt betoomen?
Heer BOENDERMAAKERS vlg verſtand
Kan hier, om dit gewest te kroonen,
Italië aan de Vecht vertoonen.

Ja, ziet deeze wond'ren van naaby,
Maar wagt u voor de waterſtraalen;
Men heeft het oog op u en my;
Nieuwsgierigheid kan ligt verdwaalen:
't Gaat wel, wy worden reeds beſproeis
Door heimelyke hinderlaagen.
ô Veldpaleis! 't geen overvloeit
Van keurſtof, 't geen elk kan behaagen,
Wat zyn wy niet aan u verpligt?
Duur lang, bekoorlyk Vechtgezicht!

De middagzon genaakt het zuiden,
 En schiet haar stralen, heet van gloed,
 Op akkers, boomen, bloemen, kruiden;
 De bouwman hoopt op overvloed
 Van vruchten, door dit groeizaam weder.
 Aanblijvende Nijfsteit!
 O Bron van heil en vreugd! hoe teder
 Bemint ge 't menschedom! hoe bereidt
 Uw voorzorg duizend dierb're gaven,
 Om ons te voeden en te laaven!

* Zie CUNTERSTEIN, dat praalgebouw,
 Dat Lustpaleis van heer VAN COLLEN,
 Die Hoofdschout van beproefde trouw,
 Die 't duizendhoofd'ig beest voor 't hollen
 Aan 't Y betoont, door 't ryp verstand:
 Een Cefar, in den kryg ervaren:
 Een Caro van ons Vaderland,
 Die nimmer zal zyn ziel bezwaaren,
 Om 't recht te kreuken door verraad,
 Uit onverzaad'bare eigenbaat.

De Flonkerstar der BARNEVELDEN,
 Die Martelaar van Staat, wiens lof
 Geen tong ooit kan naar waarde melden,
 Was eertyds heer van deezen hof
 En 't aad'lyk huis, zo wel geleege,
 Welks ruime standplaats, in 't verschieft
 Vol boschcieraad en wandelwegen,
 Een' nieuwen luister aan deez' Vliet
 Kan geeven, voor nieuwsgierige oogen.
 Wat hert word hier niet opgetoogen!

Wy zyn te HREUX'LEN, daar 't geweld
 Wel eer het Fransche slagzwaard zwaaid,
 Met d'onverzoen'b'ren moord verzelt,
 Die honderden van lyken maaide;
 Men hoorde niet kan kreet op kreet;
 Men zag, o droevige vertooning!
 O Gruweldaaden! al te wreed
 Voor d'Allerchristelyksten koning,
 (Wat viel 't den Landzaat hard en zuur)
 Dit schoon gewest in vlamme en vuur.

Ziet daar, 't geen ons weêr kan bekoopen,
 Wat al priêlen op een ry;
 Hofwerk en VECHTVLIET praat van vooren
 QUEEKHOOF en GROENEVECHT op zy;
 Wie moet niet in al 't schoon verdwaalen?
 Ginds WEERSTEIN en VYVERHOFF:
 Indien ik alles zou verhaalen
 Wat strekken kan tot roem en lof
 Van deeze lommerryke strecken,
 Het zou my aan den tyd ontbreken.

Maar welk een Veldpaleis vertoont
 Zich hier, zo deftig in zyn deelen?
 't Is OVERHOLLAND, ryk gekroont
 Met ciere lyke hofjuweelen:
 Heer HUGENS, een voortref'lyk lid
 Van Amstels Rechbank, ryp van oordeel,
 Heeft deeze lustplaats in 't bezit,
 Daar 't brein, vermoet d'oor last, tot voordeel
 Van 't algemeene, zich op vermaakt,
 En eene zuiv'te wellust smaakt.

De Jaag'schuit, vol gepropt van menschen,
 Bruist voor ons heenen: wat gemak
 Kan iemand meer in 't reizen wenschen?
 Om dus, als was hy onder dak,
 Al slaapende zyn' togt te spoeden?
 Dit voorrecht heeft ons vaderland
 Door 't recht gebruik der watervloeden:
 Hier biedt de konst natuur de hand,
 En dient die zuster naar vermoogen.
 Dit hield een (*) Prins eens opgetoogen.

Deez' plaats rust op de STARRE-SCHANS;
 Gebouwt, toen 't oorlog de ingewanden
 Van ons Gemeenbest bykans
 Doorknaagt had, met bebloede tanden!
 Nu blinkt zy als een diamant,
 Omringt van de aller schoonste Linden;
 Nu zien we een' vyver, net beplant,
 Zo schoon als ergens is te vinden.
 Wat geeft de vrede een vrugtb'ren oegst,
 By 't kryggeweld, 't geen 't all' verwoest?

Zo teelt het vroom en zacht geweeten
 Een bron van vreugd, een' schat van rust!
 Daar 't hert, van wraak en haat bezeeten;
 Het heug'lyk licht van blydschap blust.
 Wat stort hy in een' poel van plaagen,
 Die eeuwig wrokt, en tergt, en byt!
 Wat moet hy niet al ramp verdraagen,
 Die met zyn' boezemvyand stryd?
 Byzonder als hy, tot zyn schade,
 De hulp verfmaadt van gods gezade!

O RUFELMONDE! o Vecht-kleinood!
 Hier wensch myn geest te speelemen;
 Gy zyt, hoe klein, in luister groot,
 Door de overdekte wandelreien
 Van keurig groen, daar 't zonnelyk
 Vergeefs door 't lommer tragt te booren.
 O Zielverrukkelyk gezicht!
 Uw stand kan Koningen bekooren:
 Uw boomgaard is alom bezet
 Met in- en uitheemsch hofbanket.

Hier word uw heer, die 't buitenleeven
 Bemint, bevryd van last en leed,
 Steeds stof tot nieuwe vreugdgegeven
 Met zyn geliefde MARGAREET:
 Hier kan hy vrolyk speelevaaren,
 't Zy hy laveert, of ruimschoots zeilt,
 En klieft de kabbellende baaren,
 Of achter 't riet de diepte peilt,
 Om 't stomme visje te bezetten
 Met angelroê, of schakelnetten.

Dit 's NIEUWERSLUIJ, een klein gehugt,
 Waarin men 't kostfchool kan beschouwen,
 Het geen de jonkheid houdt in tucht;
 Hier liet de nood een sterkte bouwen,
 Die 't wreed geweld van (*) Lodewyk
 Kon dwingen, door metaalen monden,
 De moord, begruist van bloed en slyk,
 Lat recht noch wetten ongeschonden,
 Wanneer ze met haar slagzwaard zwaait,
 En duizenden van lyken maait.

(*) De Prins van Condé. (†) Lodewyk XIV Koning van Frankryk.

Maar welk een Vechtzon met haar stralen
 Vervult myn hert met vrolijkheid?
 't Is OUDERHOEK, nooit af te maalen
 Nadr waarde; elk maak' zich nu bereid,
 In 't aangename lenteweder,
 't Gezicht te streelen langs deez' vliet;
 Men zet' zich op het bergje neder;
 Hier ziet gy wond'ren in 't verschiet.
 Wie moet deez' plaats, steeds hoog te roemen,
 Geen aardfche paradyskroon noemen;

Wend nu van Ouderhoek het oog
 Naar Loenen; wie zou om Florensiën,
 Deez' kostelyken regenboog
 Van Lustpaleizen ooit verwensfen?
 Ja 't prat Frascati, daar voorheen
 De groote Cicero op woonde,
 Toen Romens luister elk bescheen,
 Terwyl haar hoogmoed ieder hoonde,
 Doet van haar' hoogen heuveltop
 Zich niet vermaakelyker op.

Hier kan Heer PELS zyn rust steeds vinden
 In deez' hoeve, met zyn kroost,
 By 't Hofcieraad van els en linden;
 Heer PELS, wiens naam in 't west en oost
 Gaviert word, en gekroont met zegen
 Zo ver de Koopvaardyvloot zeilt,
 En brist door ongebaande wegen;
 Daar nooit de diepte word gepeilt.
 Wie winst of schade krygt door 't waagen,
 Deez' zuil kan Amstels kooplot schraagen.

Myn hert is om uw' stand vol vreugd,
 ó MIDDELHOEK! wien 't ook mag belgen,
 Alwaar Heer BIERENS zich verheugt
 Met zyn beminde en braave telgen:
 Hier ziet men een gezonde lucht;
 En 't kabbelen van frisse stroomen,
 Daar akkervelden, ryk van vrucht;
 Ginds 't lommer van de lindeboomen.
 ó Vecht! hoe freelt ge myn gemoed,
 Door all' uw zielbekoorlyk zoet?

Wat Hofpraal ryst hier voor onze oogen?
 't Is NIEDERHOEK, welks braave Heer
 Dé deugd gevoegt heeft by 't vermoogen;
 Dus blinkt zyne onverwelkbaare eer:
 Geen vleizucht met haar looze streken
 Heeft my bewogen tot dien lof,
 Wyl kerk en beurs hier voor my spreken:
 Zy hebben beide ryke stof
 Om Heer VAN TARELINC te pryzen;
 'k Laat Amsteldam dat oordeel wyzen.

Hier kan zyn afgesloofde geest,
 By 't zingen van de nachtegaalen,
 In de open lucht, die 't hert genceft,
 Gerust en vrolyk ademhaalen
 Met zyn gezin, 't geen jaar op jaar
 Vermeedert onder 's Hemels zegen:
 Dus kroont d'Alwyzen zeegenaar
 Uw' welstand met en' milden regen
 Van zyne gunst, die 't all' verblydt,
 ó Koopheer! vol verstand en vlyt.

Beschouwt den lusthof en de perken,
 Daar Flora's bloemhof daag'lyks groeit,
 Waar aan de vreemdeling kan merken
 Hoe hier de handel heeft gebloeit;
 Hoe blinkt dit speelhuis, 't geen verheeven
 Op eenen dubb'len vyver rust!
 ó Zielverrukkelyke dreeven!
 Myn geest, op landvermaak belust,
 Zou hier een reeks van zomerdagen
 Verflyten kunnen, met behaagen.

Zie daar 't aloude KROONENDORG,
 Welks Stichter in zyn bloed moest baden,
 Daar Velzen zat vol angst en zorg,
 Toen hy graaf Floris had verraden,
 En door een' wreedten wrok vermoord.
 Wat baart de hoogmoed al elenden!
 Wat brengt ze niet al gruw'len voort,
 Wanneer ze een' Vorst tot vrouwenfchenden
 Weet aan te hitfen, tot zyn straf,
 Waar door hy eerloos daalt in 't graf!

Wy zyn te LOENEN, ó myn vrinden!
 Wy zyn in Stichtfche paradys:
 Kan iemand beter standplaats vinden,
 Daar ieder oogvermaak om prys
 Haar wond'ren voor 't gezicht doet praalen?
 ó Neen, elk reiz' vry waar hy wil,
 Hier moet men in all' 't fchoon verdwaalen:
 Myn zangster zit verftomd en ftill,
 't Ontbreekt haar' geest aan kragt en woorden,
 In 't net beschryven dezer oorden.

Een fchrand're tekenaar kan hier
 Meer leeren, dan uit fchrift en boeken;
 Een fchildergeest zyn trek en zwier
 Affchetfen op paneel en doeken,
 Als hy natuur op 't fchoonft' beschouwt,
 By 't fchitteren der zonnestraalen;
 't Zy hy een akkerveld, of woud,
 Of heerlyk landfchap af wil maalen,
 Of in 't verschiet een pragtig hof;
 't Ontbreekt de kunst hier aan geen stof.

Of Loenen Luna hier beteekent,
 Als of men 't licht der volle Maan
 Had aangebeën, is mis gerekent;
 Of heeft myn oordeel mis geraán,
 Ik wil 't wel om een beter geeven;
 Maar naam-afleiding heeft 'er veel'
 Van 't fpoor der reden afgedreeven,
 Die hersenfchimmen voor 't juweel
 Der waarheid hebben aangenoomen,
 Om van een vlug verftand te droomen.

ó! Welk een aangenaam gezicht
 Verheugt de ziel in deez' plantagie!
 Wie heeft deez' lusthof hier geficht?
 Omringt van laanen en bosfchagie,
 't Is Heer PERSYN, die 't heilig recht,
 Als Leenheer van 't vermaarde Loenen,
 Naar billykheid en raad beftelt:
 Wie wenscht om fchoone kunstefstoenen,
 Die vrouw natuur in volle kragt
 Beschouwt, daar 't allés ionkt en laecht.

Geen minder blydſchap kunt ge geeven,
 ó WALLENSTEIN! ó Vechtpaleis!
 Door uw bekoorelyke dreeven
 En vyvers, daar men reis op reis
 Verdooit door veel' veranderingen,
 In menig kunſtig kabinet;
 Het lust my tot uw' lof te zingen,
 Want waar men hier zyn' voeten zet,
 Of de oogen ſtaat, ó Reisgenooten!
 't Is all' met wellust overgooten.

Wat lustplaats zien we aan de overzy?
 't Is OOSTERVECHT met zyn priëlen;
 Hier vind Heer SINKENSON zich vry
 Van zorgen, die de ziel verveelen;
 Hier kan hy, van 't gewoel bevryd,
 In ſchaduwryke wandeldreeven
 De ſnipperingen van zyn' tyd
 Beſteên. Gelukkig buitenleeven,
 Als 't hert, niets kwaads bewust, nooit wroegt,
 En leeft, hoe 't gaan mag, ſteeds vernoecht.

ó Driemaal zalige Ingelanden!
 Die hier uw wooning hebt geveſt,
 Daar u geen kryger aan zal randen
 Die zich door rooven voedt en meſt,
 En 't mededoogen nimmer kende;
 Hier ſtoort geen wapenklank uw ruſt,
 Noch zet deeze landſtrek overênde,
 ó Neen! de lieve vrede kuſt,
 De dierb're vryheid met behaagen,
 Nooit afgerecht op ſlinkſche laagen.

De klaverweſt geeft melk en room,
 En ós en ſchaap, het vet der aarde,
 Hier druip't een milde honigſtroom,
 Die 't bytje door zyn vlyt vergaarde
 Uit boekweitbloem en roozeſnop,
 En toont den luitaart zonder ſpreken
 Zyn' pligt, ja zegt hem leſen op,
 Om de allerſnooddſte der gebreken
 Te vlieden als de veege peſt,
 Wyl zy hem tot den arbeid preſt.

ó Goude zee van koren-aaren!
 Daar 't weſte windje over ſpeelt,
 Die haſt de ſchoonſte vrucht zult baaren;
 Hoe zacht, hoe teêrgevoelig ſtreelt
 Gy ons gemoed, 't geen opgetoogen
 Door zulk een' ſchat van vreugde-ſtof,
 De wond'ren van Gods Alvermoogen
 Trag't uit te breiden, tot zyn' lof.
 Wel aan, myn vrienden, laat ons zingen,
 Ik kan myn zangluſt niet bedwingen.

Zag iemand immer een gewest
 Of Koningryk zo heerlyk bloejen,
 Dan ons benyd Gemeenebeſt?
 Daar duizend' dierb're vrugten groejen;
 Daar alles ſteeds word aangebragt
 Voor lekk're tongen, van vier winden:
 Kon Vader Jacobs nageſlagt
 In Canaân die welluſt vinden,
 Welks glans haar oog met vreugd beſcheen,
 Die hier genooten word? ó neen!

Gelukkig hy, die zonder kommer,
 Hier onder zynen wynſtok leeft,
 In ſchaduw van 't bekoorlyk lommer,
 En niets meer wenscht, dan 't geen hy heeft;
 Die t'elkens door beſpiegelingen,
 Een ſchooner heerlykheid beſchouwt,
 En 't hert van de ondermaanfche dingen
 Ontlaſt, en op geen driftzand bouw't;
 Een ſtaat, daar duizend Koningryken
 Met all' hunn' ſchat voor moeten wyken.

't Gaat wel, wy zyn te VREDELAND;
 ó Naam, hoe zoet klinkt ge in myne ooren!
 Een neeringryke plaats, welks ſtand
 Wel eer een' biſchop kon bekooren,
 Dat hy die tot een vaſte ſtad
 Wou maaken, aan deeze' friſche ſtroomen,
 Die hy uit een' gerooſden ſchat,
 In b'ngbewoorders afgeneomen,
 Door 't oorlog, daar all' 't kwaad uit ſpruit,
 Volktoojen wou, maar 't wierd geſluit.

Vermaak'lyk VREELAND! leer my denken
 Aan 't Vredeland van honger ſtaar,
 Daar 't oorlog nooit de ruſt zal krenken;
 Een vaſte ſtad, die nooit vergaar,
 Daar de Eng'lenrei, met vredekröonen
 Verciert, van twist noch wraakzucht weat;
 Een ſtad, daar niemand in zal woonen
 Dan zulken, die in vreugd en leed
 Standvaſtig, ſteeds met hert en zinnen
 De vrede en heilgheid beminnen.

Wy ſtreeven, daar ons niemand ſluit,
 Voorby het eiland der REAALen,
 En zien reeds in 't verſchiet vooruit,
 Verlicht door de avondzonneſtraalen,
 Het Aad'lyk huis te NEDERHORST,
 Welks grond een reeks van vaſte muuren
 En twee paar ſterke torens torst,
 Gebouwt om eeuen te verdueren;
 Doch heden is men in 't gemeen
 Wat zuiniger op kalk en ſteen.

Ziet daar, nu kan men 't klaar beoogen;
 d'Aloudheid toont in dit geſicht
 Haar' eed'len zwier en groot vermoogen.
 Wat dorp komt zich voor ons gezicht
 Zo hoog vertoonen aan deeze' vlieten?
 Het is de BERG: ó die hier ſtil
 Mag leeven zonder zielsverdrieten,
 Bevryd van Staat- en Kerkgeſchil,
 En 't geen de ruſt verſtoort, wil myden,
 Behoeft geen Vorſten te benyden!

Hoe veilig is hy, die 't gewoel,
 Zo veel als moog'lyk is, wil derven,
 Om met een levendig gevoel,
 Wyl hy in deeze' woelfyn moet zwerven,
 't Gemoed, ver boven zon en maan,
 Uit ſlyk en aarde te verheffen;
 Dan ſchrikt hy voor geen Staatsſtekken:
 Dan zal geen kille vrees hem treffen
 Voor doodsgevaar; dan ſmakt zyn geest
 Een ſchets van 't eeuwig Brullofsfeest.

Maar zacht, wat komt onze aandacht sluiten?
 Pas op, dien 't floeproer is vertrouwt;
 Het is een reeks van Waterfchuiten,
 Daar Amsteldam zyn Bier uit brouwt;
 Wat schatten zou het niet betalen,
 Indien deez' versche waterfroom
 Steeds vloejen mogt door zyn kanalen?
 Nu moet men steeds aan uwen zoom,
 ó Vecht! verschynen, en gebruiken
 Het vocht uit uw kristallen kruiken.

Wy zyn dan eindelyk geland
 Voor PETERSBURG, myn Reisgenooten,
 Voor Petersburg, zo schoon van stand,
 Welks roem ik nimmer kan vergrooten
 Naar waarde; ik zie, gy staat bedeeft
 Voor zo veel wonderen, myn Vrinden,
 Deez' Lustplaats, door Heer SCHYNSVOERSgeest
 Ontworpen, kan naau weergaê vinden.
 ó Vecht! hoe heerlijk sluit ge uw' kring
 Met zulk een' onwaarderb'ren ring!

ó Schrand're Schikkonst! hoog te looven,
 Hoe net hebt ge alles hier verdeelt!
 ó Petersburg! ó roem der Hoven!
 Uw Koninglyke pracht verbeeldt,
 Ja tart zelf de Italiaan'sche kusten,
 Met hun Paleizen, ryk van schat;
 Hier kon Czaar PETER veilig rusten,
 Als hy, door staatzorg afgemat,
 Zich zelf had door 't gewoel verlooren:
 Dit Landjuweel kon hem bekooren.

Betoov'rend Hof! myn oog verdwaalt
 In laanen, kabinetten, dreeven,
 Fonteynen, heerlijk opgehaalt,
 Die duizend waterstraalen geeven:
 In 't lusthuis, naar de kunst gebouwt,
 En alles, 't geen elk kan behaagen,
 Wanneer men 't eerst met ernst beschouwt.
 ó Tempe! is 't mooglyk, mag ik vragen?
 Hoe komt deez' pracht in dit moeras?
 Noch kortz een ruime waterplas.

Dus vorstlyk kan een Koopheer leeven,
 Door 's Hemels zegen, zorg en vlyt:
 Dit alles kan de handel geeven,
 In weêrwil van de bisfe nyd.
 Gy kleine Prinsfen, die uw zaalen
 Ten roof aan de armoe geeven moet,
 Laat af van al uw ydel praalen;
 De Waereldstad aan d'Amstelvloed,
 Hoe wonderlyk 't u klinkt in de ooren,
 Teelt Koningen op schryfkantoorren.

Dus kan 't vereenigt Nederland,
 Door 's Konpheers muntmetaal gesteeven,
 Als 't word behandeld met verstand,
 De wet aan Koningryken geeven,
 De weegschaal in den evenaar
 Behouden, en zich zelf behoeden
 Voor zeeharpyen, vol gevaar,
 Om in een' storm van tegenpoeden,
 Wanneer eene oorlogs-vlag het prest,
 Te waaken voor 't Gemeenebest.

Wy moeten voort; elk zett' zich neder.
 ó Petersburg? blyf lang in stand,
 Wy zien u moog'lyk nimmer weder.
 Die plaats, gekogt of aangeplant
 Door BRANDJES, is hier wel geleege
 Tot allerhande visfchery,
 Welks handel hy, door vlyt en zeegen;
 Met winst gedreeven heeft aan 't Y:
 Dit landhuis kan u klaar ontdekken,
 Hoe hy uit baars wist goud te trekken.

Door welk een zoete tovertaal
 Beweegt gy ons tot bly gefchater,
 ó Wydberoemde Nachtegaal!
 Terwyl de Vechtzwaan bruist in 't water,
 En kromt zyn' hals gelyk een boog,
 Welks pluim de sneeuwvlok durft braveerch;
 Nu steekt hy trots het hoofd om hoog:
 ó Edel dier! gy kunt ons leeren
 Dat wellust, staat en overvloed,
 Moet zwichten voor een blank gemoed.

Maar gy, begraasde klaverweiden,
 Ach! mogt de landman, als weêr,
 Zyn ruod'ren op uw' grond geleiden!
 Wat zou hy 's Hemels Opperheer
 Al dankbare offers op gaan draagen!
 Maar nu de Veepest zich verheft,
 Dwingt hem de nood tot droevig klaagen:
 Doch deezee plaag die Neêrland treft,
 Word door Gods hand beflurt ten goede:
 Men kusch die Vaderlyke roede.

Ziet daar den HINDERDAM, gelegd
 In 't noodjaar, om den ramp te sluiten,
 Toen 't onmeedoogend krygs-gevegt
 Ons dreigde, en 't ongeregelt muiten;
 Toen wierd ook de UITTERMEERSCHE SLUIS,
 Geficht, die wy vooruit beschouwen.
 Wie meld het schrikkellyk gedruis,
 't Geen zich verhief uit misvertrouwen!
 Het oorlog valt den landzaat zwaar,
 Doch Burgertwist baart meer gevaar.

Hier ziet men VECHTWEYK met haar dreeven;
 Ginds DRIEMOND, doch aan de overzy',
 't Geen ons geen oogvermaak kan geeven,
 In deezee Vecht-togt, van naaby;
 Doch, konden wy den tyd wat rekken,
 'k Zou in dat heerlijk Geinjuweel
 Een' schat van wonderen ontdekken,
 Daar menig vorstlyk Vechtpriêl,
 Door vyvers, kommen, keurgezichten,
 En kabinetten, voor moet zwigten.

Hoe blinkt deez' avondflood in 't oog;
 Die 't hert verkwikt door 't lieflyk bloezen;
 Maar welk een reuk flygt naar omhoog?
 Geen reuk van lelien en roozen,
 Maar van 't onedel nageflagt,
 Der Ithakoische bootsgezellen,
 Hervormt door Circes tovermagt,
 Die in . . . doch 'k laat Homeer vertellen
 Van 't wonder, klaar gefelt ten toon
 In 't doolen van Laërtes zoon.

Wy zyn te weesp, nu kunt gy raaden
 Dat ik van zwynen sprak, die hier
 Zich steeds by duizenden verzaaden:
 Deeze stad draagt roem op smaak'lyk bier,
 En eene scheikunst die de kragten
 Behendig uit het kooren haalt!
 Een morgendrank daar veel naar trachten,
 Die door het misbruik, afgedwaalt
 Van 't redenspoor, naar Java vlugten,
 Daar vrouw, en kind'ren om zuchten.

Verschooven, kleene en arme stad,
 Moest gy den mond der Vecht bewaren!
 Die, van de zuiderzee bespat,
 Steeds bloot staat voor haar woeste baaren;
 Doch schoon de dichter van het Y
 Dus zingt „Een ander mag beklyven,
 (Door een Meerminne profecy)
 „Maar muiden zal wel muiden blyven,
 Zinspeelende op uw nedrigheid,
 Een deugd, die zelden word verbreid.

'k Heb echter reden om te boogen
 Op uw aloud en Aad'lyk slot,
 Gebouwt door Floris groot vermoogen,
 't Geen namaals zyn gevangenkor
 Versprekte, om Velfens haat te koelen,
 Niet bluschbaar dan door zynen dood.
 O Vorsten! dien 't hoogmoedig woelen
 Behaagt, die eer en deugd verftoot
 Door eedbreuk, moord en vrouwenfehenden,
 Leert hier, hoe 't rad van Staat kan wenden.

't Is waar, uw held're glans verdooft,
 Wanneer men 't oog slaat op uw muuren:
 Maar, om uw' nooit volpreezen hoort,
 Zal uw vermaardheid eeuwig duuren:
 Dat dierbaar Hoofd, geleerdheids licht,
 Doet oosten, westen, noorden, zuiden,
 Door kracht van taal en maatgedicht,
 Reikhalzen naar 't Kasteel van Muiden,
 Daar 's Drosfaarts letterfchat, geacht
 Van 't ryp vernuft, is voortgebragt.

Zo zien we in 't einde, o Reisgenooten!
 Deeze korten speeltogt afgelegd.
 'k Heb u veele Adelyke sloten,
 En lustprijelen aan de Vecht
 Vertoont, die veeler glans verdooven.
 Wien lust het noch met lyfsgevaar
 Te reizen naar uitheemsche Hoven?
 Naardien men hier, zo wel als daar,
 De kunst kan met natuur vereenen.
 Wie wenscht om Rome of Athenen!

Wie wenscht om buitenlandsche praal,
 Ten zy de waan hem heeft bedroogen,
 Dien hier het keurigst' veld onthaal
 Word aangeboon, en steeds zyne oogen
 Verlustigt met gemak in 't groen!
 Dwaas is hy, die in vreemde hoeken,
 Als hy zich kan by huis voldoen,
 Een ingebeeld vermaak gaat zoeken;
 Terwyl hy, hoe 't hem ook behaagt,
 Zyn' besten schat, gezondheid, waagt.

Gelukkig is hy, die zyn togten
 Bepaalt, en nooit door slinkfchen lust
 In 't vry gemoed word aangevogten:
 Maar mist hy die verkwikb're rust
 Door eigen schuld; geen marm're zaalen,
 Geen lustpaleis, geen lekkerny,
 Geen kroonengoud, noch vorstlyk praalen,
 Kan, door de wreede dwing'landy
 Van 't dood'lyk wroegen, hem vertroosten,
 Al reist hy van het West naar 't Oosten.

Ik wensch, dat d'Oppermajesteit
 Aan u, en my, en elk wil geeven,
 Dat wy zyn magt en heerlykheid,
 Aan ons vertoont in 't buitenleeven,
 Steeds roemen, uit een dankbaar hert;
 Ja, dat hy deeze vermaak'lyke oorden
 Bewaar' voor ramp en oorlogs-smert,
 En 't overvloejen van deeze boorden.
 O VLIET! uw roem duur' jaaren lang.
 Hier eindig ik myn VECHE-GEZANG.

O P G A A V E

D E R

STEDEN, DORPEN EN LUSTHUIZEN,

WELKEN IN DIT WERK NAAR HET LEVEN AFGEBEELD ZYN; MET EENIGE

KORTE HISTORISCHE AANTEEKENINGEN, TOT DEZELVEN

BETREKLYK.

KAART van den gekromden loop der *Vecht*, op welken de Lustplaatsen aan dezelve gelegen, met naamen worden aangewezen.

I. Het *Distrikt* van **UTRECHT**, rondom den *platten grond* dier Stad, ter aanwyzing van het waare begin des *Vechtstrooms*, by sommigen gehouden voor een' toegedamden tak van de Rivieren de *Leek* of den *Rhyn*.

II. De Stad **UTRECHT**, aan de zyde van de *Vaart* en de *Katharynen Poort*.

III. Gezicht van de Lustplaats **ZYDE BAALEN**; van *Utrecht* koomende, het eerste Landhuis aan de Rivier de *Vecht*.

IV. De konstwerken op deeze plaats, omtrent den grooten *Kom*, met een sierlyk terras omringd, naar het huis te zien: aanmerkelyk door een ruime *zaal*, van binnen door *Gerard Hoedt* beschilderd; nevens een uitmuntende *Orangerie*.

V. Dezelve *kom*, met scherm en omvangen, sluitende het gezicht op het achterste kabinet.

VI. Buiten-gezicht van **ROSENDAAL**, nevens eene tweede plaats **RAVENSBURG** genoemd.

VII. Een *Landhuis* nevens het Dorp **ZUYLEN**: volgens den Heer Burgem. *Alting*, (*Noit. German. Inferior. 2 part. 173 bl.*) geheeten *Thule*, in een *Donatiebrie*; van den jaare 838.

VIII. Het Huis te **ZUYLEN**, eertyds in erfpacht gehouden van de *Abt* van *Oostbroek*, nu leenroerig aan den *Geflichte* van *Utrecht*; waarmede den 28 January 1695: de Heer **REYNAUD GERARD VAN TUYL VAN SEROOSKERKEN** is beleend.

IX. Buiten-gezicht van **VECHTENSTEIN**.

X. Het *Speelhuis* van het Huis **TER MEER**; anders **Zuylenburg**; mede leenroerig aan den *Geflichte* van *Utrecht*; waarmede den 23 Mey 1702. de Heer **VINCENT MAXIMILIAAN VAN LOKHORST**, Heere van *Maarsjen*, is beleend.

Hier nevens zyn gevoegd een gezicht van de plaats **VECHTENDAAL**, en een gedeelte van het Dorp **MAARSSSEN**; wiens benaaminge de *Oudheid* minnaars gaarne zouden ontleenen, met *Horten* *fus*, van de *Marf* of *Marfact*, oude *Duitsche* volkeren: hoewel ik my liever voege by hen, die dezelve in de *maaren*, *moeren* en *broeken*, laage en natte velden vinden.

XI. Het ander gedeelte van **MAARSSSEN**; nevens **BOLESTEIN** en het tegenovergelegene **VECHTELEVEN**.

XII. **DOORNBURG**, een Landhuis door *Catharina Lescaille* bezongen. Zie van *Royen*, *Landtven*, bladz. 116.

XIII. **HARTEVELD**, van buiten.

XIV. **ELSENDURG**.

XV. **SOETENDAAL**, van buiten.

XVI. **GOUDENSTEIN**; ziende op *Soetendaal*, *Leeuwendrecht* en *Harteveld*.

XVII. Het *Rechthuis* van **MAARSSVEEN**, hebbende op zyde **DAALWYK**, **VECHTHOVEN** en **DEN OEVER**.

Wat de Heerlykheid van *Maarsfeven* aangaat, verzuim en krygsdraken hebben veel papieren verdonkerd en vernield: doch het is zeker, dat *Maarsjen* nevens *Abcoude* en *Maarsfeven*, eertyds onder den Heer van *Arkel* is geweest; gelyk hy mede was Heer van *Putten* en *Geervliet*; alwaar hy nevens zyne Gemaal in is begraven, en haare beelden op den grafzark uitgehouwen, nog heden zyn te zien.

XVIII. **HOOGVECHT**, van buiten.

XIX. *Généraal Gezicht* van binnen, naar achteren.

XX. De achterste *Terrassen* en het Kabinet.

XXI. De groote *Kom*, met deszelfs *Terrassen*, naar vooren, op het Huis.

XXII. **OTTERSPOR**, naar buiten.

XXIII. De *Dwars-vyver*, op een der *Kabintetten*.

XXIV. Gezicht uit het achterste Kabinet naar de *Vecht*.

XXV. **GANSENHOEF**; naar het *Rechthuis* van *Maarsfeven*.

XXVI. De groote *Dwars-vyver* naar achteren.

XXVII. Het Huis **OUDAAN**; boven *Breukelen*, aan den *Trekweg* of het *Zandpad*, rondom in het water, van vooren aan een hangend *Torentje* tuschen twee gevels, kenlyk.

XXVIII. Het Huis te **NYENRODE**, by *Breukelen*, aan den *Wagenweg*; meer dan eenmaal

tyandlyk vernield; gelyk 1481. door die van Utrecht, belegerd en ingenoomen: en weder, naa de herbouwing en verbetering, 1674. door de Franfche brandfichters.

XXIX. VREDEN-OORT, tufchen den Wagenweg en de *Vecht*.

XXX. Het Landhuis van wylen den Heer THEODOOR BOENDERMAKER, aan Breukelen, tegen over Gunterstein.

Het gezigt is van achteren en op de zyde, voor die van Maarsfen of Utrecht koomen afzakken.

XXXI. Het gemelde Huis aan de *Vecht*, tufchen twee zitplaatsen, door *Isaac Moucheron* meesterlyk befchilderd, ingeflooten, en hebbende het oog op een Fontein, van twee groote Tritons onderfchraagd.

XXXII. De groote Kom en alle het Fonteinwerk in denzelven, het Terras tufchen de twee Kabinetten, en het beeld van de gefchaakte *Proferpine*.

XXXIII. Het Huis GUNTERSTEIN.

Dit Heerenhuis is welêr by aankoop een eigendom geweest van den Heer *Johan van Oldenbarneveld*, *Advokaat van Holland*. Hetzelve is wel een Hollandsch leen, doch, volgens een gezegeld *Schrift* van 1611. altyd blyvende een gedeelte van het Sticht.

In 1672. deden het de Franschen fpringen: naa 't verbranden der huizen Ruwel en Nijenrode; zoo dat het heden is een nieuw gebouw, niet zoo zwaar als vóór het verbranden.

XXXIV. Het Dorp BREUKELLEN, aan de zyde van de *Vecht*; van een hoogen ouderdom; zynde 838, door graaf *Rotgar*, aan de Kerk van Utrecht gefchonken; als wanneer men het noemde *Bracola*, *Brókled* en *Broekenlandia*, gelyk de oudfte *Schryvers* getuigen.

XXXV. QUEEKHOVEN.

XXXVI. ————— van binnen, met twee fraaije haagen afgeflooten.

XXXVII. GROENEVECHT, van het Zandpad af te zien, over de fteenen jagthaven.

XXXVIII. Gezicht dwars voorby het Huis, naa de brug en lange laan.

XXXIX. VECHTVLIET, aan de zyde van den wagenweg.

XL. HOFWERK, aan dezelfde zyde.

XLI. VYVERHOF, aan dezelfde zyde.

XLII. OVERHOLLAND; ook aan dezelfde zyde.

XLIII. DE STERRESCANS; in den gruwzaam oorlog van 1672, eene fraaije vesting, gelyk elders in print kan gezien worden.

XLIV. Gezicht, door deeze plaats, van den Kleiweg naa de *Vecht*, nevens den ingang aan dezelfde.

XLV. RUPELMONDE; met haar fchoone Berceau.

XLVI. NIEUWERSLUIJ; eene vesting met 2 punten aan weêrszyden de *Vecht*, in gemelden oorlog: ook elders in Print te zien, zynde het Kerkjen in een gemeen Landhuis van Amfteldam en Utrecht verwiffeld. Eene pleisterplaats voor die met de trekfchuit naa Utrecht of Amfteldam vaart.

XLVII. OUDERHOEK; ouder dan men eigenlyk heden met vergunbrieven kan bewyzen; ten minften men weet by overlevering, dat het TEN WIELR pleeg genoemd te worden; dat het een jagthuis der oude Bifchoppen is geweest; dat het veele uitmuntende voorrechten, door de beziitters verworpen, heeft gehad; en dat het, omtrent 1619, is gekoomen aan de voorouderen van wylen den Heer ANTONI VAN HOEK.

XLVIII. Gezicht, voorby het Speelhuis, naa de Nieuwerfsluis.

XLIX. Gezicht, uit het Speelhuis, aartig van binnen befchilderd door *Philip Tideman*, naa het Laboratorium of het Tuighuis der Vuurwerken, en de Eekamer.

L. De laafte Kom, naa den berg Parnás, van vooren met twee-en-twintig hardfteenen trappen, en rondom met grotwerk verciêrd.

LI. Gezicht van Parnas, over de drie Kommen, naa het Huis, geflooten met de *Vecht* en den kleiweg.

LII. Gezicht, over den Karpervyver, naa Parnas, met eene fchoone Berceau omringd.

LIII. Het Landhuis van wylen den Heer ANDRIES PELS; zynde dit de dwarsfne van de plaats; hebbende ook een voorland of Boomgaard, tufchen het Zandpad en den Wagenweg.

LIV. MIDDELHOEK; van het Speelhuis tot aan het Woonhuis op zyde naa Loenen te zien.

LV. Gezicht, van den Wagenweg, op het Woonhuis en de *Vecht*.

LVI. Het ander gedeelte van de Plaats, over den Wagenweg gelegen.

LVII. NIEUWERHOEK; op zyde, naa Loenen te zien.

LVIII. Het Huis, met zyne Parterres aan weêrszyden; van vooren.

LIX. Het ander gedeelte van de Plaats, over den Wagenweg gelegen.

LX. CROONENBURG, te zien van den Wagenweg, koomende van Loenen.

Een oud en zwaar gebouw, van den Heer *Jen van Kroonenburg*, Ridder onder Graaf *Diderik VI*, den laaften des eerften ftams van *Croonenburg*, omtrent 1122. gefigt.

Hier heeft ook *Gerard van Velfen*, de neef van den gemelden Heer, als eigenaar gewoond; en hier is ook, 1296. de gevangene Graaf *Floris V*. door de wraakzuchtige famengespannen en vervoerd.

In 1672. is het, 1 Augustus, door de Franschen ingenoomen; doch die het den 5 dier maand weder hebben verlaaten; naa dat zy den zwaarfte tooren hadden doen fpringen, en dus die groote Heerenhuis van alle zyn cieraaden ontmanteld; echter is het alsnog waardig om naauwkeurig van binnen bezien te worden: niet alleen wegens de twee met zware gewelven onderfteunde Kelders; maar ook om de ruime en kostbaare Zaal, waar aan, zoo boven als rondom, het ftukadoorwerk een overkonfing meesterfuk vertoont.

LXI. De beide vleugels, of Orangerie en Stallinge; aan het Zandpad en de *Vecht*.

XLII LOENEN; anders *Loren* of *Lona*, een der oudfte Dorpen in het Sticht van Utrecht; reeds ten jaare 953 door Keizer *Otto de Grote*

aan de Kerk van Utrecht geschonken; hetzelfde ligt ook niet verre van *Loenersloot* of *Lonoralaca*, onder dit Dorp behorende, en in 866. door den Graaf Rotgarius aan St. Marten, te *Loenen* verceerd.

LXIII. *LOENEN*; eene Lustplaats, aan de andere zyde van het Dorp, aan de *Vecht*, van vooren, uit den Ryweg te zien.

LXIV. Het zelve Huis van achter, aan zyne twee vleugels verknocht

LXV. Gezicht van het Dorp voorby het Woonhuis, door de groote Laan.

LXVI. ——— voorby de Stalling, naar het groote Kabinet.

LXVII. ——— naar den Tooren van het Dorp te zien.

LXVIII. *WALLESTEIN*, het Landhuis van den Heer *JACOB BALDE*.

LXIX. ——— naar het achterste Kabinet te zien.

LXX. ——— over den grooten Kom, naar het groote Woonhuis.

LXXI. *OOSTERVECHT*; aan de overzyde van den Wagenweg.

LXXII. Gezicht van binnen, langs de beide Vyvers, naar de Praalpoort.

LXXIII. *VREDELAND* of *VREELAND*; een Dorp in het Sticht van Utrecht, aan de *Vecht*, tusschen *Loenen* en den *Bergh*, hebbende landwaards achter zich liggen den opslag van een vernieuwd Kasteel, op de gronden van het oude, A°. 1260, door den krygslievenden Bischoep *Henrik van Viande* gesticht.

Uit een oud *Zegel* blykt dat *Vreeland* van ouds onder de steden is gerekend.

LXXIV. *DE NES* of het *REAALEN EILAND*; in het geboonte.

LXXV. Het Huis te *NEDERHORST*; van wylen den Heer *WELLARD GODARD VAN THUYL VAN SEROOSKERKEN*, Heere van *Welland*, den *Bergh*, &c. te zien van den Ryweg, tusschen den *Bergh* en *Nichtevecht*.

LXXVI. Het oude Dorp *DEN BERG*; aan de *Vecht*, in het Sticht van Utrecht; staande de Kerk, geheel van moppen, op een hoogen heuvel, hier met 18, en daar met 20 trappen te beklimmen.

Voorts is deeze heuvel, tusschen klei en darry gelegen op een Zandplaat, loopende, zoo men voorgeeft, zelf binnen *Amsteldam*, tot in de *Warmoesstraat*.

Eindelyk is het voor de Liefhebbers van de *Nederlandse oudheid* aanmerkelyk, dat rondom het portaal van gemelde Kerkje, ten noorden, met zeer oude letteren, van *S. Elburgis* word gewag gemaakt.

LXXVII. *PETERSBURG*; meermaalen door haare *RUS-KEIZERLYKE MAJESTEITEN* bezocht, en ook naar den voornaam van *Czaar Peter III.* benoemd.

LXXVIII. Gezicht op den achtergevel van het Huis over den grooten Vyver.

LXXIX. ——— voorby het Huis, langs de Fontein, naar het Zy-kabinet.

LXXX. ——— van het Huis over den grooten Vyver naar achter.

LXXXI. De *Orangery* en de *Badstroof*.

LXXXII. De groote Laan, alwaar wylen haar *Majesteit CATHARINA ALEXIEWNA* op een keurig muzyk vergast is.

LXXXIII. Gezicht van achteren, door de groote Laan, met een kleinere Laan aan weerszyden.

LXXXIV. De *Voliere*.

LXXXV. De achterste Kom, met de wederzydsche Kabinetten.

LXXXVI. Gezicht door de *Berceau*, met een Vyver omringd.

LXXXVII. Het groote Kabinet op het *Bergje*, met eenige trappen toeganglyk.

LXXXVIII. Gezicht van het *Bergje* over de *Voliere*: sluitende het verschieft op de Dorpen *Nichtevecht* en *Den Berg*.

LXXXIX. *VECHT-GESICHT*, waar in, aan den Ryweg, de Plaats van wylen den Heer *QUIRYN BRANDJES*; en *ROOSENDAAL*, het Landhuis van wylen den Heer *ALBERT BENTES*, Schepen der Stad *Amsteldam*.

XC. *OVERDAM*; ziende op de schans *HINDERDAM*, in de treurige Historie van den oorlog van 1672, bekend.

XCI. *DE UITERMEERSCHE SLUIS*; eene welgelegen schans op de *Vecht*; mede in bovengenoemde Historie berucht.

XCII. *VECHT-WYK*; omtrend *Weesp*; aan den Ryweg.

XCIII. *DRIEMOND*; op drie wateren het uitzicht hebbende, als: het *Geyn*, *Smalweesp* en de *Gansp*.

XCIV. ——— Het Huis van achteren, aan den grooten Kom.

XCIV. a. ——— Het Huis van vooren.

XCIV. b. ——— Het Huis op zyde.

XCIV. c. ——— Door de Laan naar den Moestuin.

XCIV. d. ——— Langs de Stallinge naar het Speelhuis.

XCV. Gezicht uit het Huis, over den grooten Kom of Vyver, naar achteren.

XCVI. Gezicht van den halven Kom in het achterste deel der Lustplaats.

XCVII. *WEESP*, *Weepe* en *Wiske* van ouds; eene stad, reeds genoemd in een bischoplyken *Vergunbrief* van den jaare 1131 en door verscheidene krygsgevallen der jaaren 1356, 1505, &c. genoegzaam bekend.

XCVIII. De Stad *MUYDEN*, met haar overoud Kasteel, welker omtrent 1290. door *Floris V*, Graaf van Holland, gebouwd en naderhand de woning der Drost van *Muyden* en *Bailluwen* van het *Gooiland*. Ondertusschen is ook deeze Stad, 353, door keizer *Otto den Eersten*, aan de kerk van Utrecht geschonken, van welke welker een gevangene meermin, volgens *Wilhelm Herman*, by *Mattheus*, *Anal. Tom. 1. p. 523.* zich aldus uitte:

Muden sal Muden blijven,

Muden en sal nooit becliven.

V E C H T Z A N G .

6 Vechtftroom, met uw blanke zwaanen,
 Uw vogels, vifchen en' geboomt,
 Uw hoffteën en uw fchoone laanen,
 Alom met wélig gras bezoomd!

Als ik de lustige landsdouwen,
 Door uw kristal van een gedeeld,
 En al uw trotsche veldgebouwen,
 Bezie, hoe word myn oog geftreeld!

Als gy my, onder 't fpeelevaaren,
 Vertoont uw akkers, op een rei,
 Bezaaid met goude korenaaren,
 Wat zet gy my vernoegeen by!

Gezeten aan uw oever neder,
 Verkwikt gy my, door 't helder nat,
 En dus hervat ik 't leven weder,
 Byna verlooren in de ftad.

Ik voel myn geesten door de gorgel
 Van uwen nachtegaal gewekt:
 Een klank veel zoeter als een orgel,
 Die myne ziel na boven trekt.

Ik hoor een lieflyk gefchater
 Van duizend vogels onder een;
 De galmen rollen over 't water,
 En langs uw groene paden heen.

Zy vliegen over bloem en kruiden,
 Van *Nieuwerode* na den Dom,
 Van *Geudeftein* na 't flot van *Muiden*,
 Gekaast al heen en wederom.

Ik zie de fpartelvischen fpringen,
 En dansfen op uw kristalyn;
 Wie kan zyn vreugde noch bedwingen,
 Daar zelfs de vifchen vrolyk zyn?

Het vee, met opgefteekene ooren,
 Schept ook behaagen in 't gefluit,
 Als of *Arion* was herbooren,
 En *Orfeus* met zyn blyde luit.

Ik hoor uw vloeiend zilver bruischen,
 Gelyk een zachte waterval,
 Uw eik en populier, aan 't ruischen,
 Volttooiend 't aangenaam gefchal.

Het weste windje blaast violen,
 En strooit my roozen in den mond.
 6 Vecht! gy hebt myn hart gestoolen;
 Ik reis niet weder van uw' grond;

Uw' grond, die steeds van milden honing,
 Van melk en malfche boter vloeid:
 Dus leef ik ryker als een koning,
 Vernoege en van geen zorg gemoeid.

J A N D E R E G T .

UTRECHTS platte grond: met eene vertooning van *L'Étendue d'UTRECHT, avec une Représentation en*
l'étendue van de Rivier de VECHT. commencement de la Rivière le VECHT.

1. den Dom. 2. de Buur Kerk. 3. St Geerten Kerk. 4. St Claes Kerk. 5. St Jacobs Kerk. 6. de Nieu. 7. Vreburg. 8. het Paus Höff.

UTRECHT, of Trajectum ac Rhenum te sien van
 emmen de Leidenen vaart.

UTRECHT ou Trajectum ac Rhenum: qui se voit
 emmen Le canal de Leide.

De SY-BAALEN, het Danc huys van een
Cte Danc van Mellem.

Le SY-BAALEN estant la melairie en
Cte Danc van Mellem.

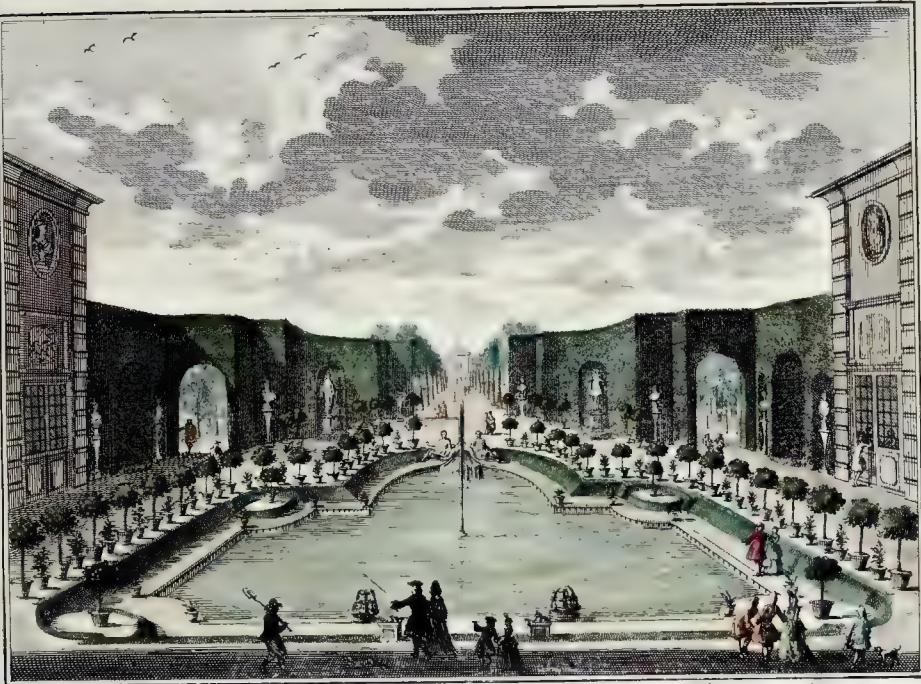

De SY-BAALEN, van binnen over ee greete
Kam naer het Huis te sien.

Le SY-BAALEN van eecans, recourant par
ecassus le grand Dassin vers la Maison.

De ST-BAALEN; van binnen, over de Kôm
naer noteren op het cabinet te uen.

Le ST-BAALEN par dedans regardant par
côté de l'écusson de Bassin, au cabinet.

5

ROOSENDAAL; het huis van een H. Jozeph
Aredonco, te sien naers Ravensberg.

ROOSENDAAL, La maison du Sr Jozeph
Aredonco, qui se voit vers Ravensberg.

6

Het Dorp ZUYLEN, en daer neven het a land
huis van Juffr. de Pen.

Le Village de ZUYLEN avec la maison de
Mademoiselle de Pen.

7

Het Huis te ZUYLEN, van den A. Reynard's gerand
van Thuis van Percekerken

à la Maison de ZUYLEN du V. R. Gerand van Thuis
de Percekerken.

8

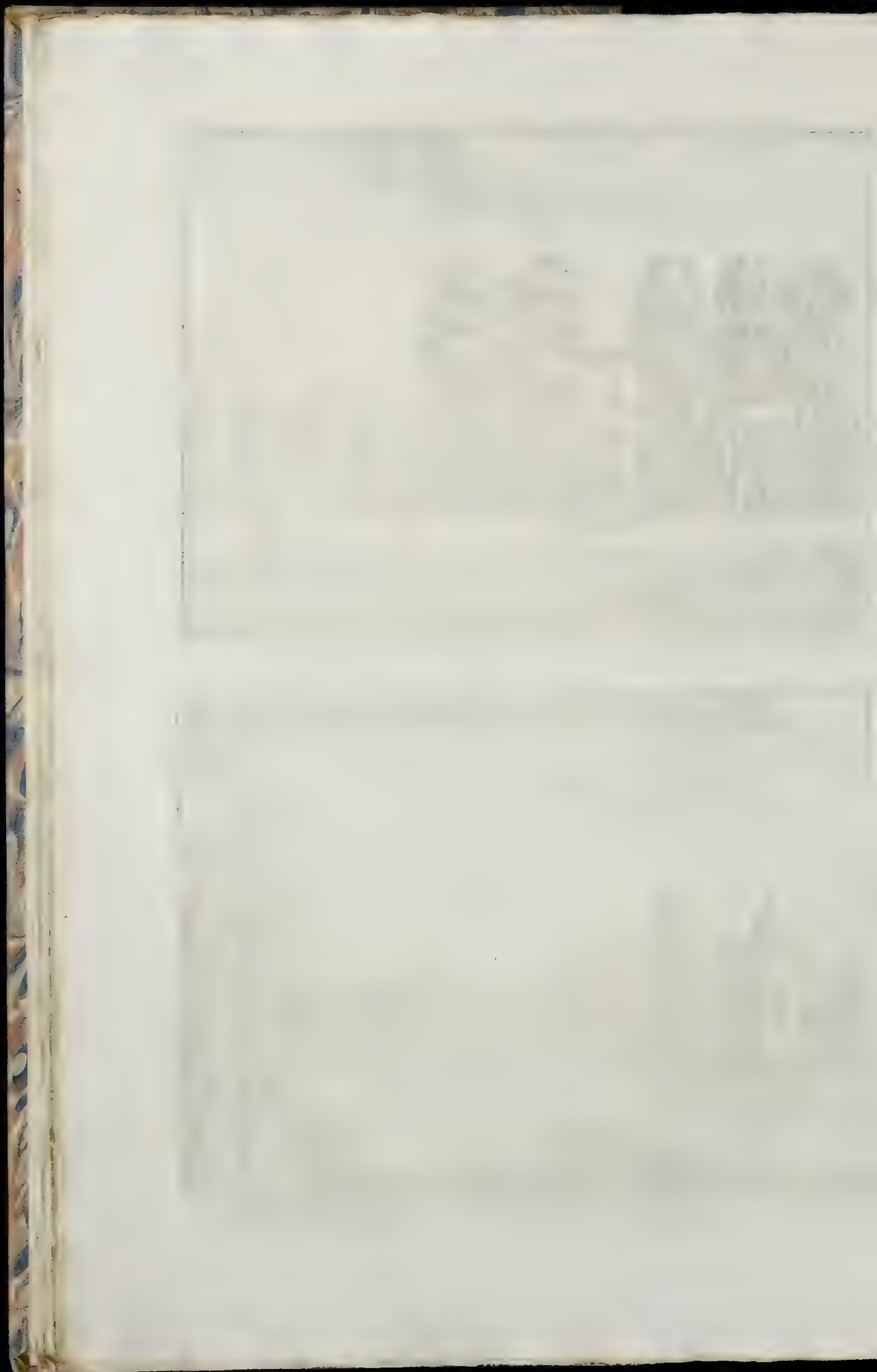
VECHTESTEIN, le manoir de van der V. Maarsse
à Orville, par ceint.

VECHTESTEIN la place de l'Fr. Maarsse
à Orville, par ceint.

Le Dorp MAARSEN; nevens het Huis TER MEER, van
van H. Vincent Maximiliaan van Lekkerst en VEGTENDAEL.

Le Village de MAARSEN, avec la Maison TER MEER, en
de Vincent Maximilian van Lekkerst et VEGTENDAEL.

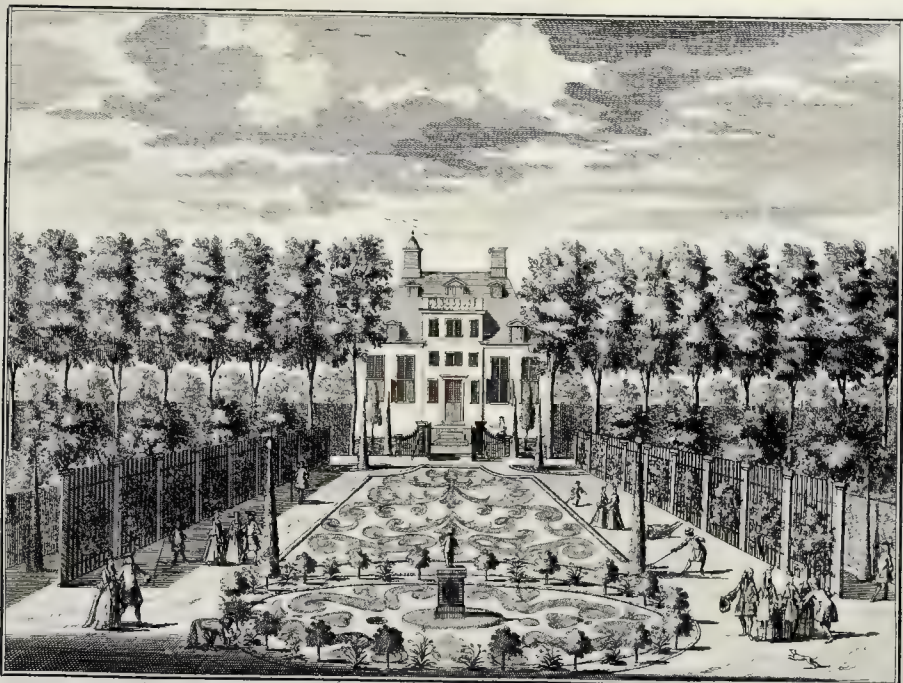

2 Deel van MAARSEN, naar in het Nijms te 1 BOELE-
STEIN en 2 VECHTLEEVEN.

Artic de MAARSEN, en service à la maison de BOE-
LESTYN et 2 VECHTLEVEN.

DOORNBURG, het Huis van Meijuffr. Weduwe van de
H. Willem van Son, Dem heer van Cud Munster.
nu beheorende aenſe H. Abraham van Romswinſeel.

DOORNBURG La Maison de Mademoiselle La Veuve du
S. Willem van Son, Chanoine Seculier à Evêc-Münster.
Appartenant à present au S. Abraham de Romswinkel. 12

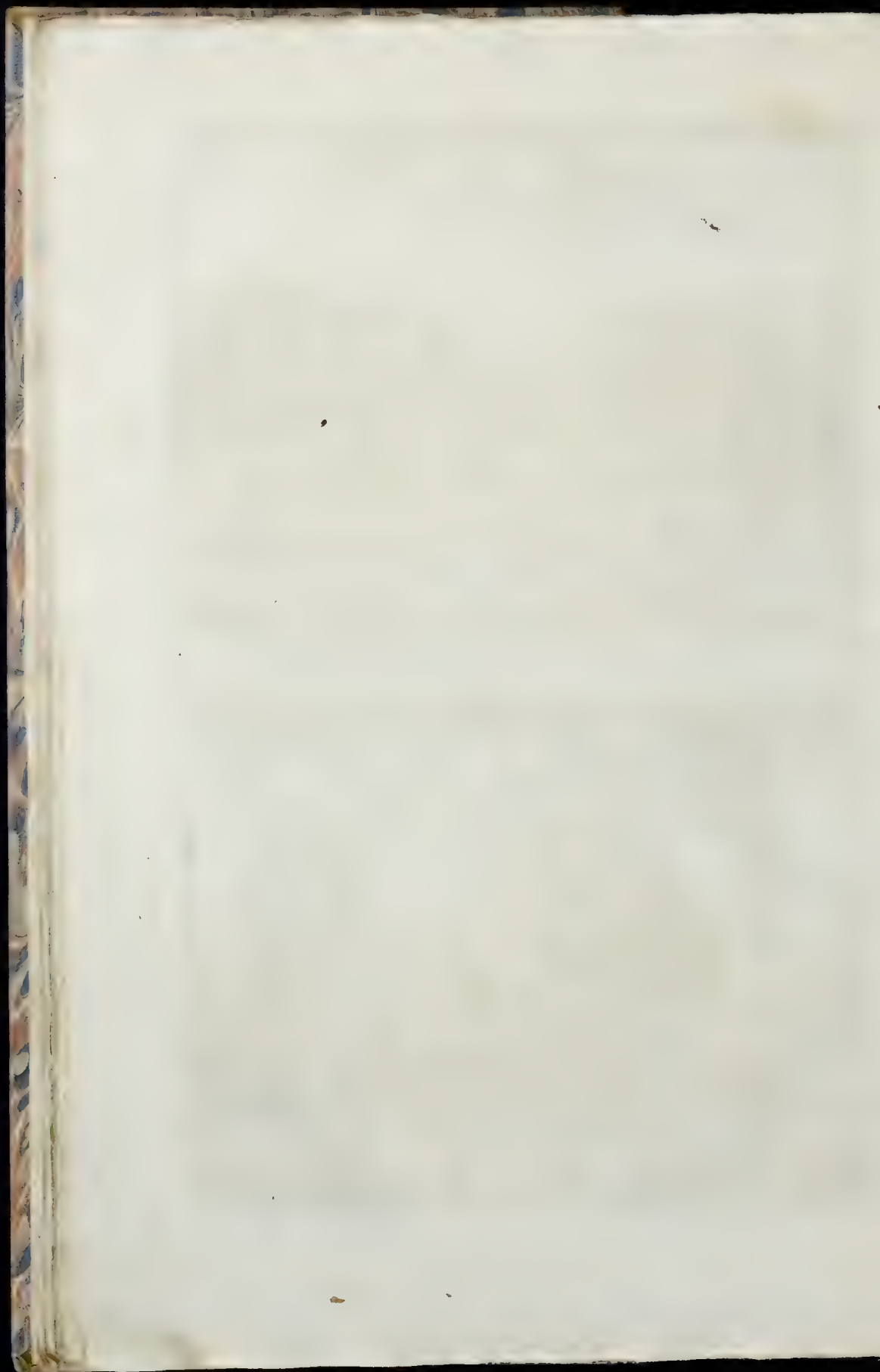

HARTEVELD, Lustplaats van de Heer Jan Meyn. | Façade de HARTEVELD, Maison de Plaisance du
Vrijheer van Spanbroek Heer van Spierdyk en Zuydermeer. | S. Jan Meun Seigneur de Spanbroek, de Spierdyk
van voren te zien. | & Zuydermeer.

ELSENBURG, het Huis van een St. Theod. de Leuw, | ELSENBURG, à Maison du St. Theod. de Leuw,
Heere van Abcoude en | Seigneur d'Abcoude, et
Baambrugse. | Baambrugse.

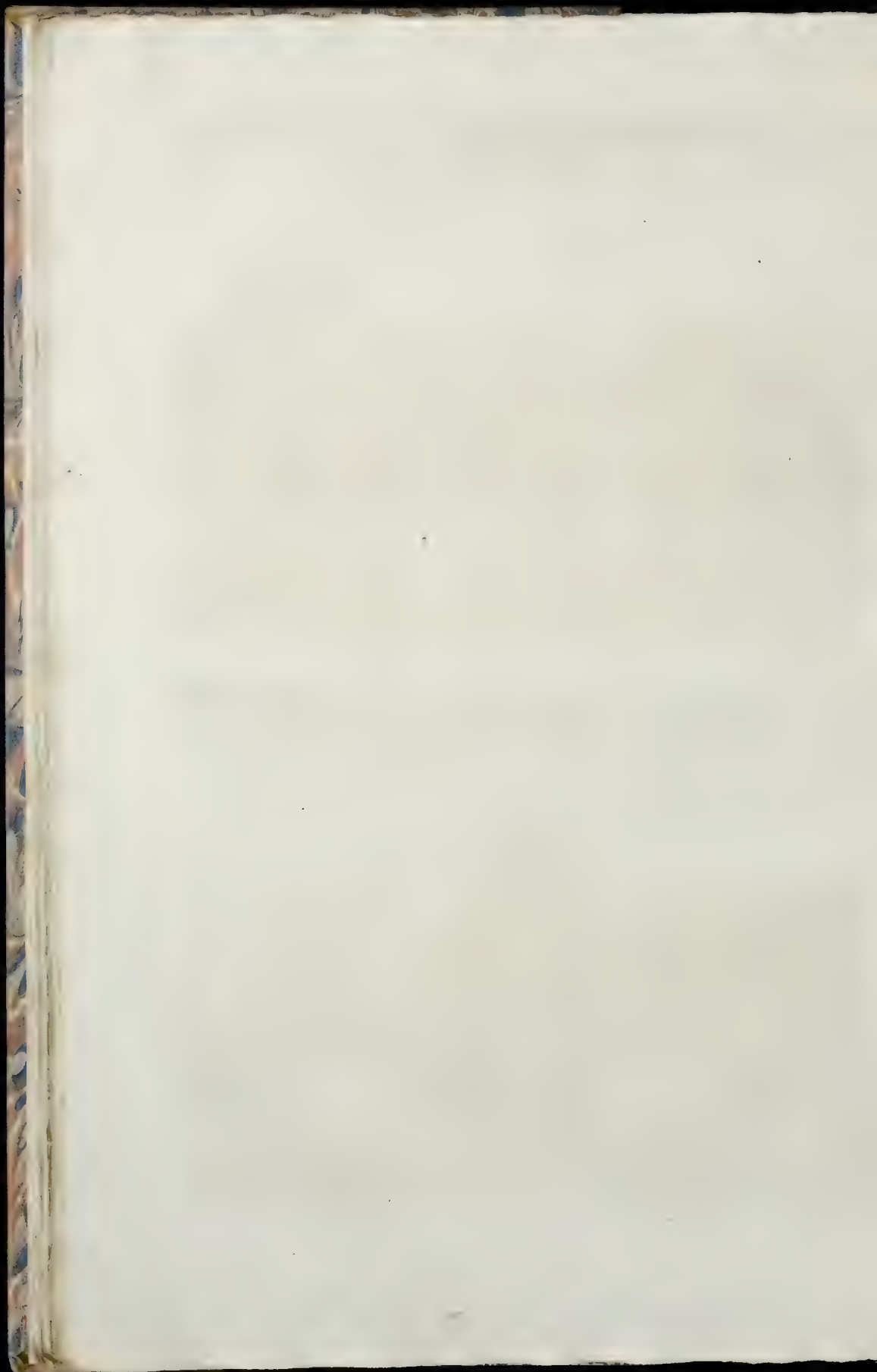
SOETENDAEL, de plaats van een *V. Isaac Simons*. | SOETENDAEL, de plaats van een *V. Isaac Simons*.

15

GOUDESTEIN, het huis van een *V. van Maarsseveen* | GOUDESTEIN, de hoven van *V. de Maarsseveen*, regent.
 liende naar's Harterele, 1. Leuvenroet en 3. Soetendaal. | dant vers 1. Harterele, 2. Leuvenroet des Soetendaal.

16

Het Root huis van MAARSEVEEN, fiende naar
 2. Dierwer 2. Vechtaren, en 3. den Oever.

La maison de justice de MAARSEVEEN regardant
 vers 1. 2. ladicte Vechtaren, et 3. l'en Oever.

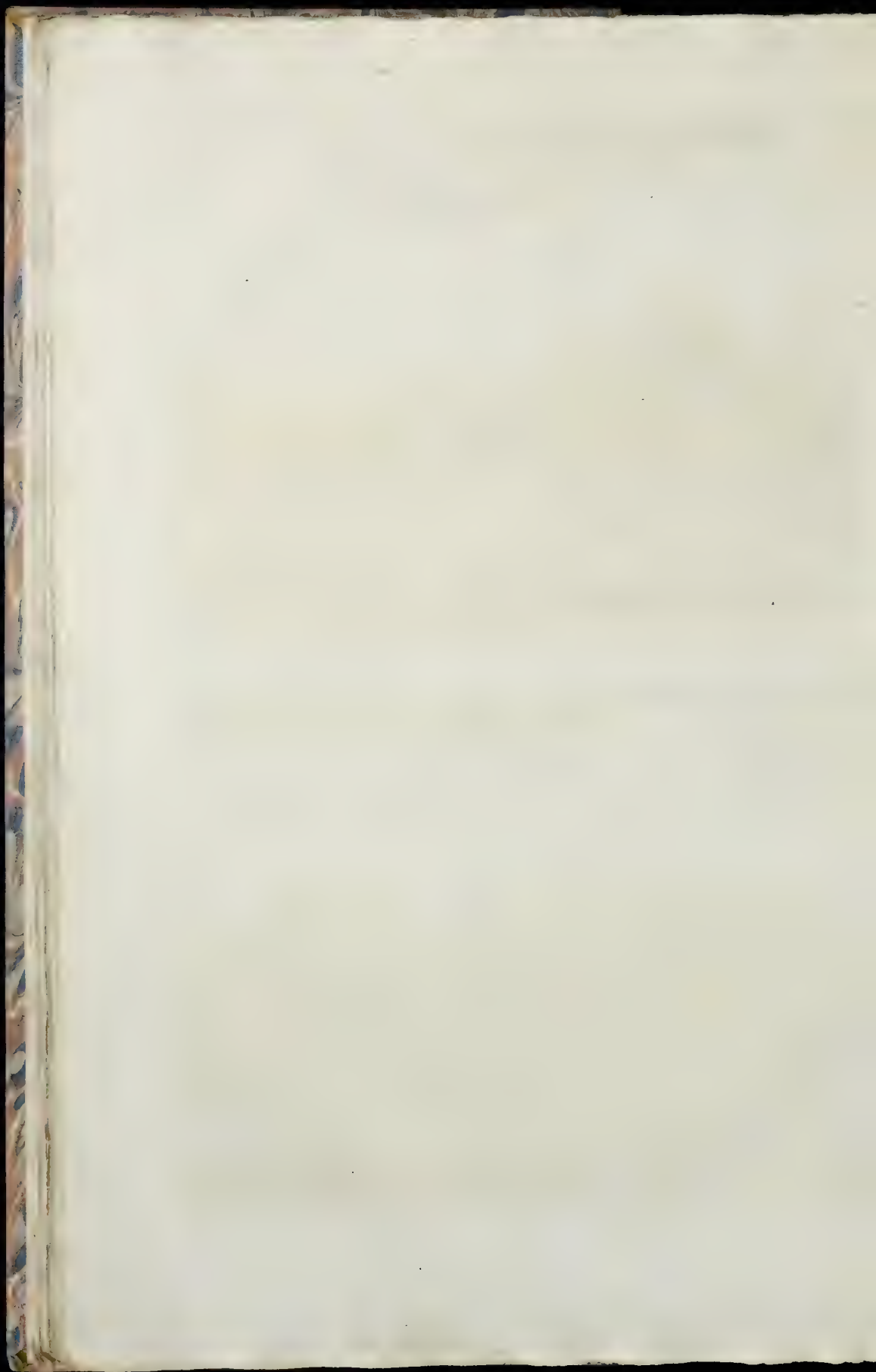
17

HOOZEVECHT de best plaats van een. C. Van
 2. de Smeets, van buiten.

HOOZEVECHT, Nassen de plaisance du P. Van
 2. de Smeets par dehors.

18

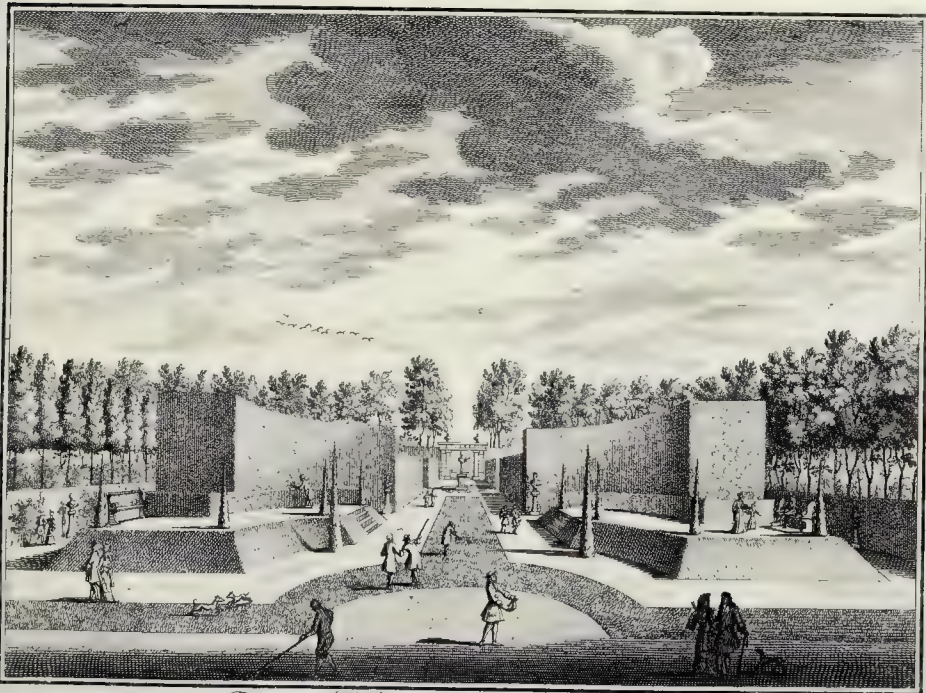

HOOGEVECHTS Generael gestygt, na' aoteren.

HOOGEVECHT venie Generaal par derrière.

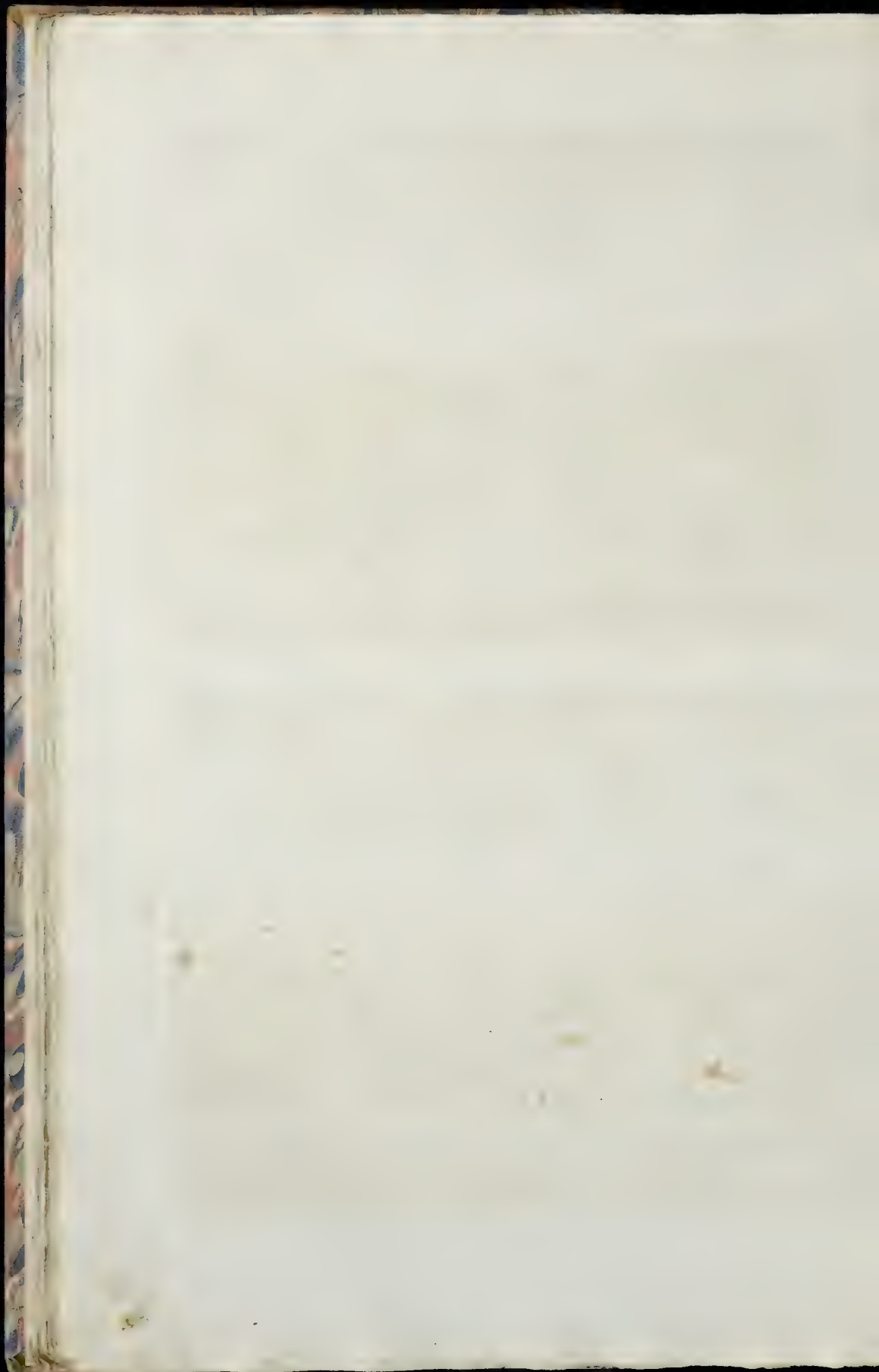
19

HOOGEVECHTS agterste Terras en Cabinet.

HOOGEVECHT, la Terrasse de derrière et le cabinet.

20

HOOGVEGTS oerlot van binnen over de Kōm
in Terrassen, naer het Huīs.

HOOGVECHT veye van oecans, oerlot de Dins
sin de Terrassen, naer la. Huisen.

21

OTTERSPOOR: de plaats van een H. Jacob van
Lennep; van buiten.

OTTERSPOOR, la place du S. Jacob van Lennep
par dehors.

22

OTTERSPOORS gezien over de grote Vijver naar
einde der Cabinetten.

OTTERSPOOR, reuse par dessus le grand Viver,
vers à l' des Cabinefs.

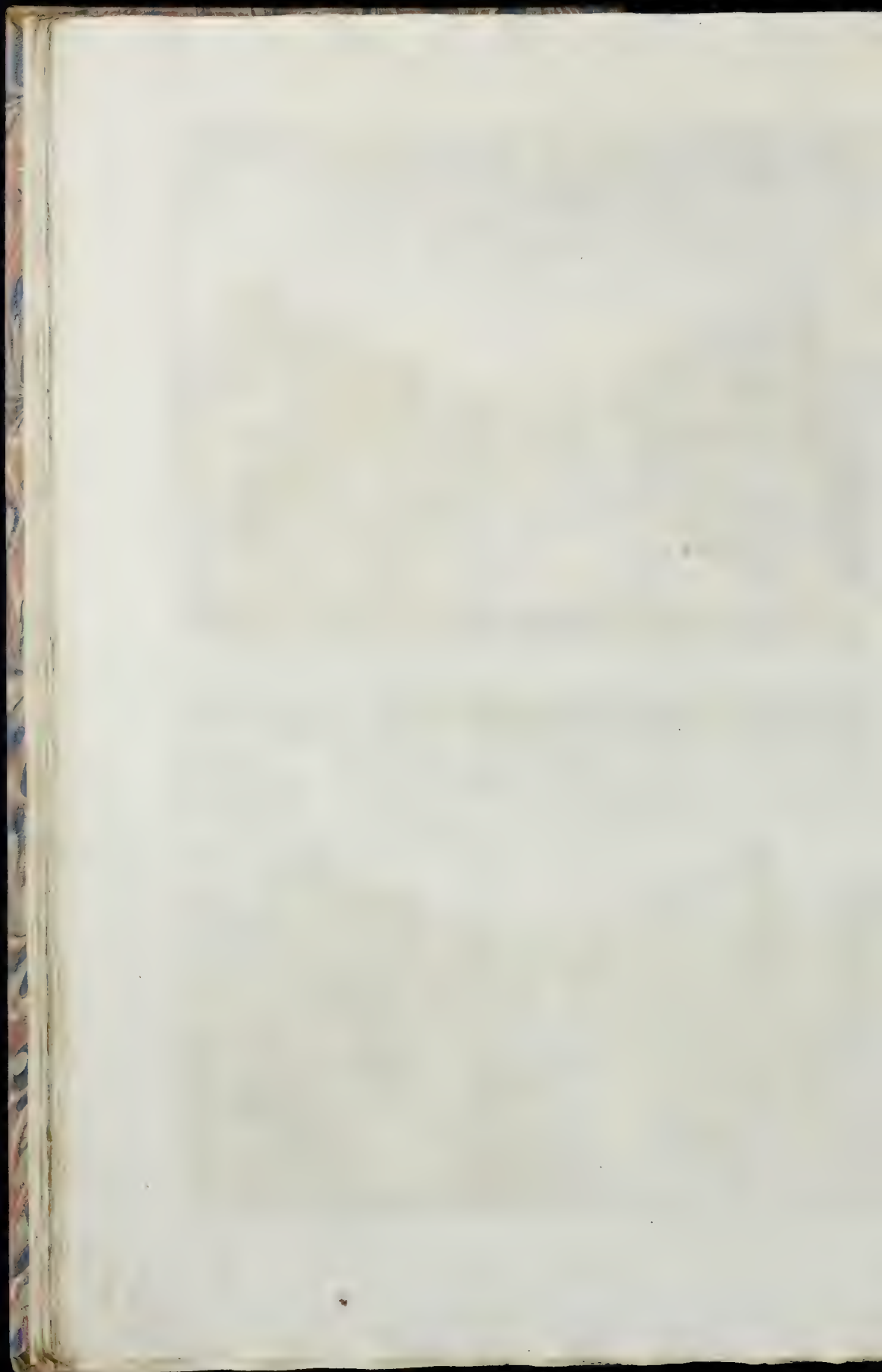
23

OTTERSPOORS gezien uit het achterste Cabinet,
naar de Veehe.

OTTERSPOOR, reuse en l'avinet de derriere vers
le Vient.

24

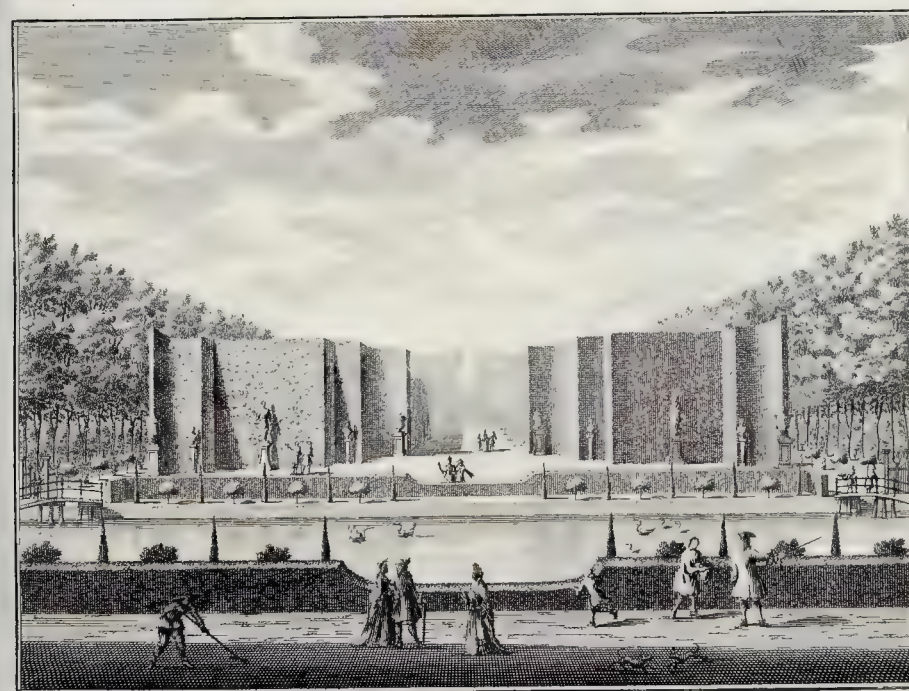

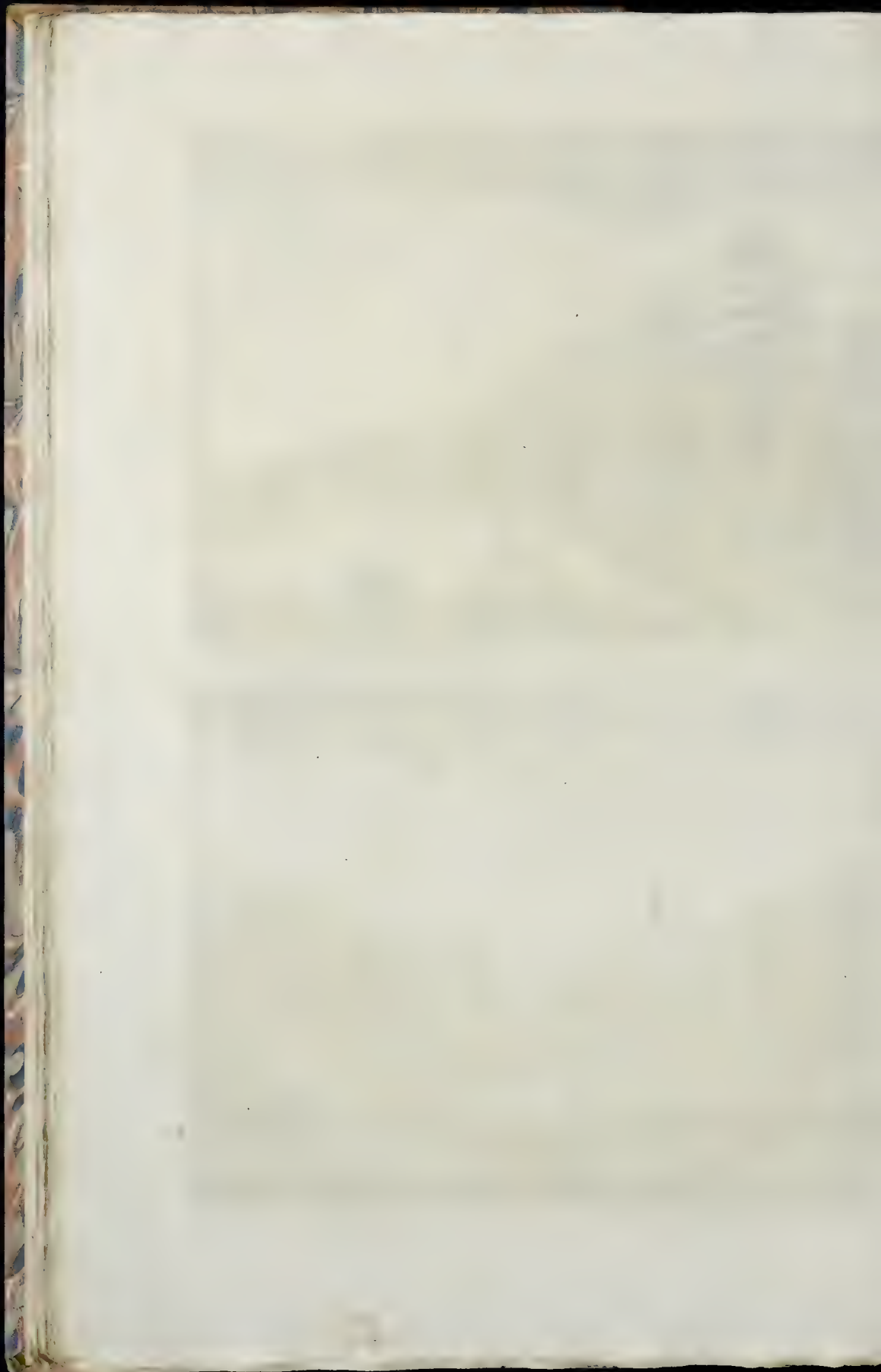
GANSENHOEF: het huis van een A. van deas, luitde
 over Echoven van Amsterdam, luitde van Haar-
 veen, stonde naer o, het doel-huis van Haar-
 veen.

GANSENHOEF: la maison en Jean. Jean deas, luit de
 over Echoven c. Amsterdam, luitdeur de Haar-
 veen, regardant vers o la maison de Justice de Haar-
 veen. 25

GANSENHOEF: Gesigt, over haer groote Vyver, naer
 aalereen.

GANSENHOEF: Vue, par dessus le grand Vuyver, par
 carriere.

Het huis OUDAAK van den J. J. Milbert de
fleurque Jeter van Bonenox.

La maison OUDAAK du J. J. Milbert de fleur-
que Jeter van Bonenox.

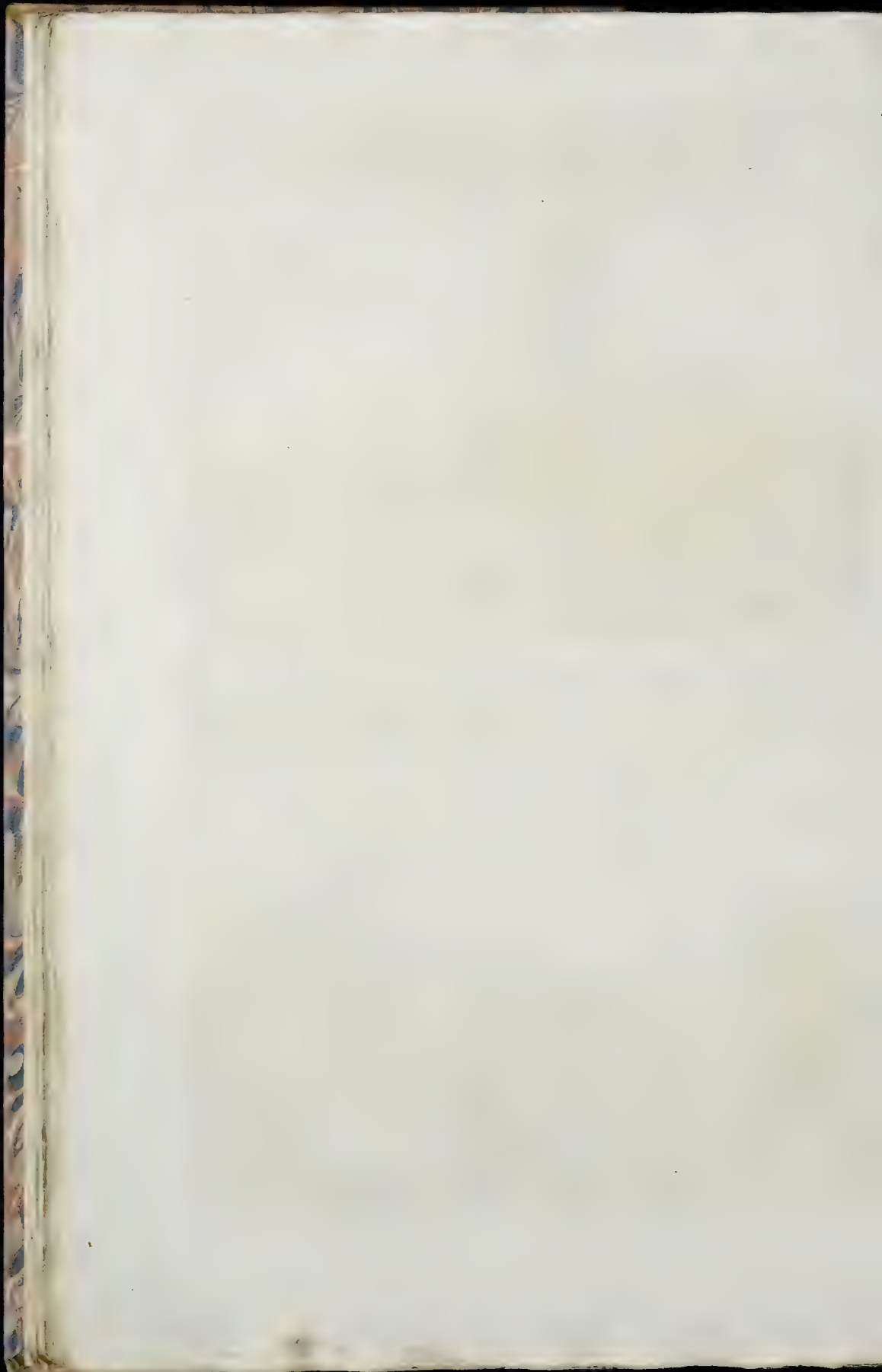
27

Het huis NYENROODE van Herr' N. d. van den
St. fan Ort van buiten.

La maison de NYENROODE de Madame à l'heure en
St. fan Ort par devant.

28

VREDENOORD, prisee naer 1. de plaats van een H.
 Boendermaker en er 2. Gunterstein.

VREDENOORD, regardant vers 1. le Lieu du H.
 Boendermaker et 2. Gunterstein.

De plaats van een H. Theodorus BOENDERMAKER:
 van buiten, op s'ee, uence naer Drukelen.

La place du H. Theodorus Boendermaker, par
 dehors, a côté, regardant vers Drukelen.

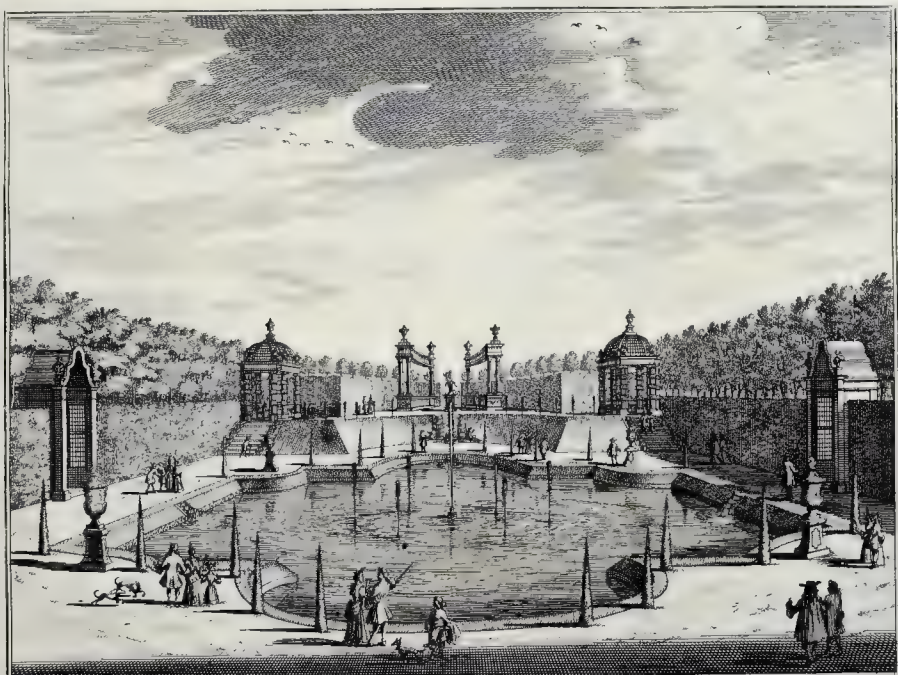

*Le Palais van den H. BOENDERMAKER, over
de Veent de ston.*

*La maison du H. BOENDERMAKER, qui se voit
par dessus le Vecht*

31

*De H. BOENDERMAKERS ordoet, & om, meiens
de Terras en haer Cabinellen.*

*Le Grand Bassin du H. BOENDERMAKER
avec la Terrasse et ses Cabinets.*

32

Le Château de GUNTERSTEIN, par le C. Ferdin. van
 (ellen. Hoofd officier van Amsterdam, Seigne van
 Gunterstein en Tenhoren. &c.

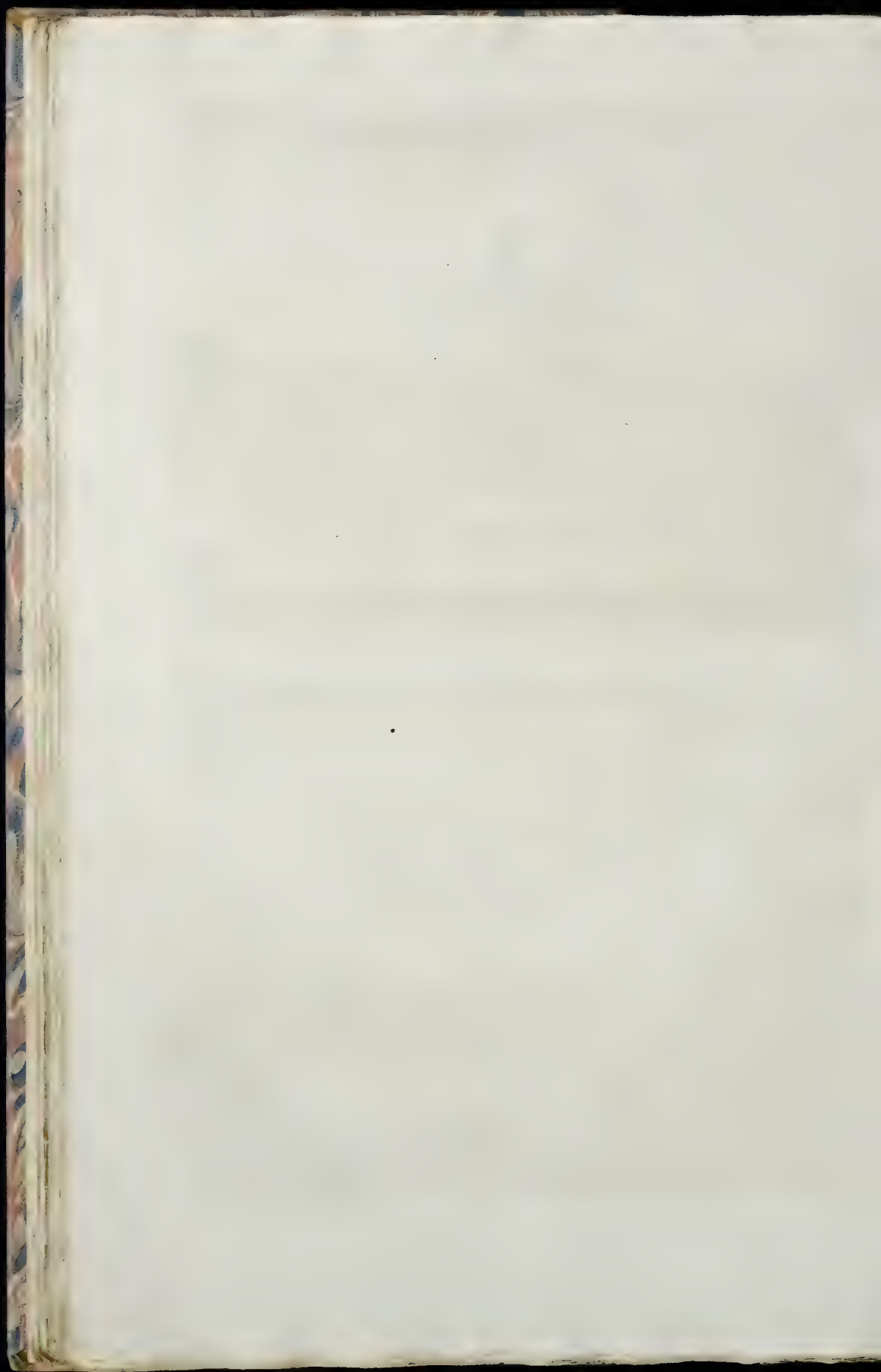
Le Château de GUNTERSTEIN, par le C. Ferdin. van (ellen.
 Grand. Bailly de Amsterdam, Seigneur de Gunter-
 stein et Tenhoren &c.

Le Village de BREUKELEN, de l'est, regardant
 vers l'est.

Le Village de BREUKELEN, regardant vers
 l'est, de l'est.

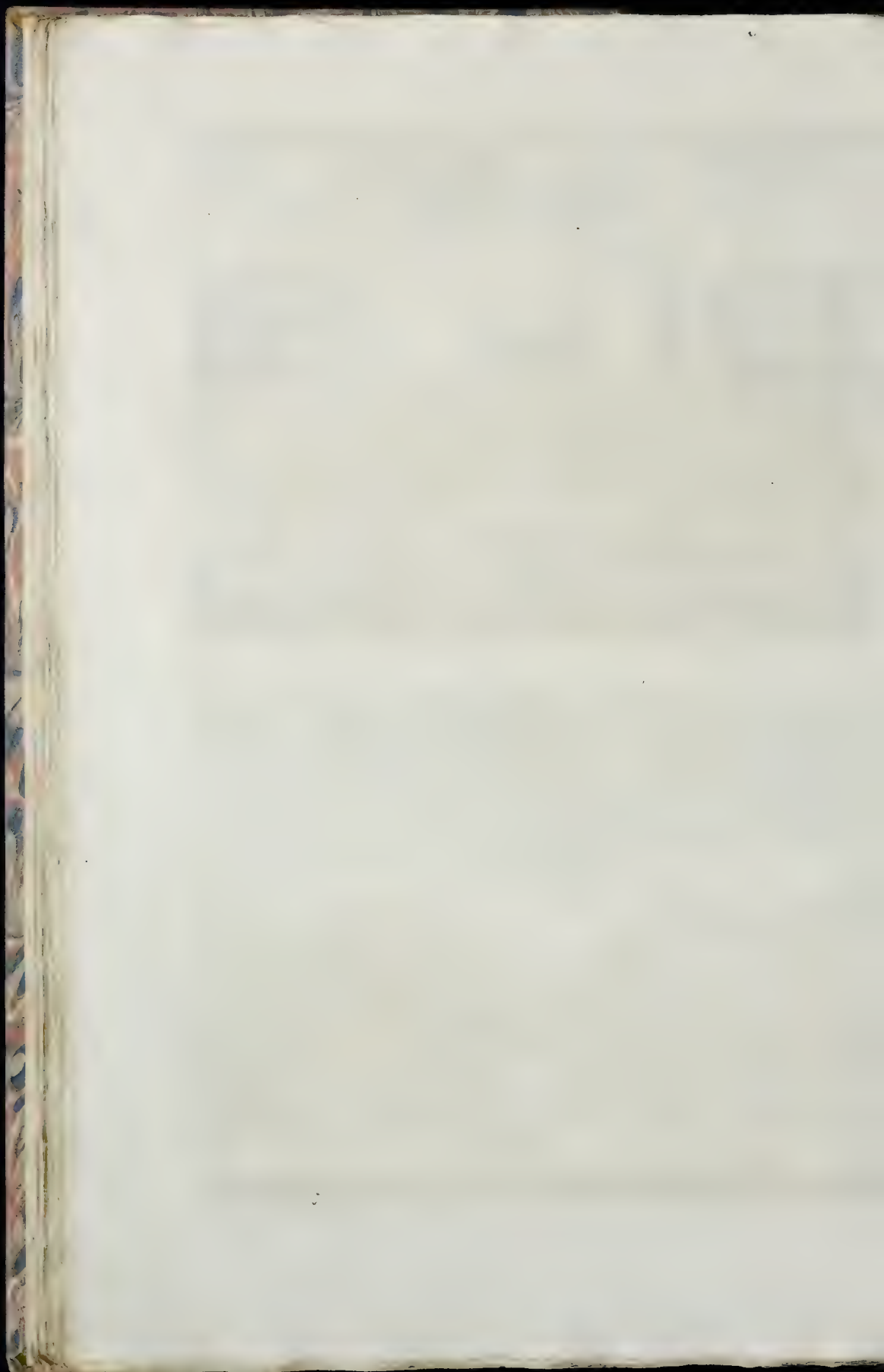
QUEEKHOVEN, de best school van Stens.
Pierre Mannour.

QUEEKHOVEN - Ecole de pensten de Stens.
Pierre Mannour. 35

QUEEKHOVEN, van binnen, fiende naer
achtern.

QUEEKHOVEN van dedans, regardant vers le
derrière. 36

GROENEVECHT; de Zuiten-plaets van een
H. Adriaen Rutgers.

GROENEVECHT La place cult.^{re} Adriaan
Rutgers.

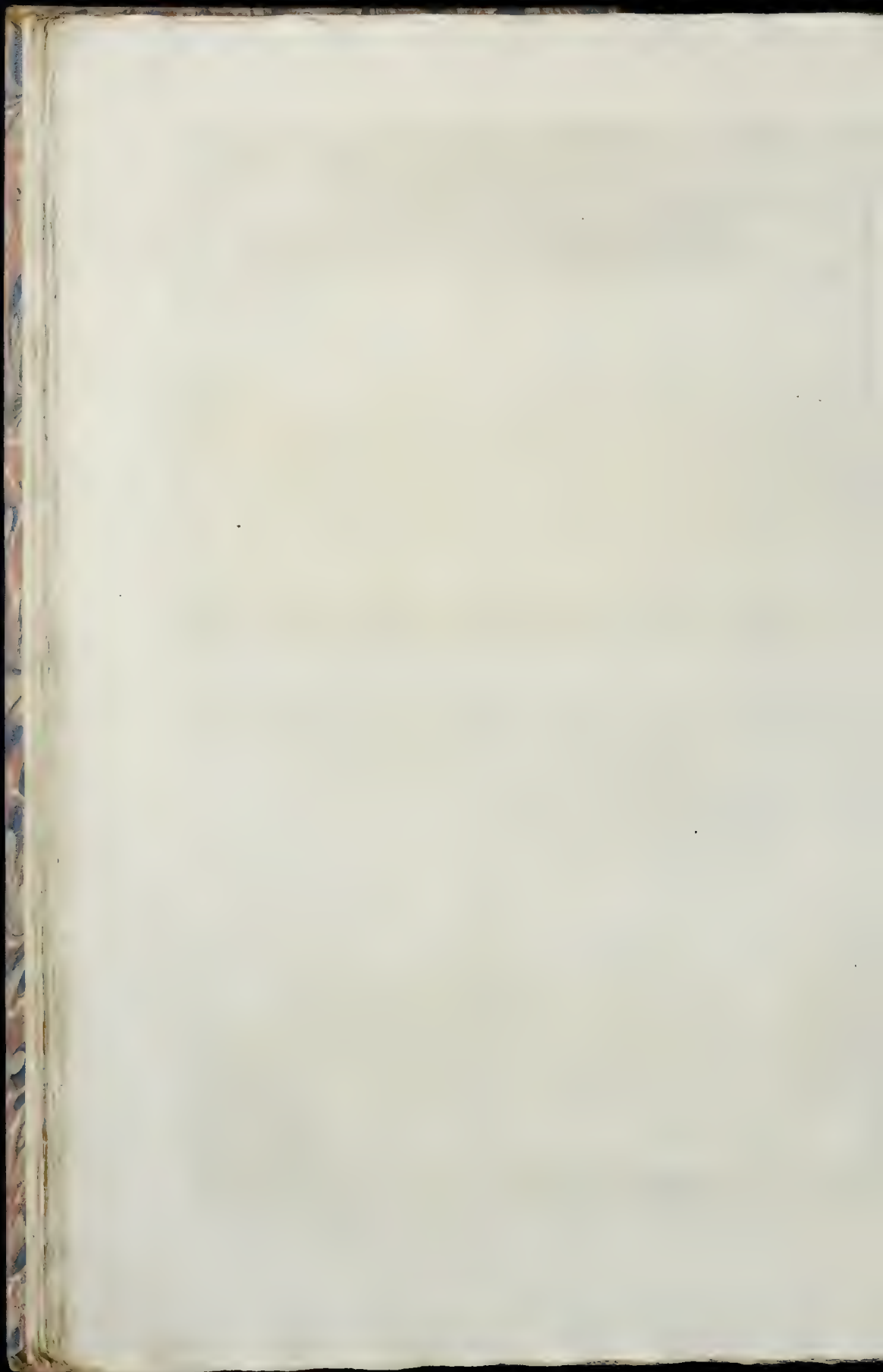
37

GROENEVECHT's gesigt van binnen voor het
Huis.

GROENEVECHT Vue devant la Maison.

38

VECHTVLIET, de plaats van een H. Raasch W. van een Broek, naer 1. Leijwerk stende.

VECHTVLIET la place du Comte de J. G. van een Broek, regardant vers 1. Leijwerk.

39

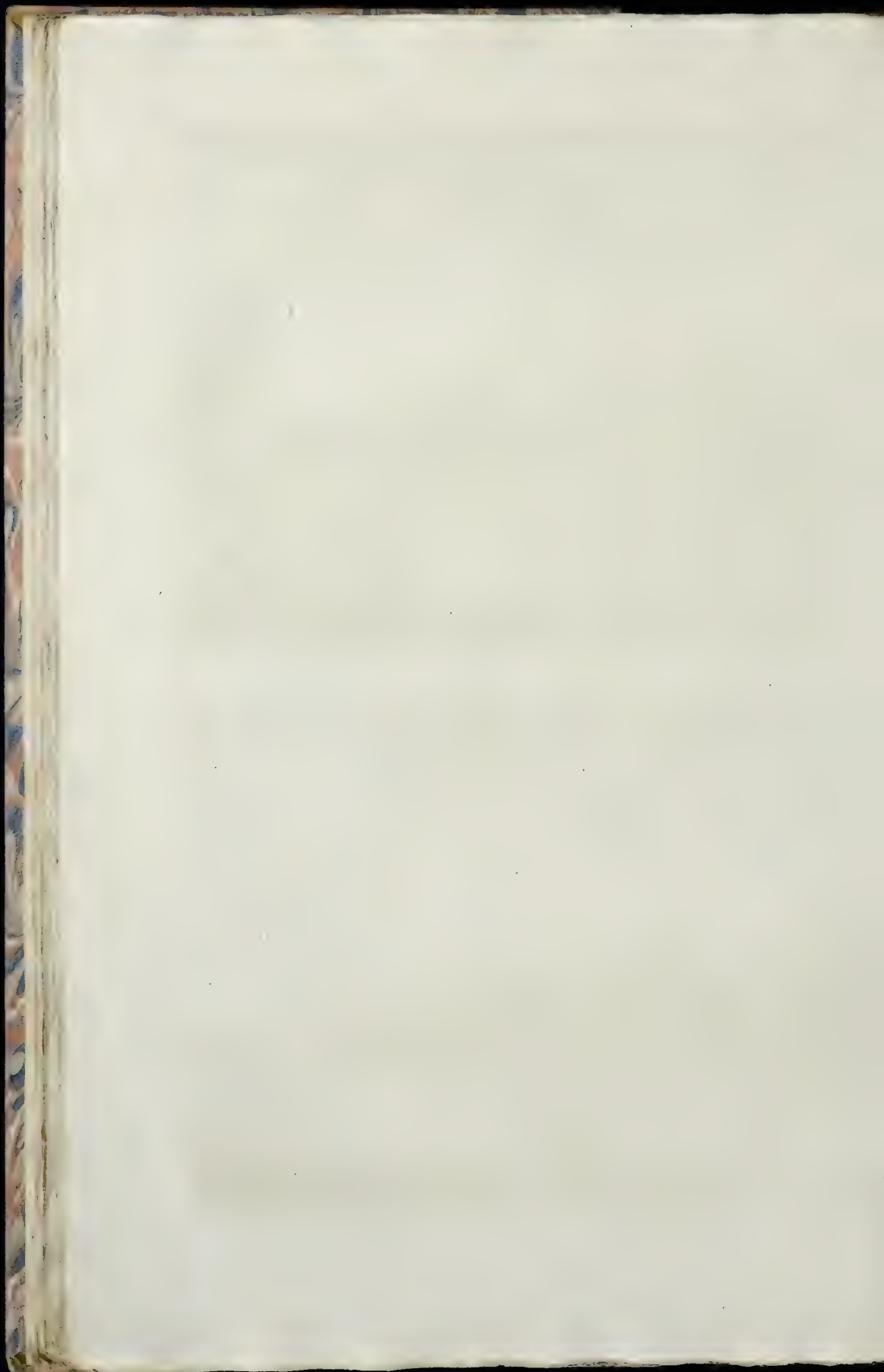

HOFWERK, de plaats van Herron de Wed. van de H. Pieter van Icen, op 1. Ypernesence.

HOFWERK la place de Madame la Veuve du H. Pierre van Icen, regardant vers 1. Yperhef.

40

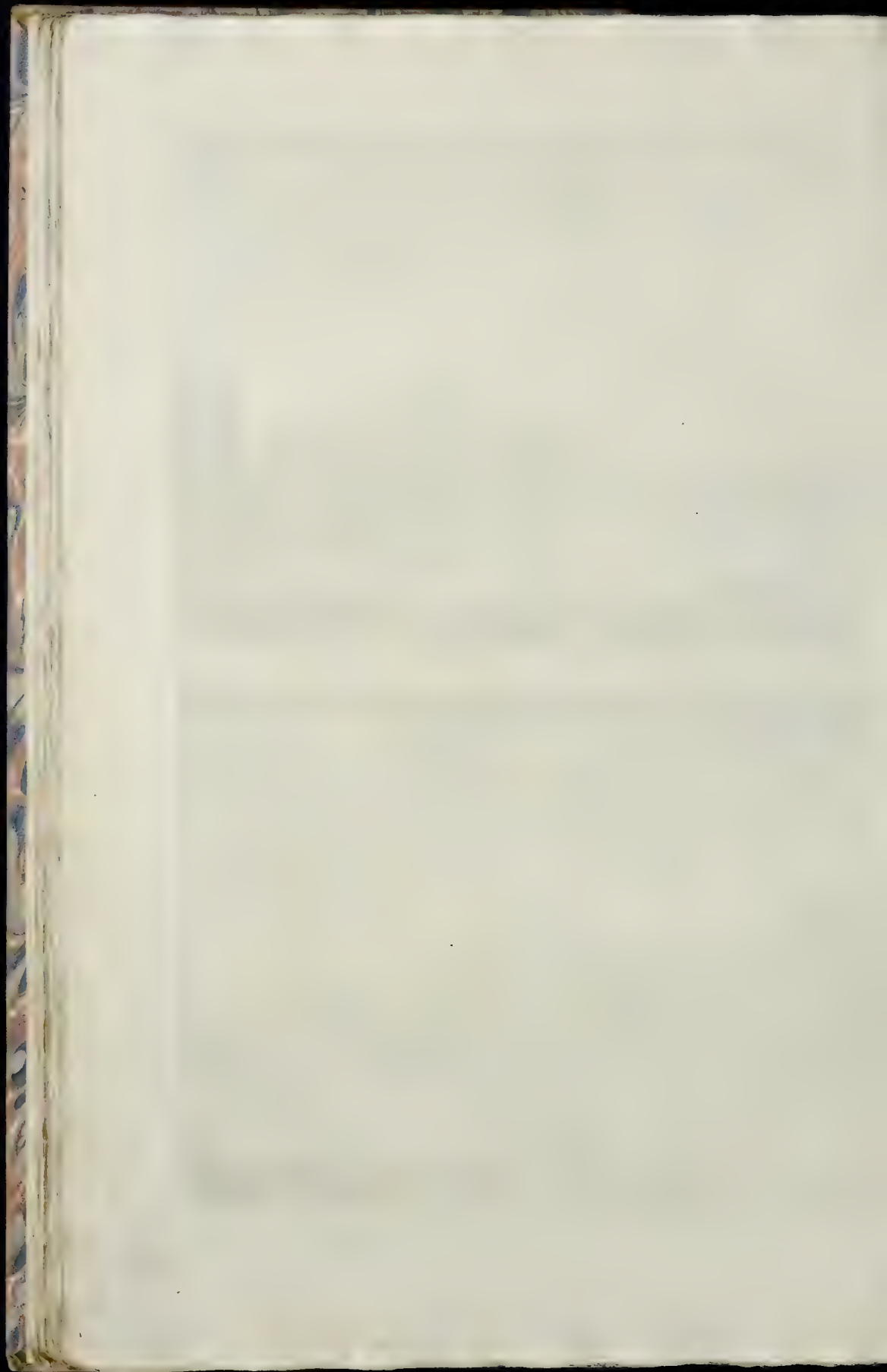

VYVERHOF, de rust-plaats van den J.^r Benjamin Texera, op 't Weerstein nêde. | VYVERHOF, Maison de plaisance du J.^r Benjamin Texera, regardant vers 't Weerstein. 4

OVERHOLLAND, de buiten-plaats van den G.^r Theod. Huigens, Schepen van Amstere. Heere van Nonkoop. | OVERHOLLAND, a place du J.^r Theodore Huigens, Conseiller d'Amstere. Seigneur de Nonkoop. 42

De STERRESCHANS, 't welken plaats van een
h. David & Rutgers; van buiten.

De STERRESCHANS, op plaats 't welken David & Rut-
gers, par deniers.

43

De STERRESCHANS, van de Re-neg in te sien.

De STERRESCHANS, hoe ou d'et du vran (hemin.

44

RUPELMONDE, de Duiten plaats van de St.
Jean de Welf, van vuiten.

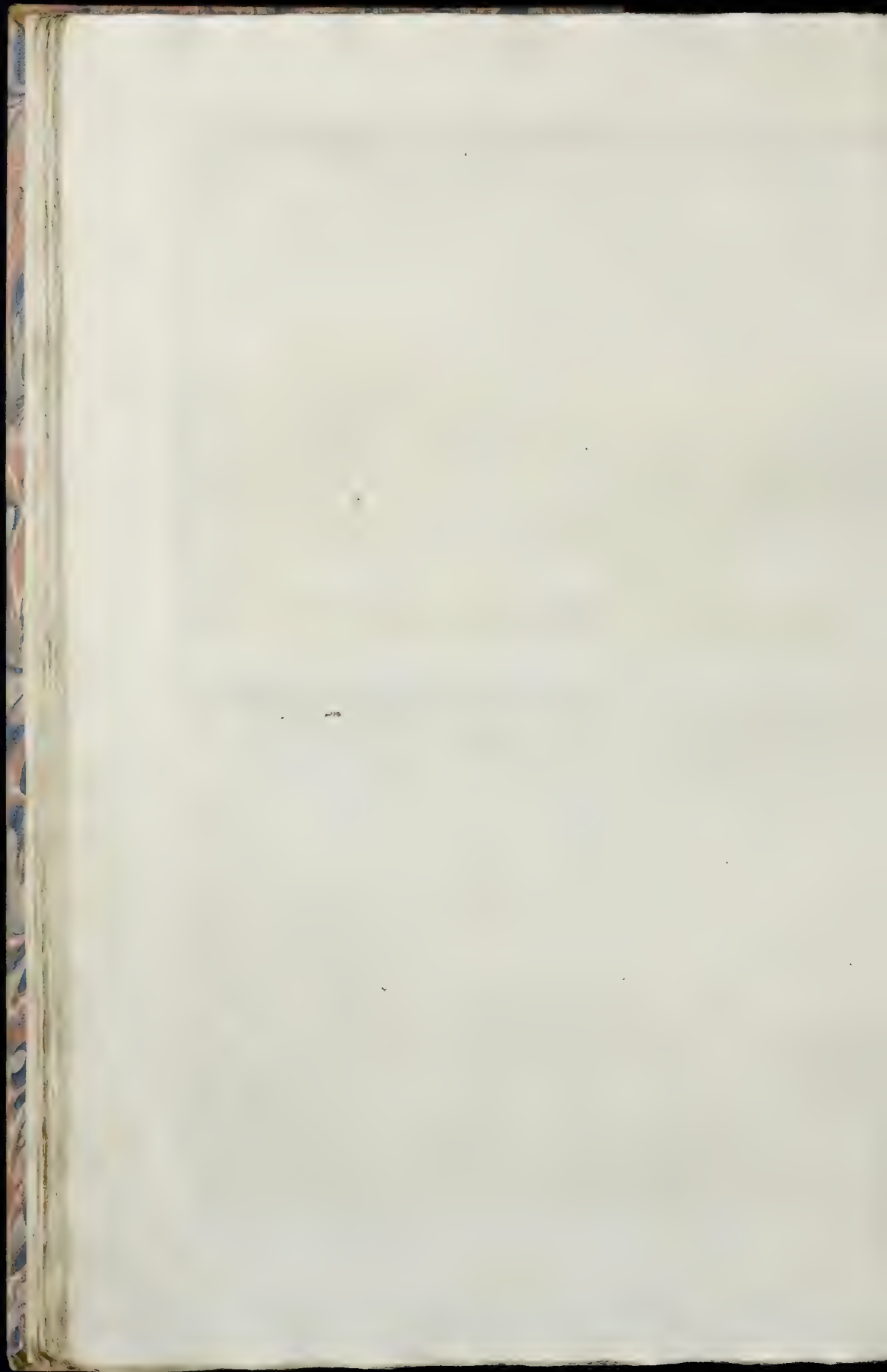
RUPELMONDE, à place du St. Jean de Welf,
par dedens.

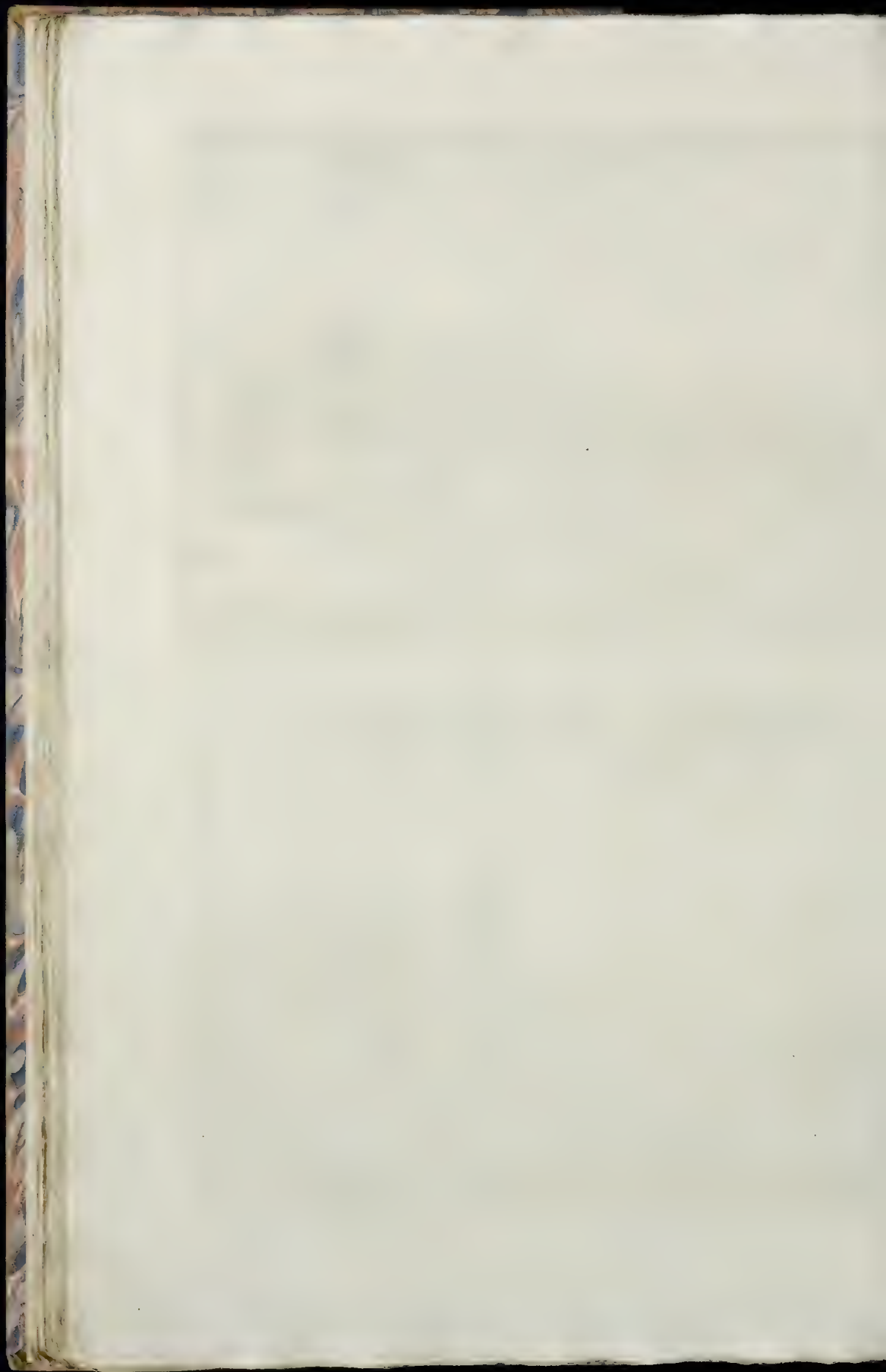
De Senans, NIEUWERSLUIS, siende
naer 'n Ouder Hede.

Poste fortifié de NIEUWERSLUIS, regar
dant vers 'n Ouderhoek.

OUDERHOEKS Gesigt van het Weel-huis, 1717.
met het Besoek van ynn. Graajsche Majesteit
Stemmer verzoend.

Vue d'OUDERHOEK, qui se voit du Pavillon ou sa
Majesté parvenue à honore trois fois de sa
présence dans l'année 1717.

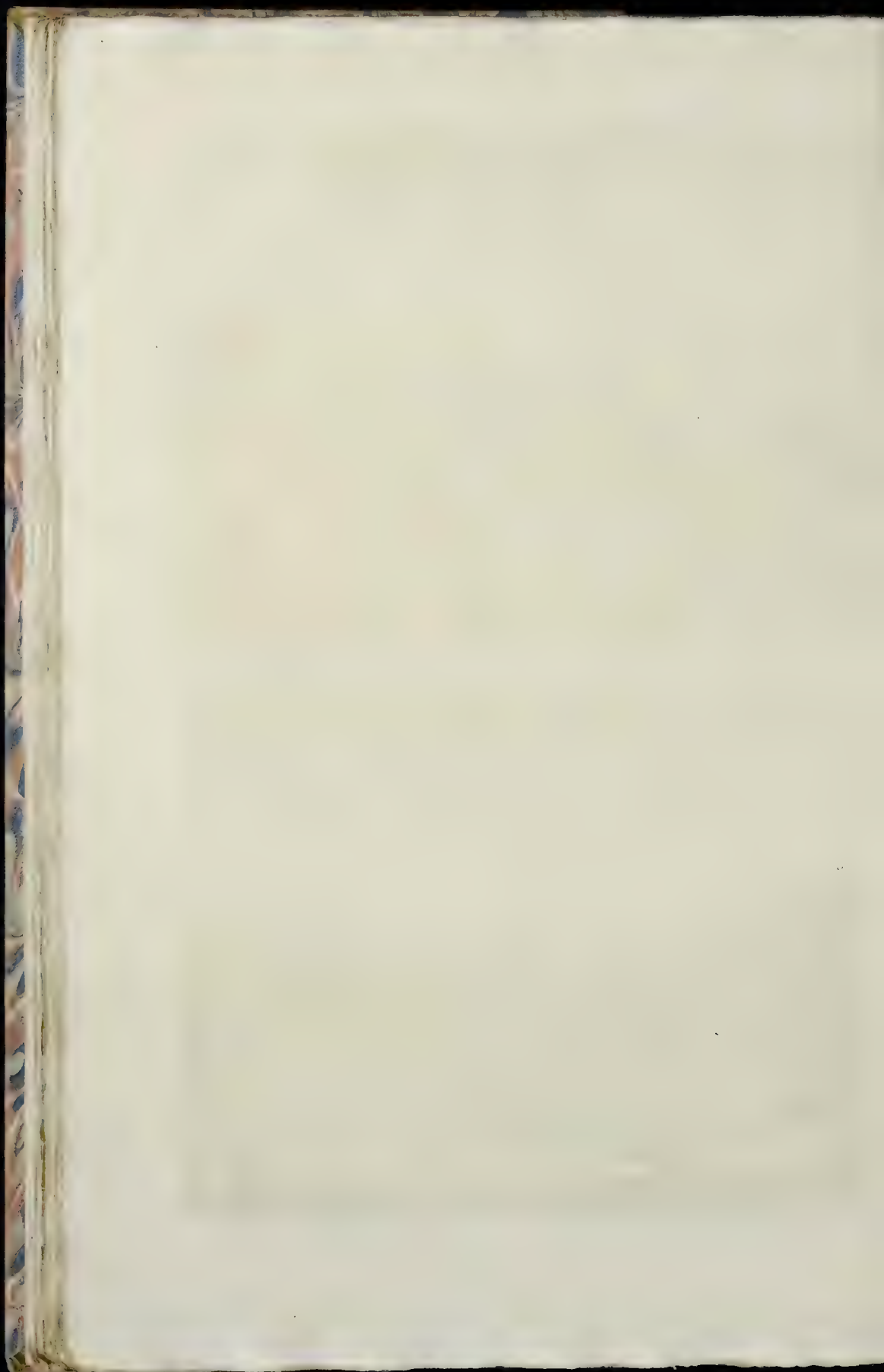
49

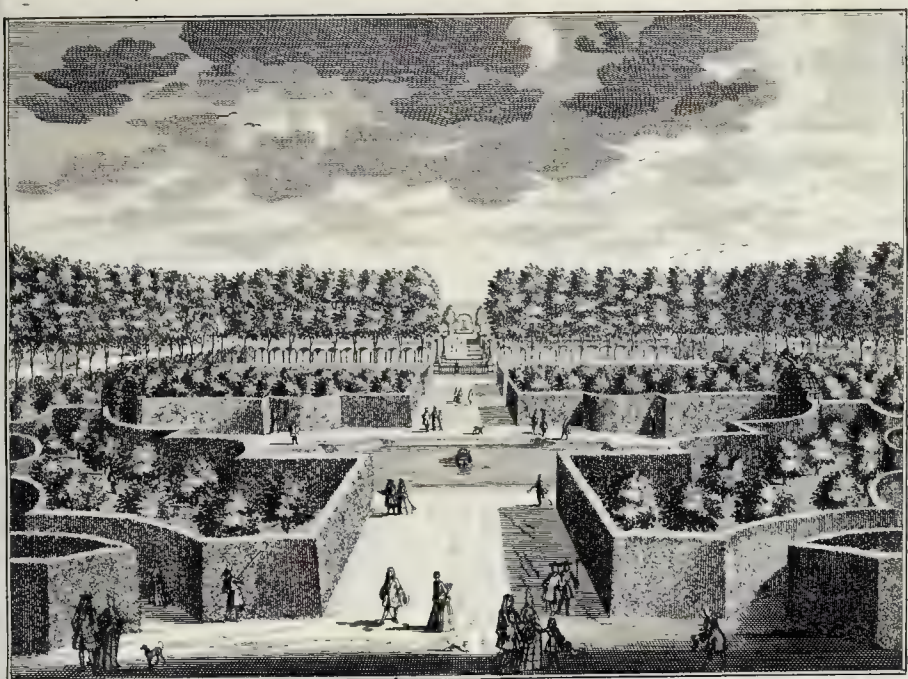
OUDERHOEKS Gesigt over de laatste Rom,
naar het Berype.

OUDERHOEK, Vue par dessus le dernier
Bassin vers la Petite Montagne.

50

OUDERHOEKS gezien van het Berge naar het d'uis.

OU'DERHOEK reue de la velle Montagne vers la maison.

51

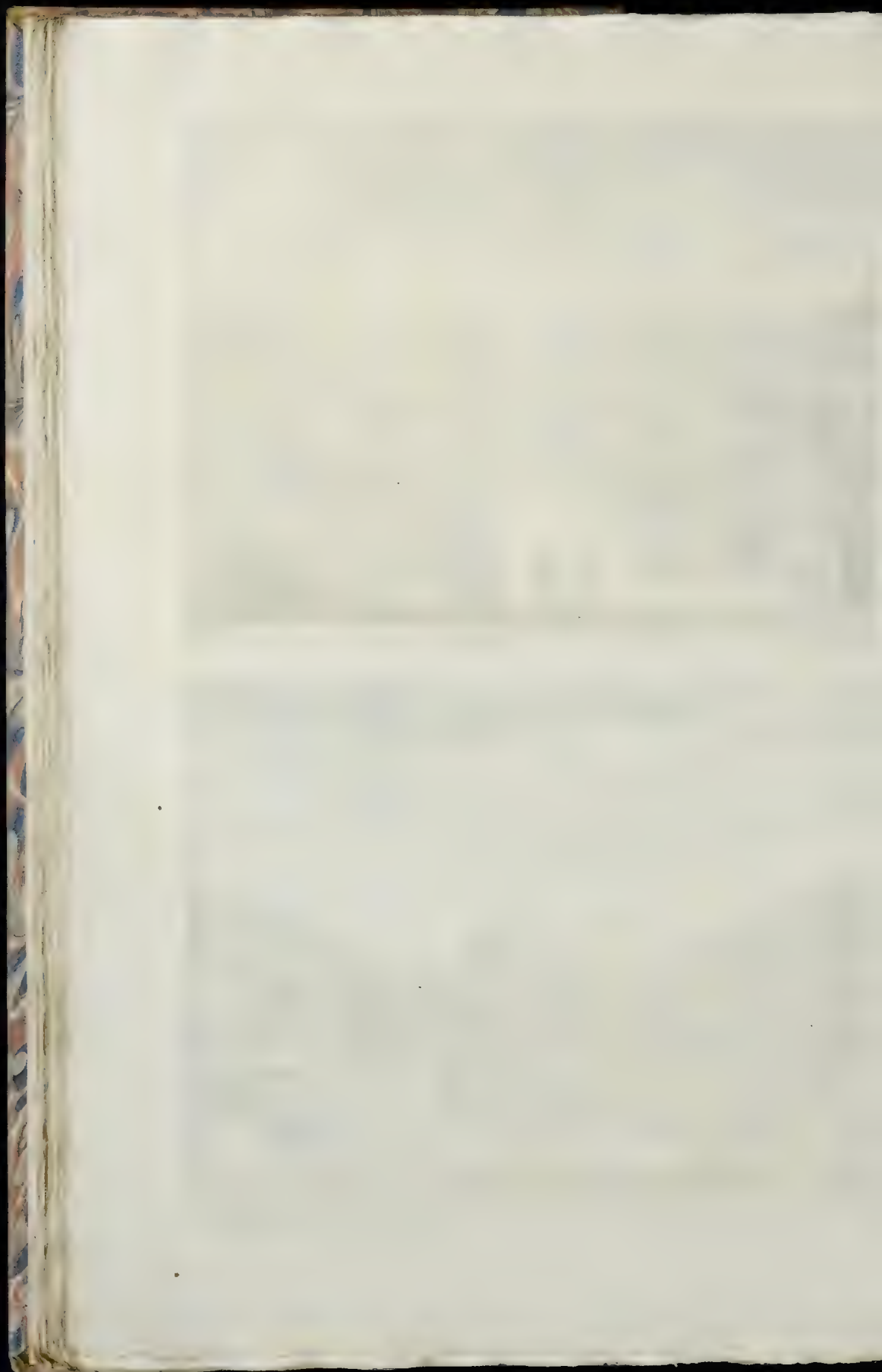

OU'DERHOEKS gezien, of de Carver Wyer, door de Berceaux, naar het Berge.

OU'DERHOEK reue d'aupres de Virier les Carpes, van les Berceaux vers la velle Montagne.

52

De BUTTEN-PLAATS van een St. Andries PELS,
te sien van de Ryweg.

La PLACE du St. André PELS, qui se voit du
côté du chemin.

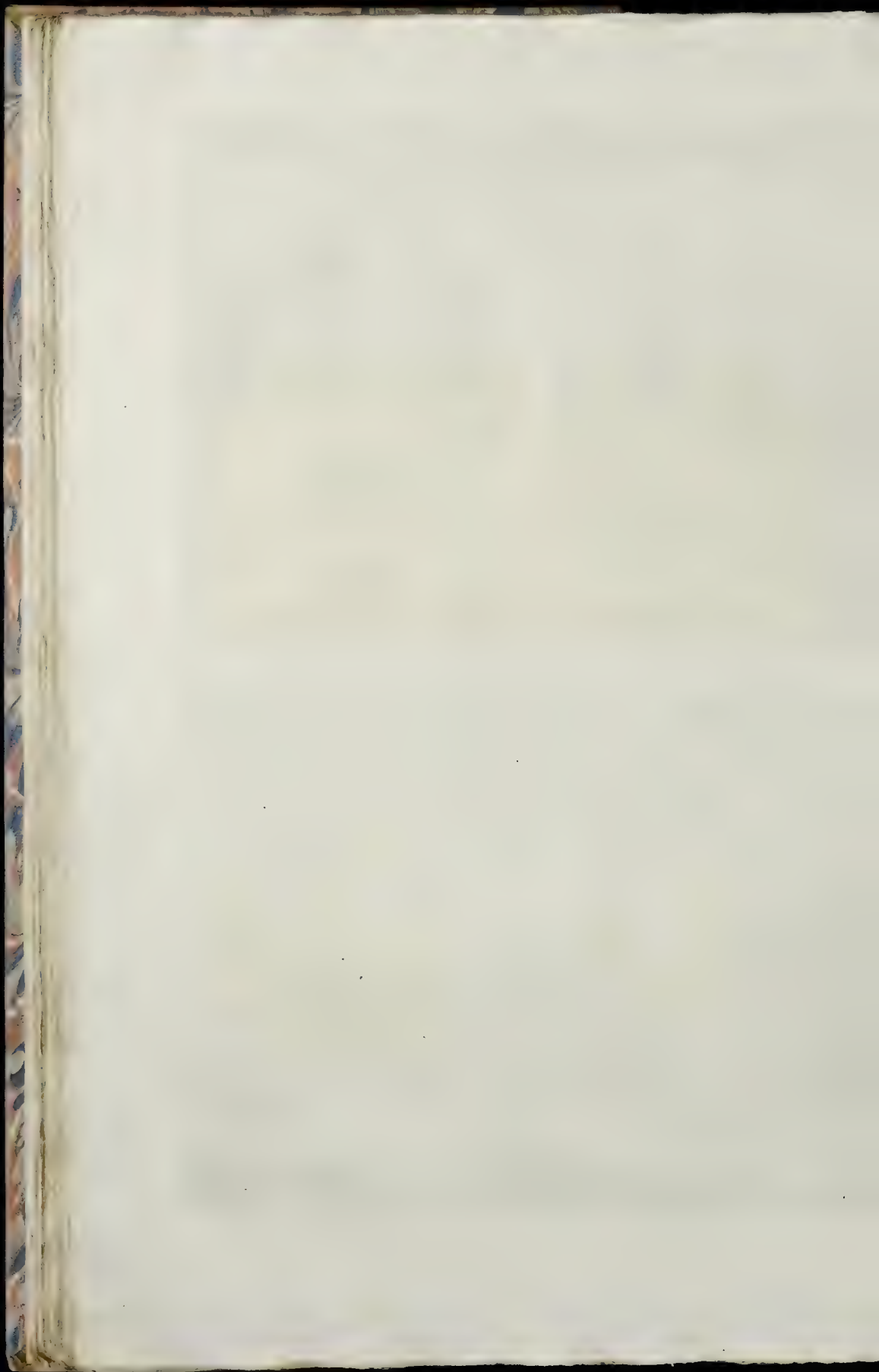
53

MIDDELHOEK; de buiten-plaats van een St. Anthoine
Bierens; aan de Vecht zee.

MIDDELHOEK, la place du St. Anthoine Bierens,
sur le Vecht.

54

MIDDELHOEK, van vinnen veer op het veld
naer de Vecht te sien.

MIDDELHOEK van veldans, a dets de la maison re-
gardant vers le Vecht.

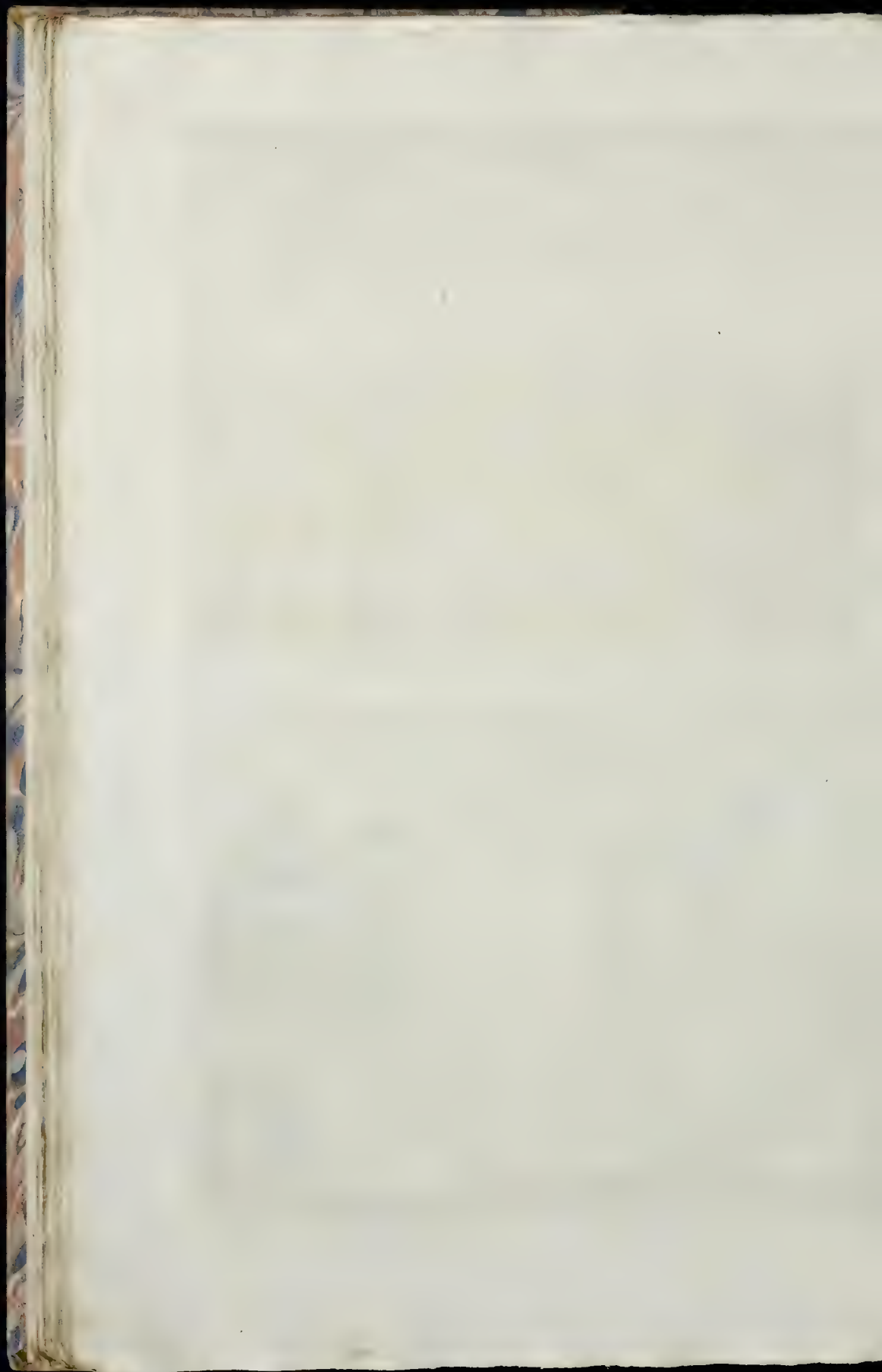
55

MIDDELHOEKS-Deel, over de De-weg naer
gateren te sien.

Partie de MIDDELHOEK, qui se voit par
dessus le grand chemin par derrière.

56

NIEUWERHOEK; de buiten-plaats van den H. Jan van Larelnck, van (1) Gronenbury naar (2) Loenen te sien.

NIEUWERHOEK, la place du S. Jan van Larelnck, de carant par (1) Gronenbury, vers (2) Loenen.

57

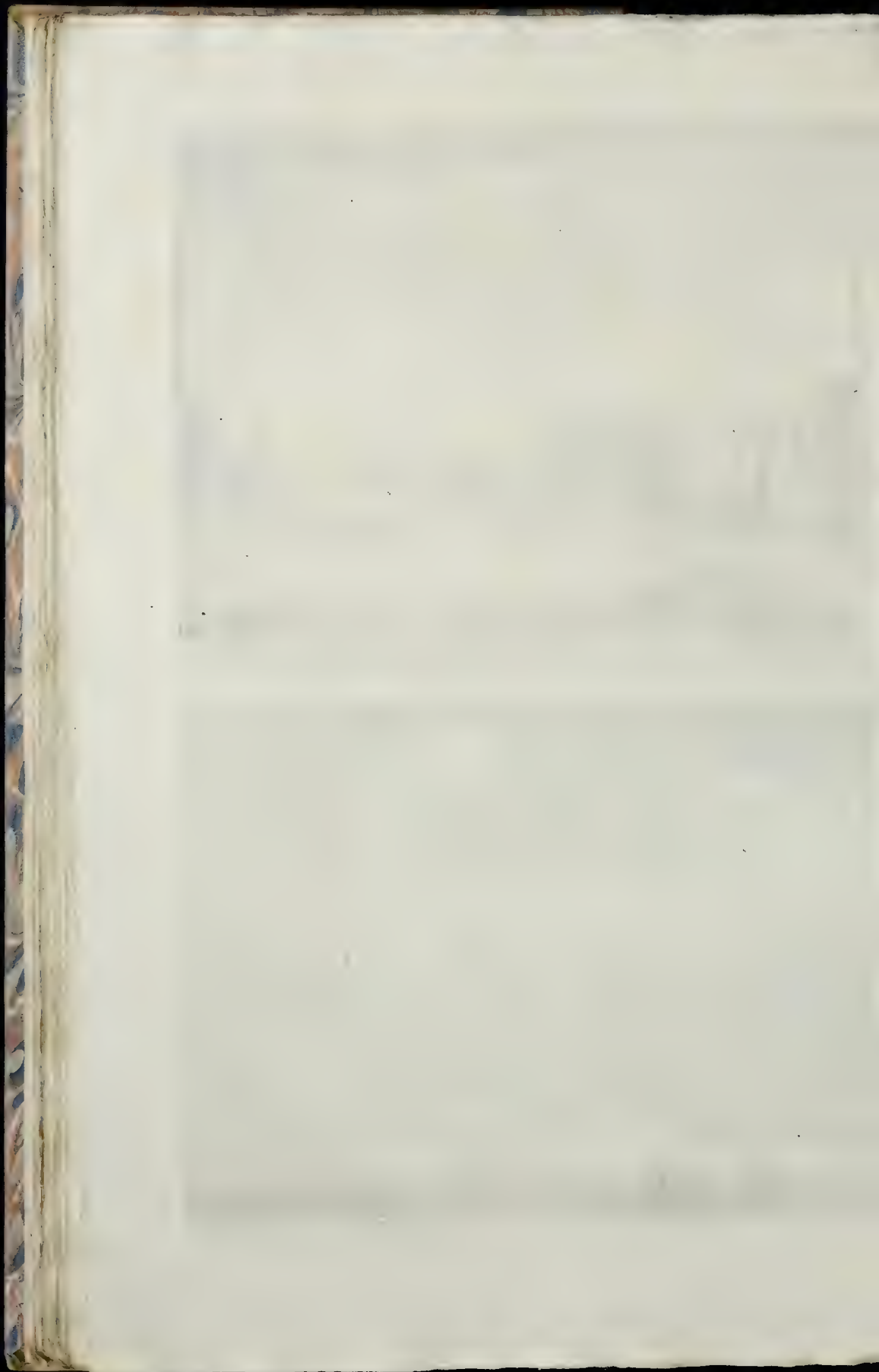

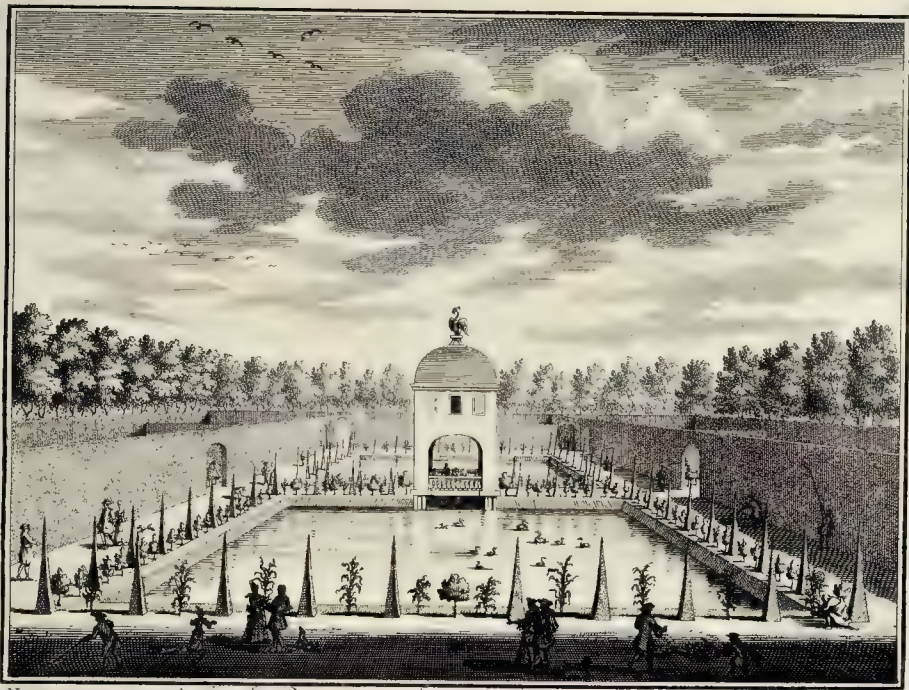
NIEUWERHOEK; van binnen, en het Huis aan te sien.

NIEUWERHOEK, van dedans qui regarde la Maisou.

58

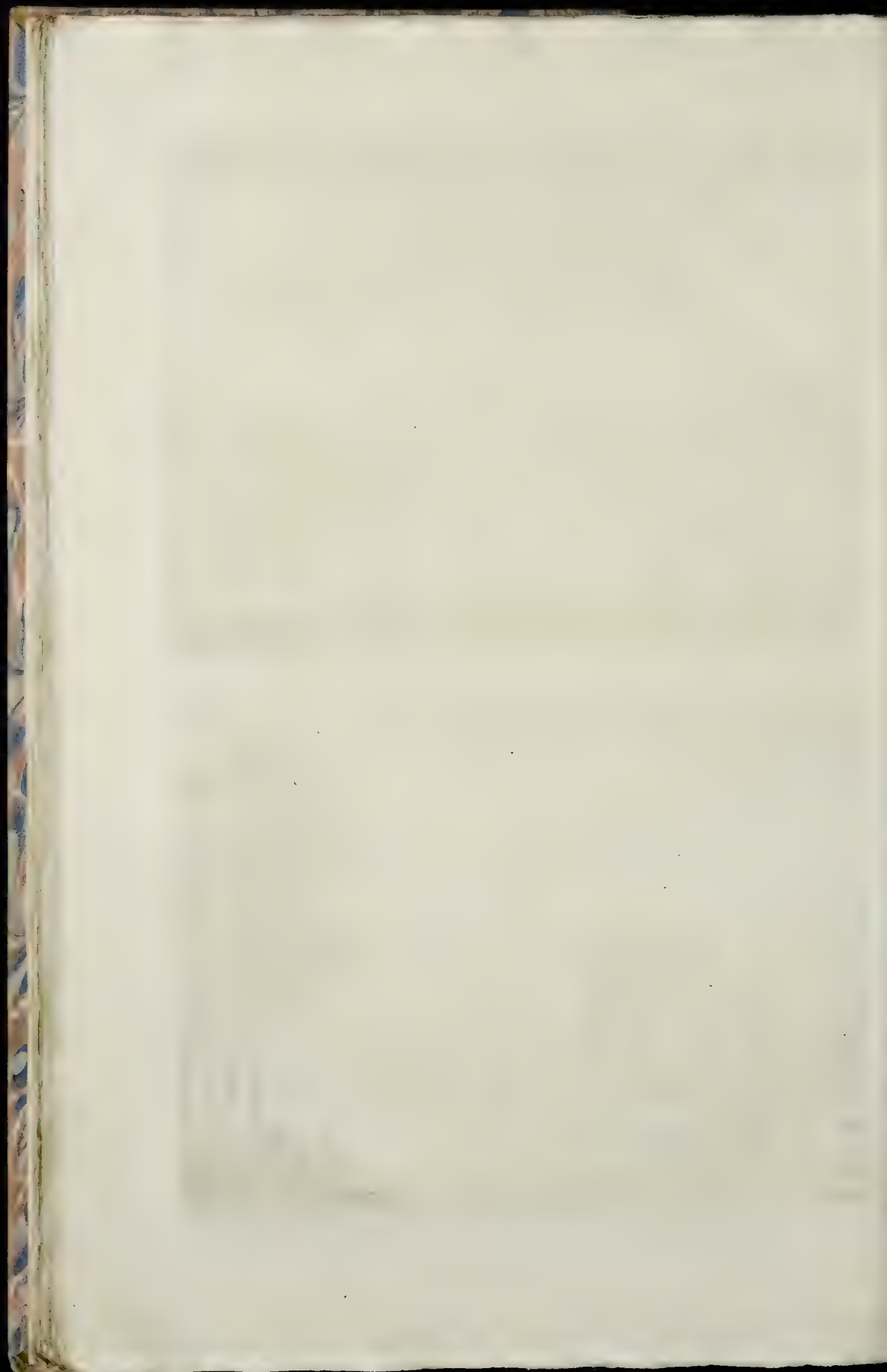

NIEUWERHOEKS. Deel, vijf, de. De weg, vertoonende | de Partij de NIEUWERHOEK, van de grane. Gemin. qui
ten Vyver met het Sted. huis. | fait voir le Fort, avec le Pavillon. 59

Deel, vijf, de. Cronenburg, van de. De weg, af | de Nieuwe Maçon. Cronenburg, qui se voit du grand
te sien van den St. Dominicus Franciscus van | Chemin ou St. Dominicus Franciscus de Cam-
Camminga Heer van Cronenburg. | minga Seign. de Cronenburg. 60

*CROONENBURG, aan de Vecht in de en gezien
naar Nieuwerhoek.*

*CROONENBURG au côté de Vecht et vu vers
Nieuwerhoek.*

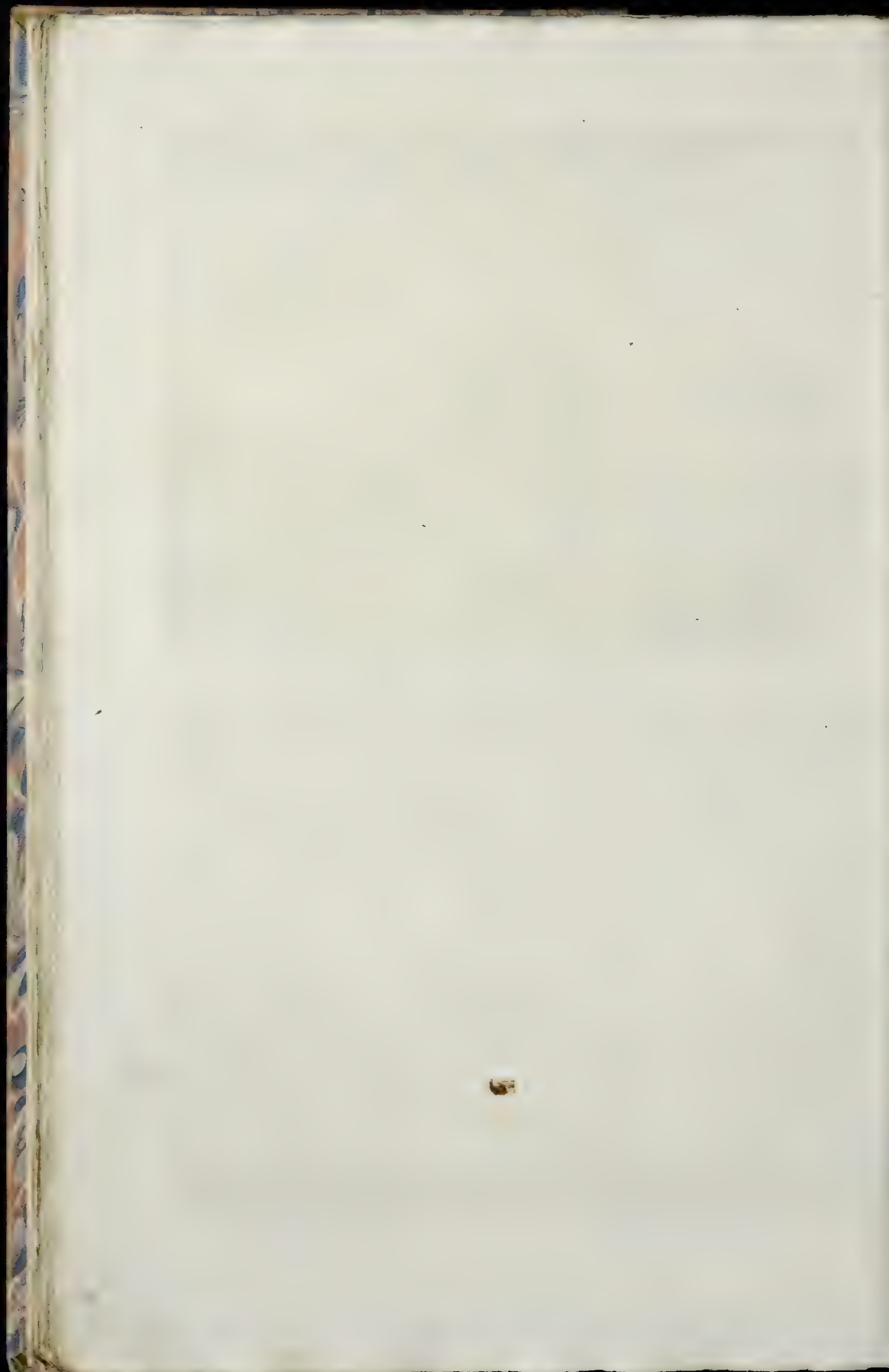
61

*Het Dorp LOENEN, gezien v. Croonenburg
van Nieuwerhoek te zien.*

*Le Village de LOENEN avec Croonenburg,
Regardant de Nieuwerhoek.*

62

LOENEN, de Buiten-plaats van den A.
Christiaan v. Oranien-Nassau van Loenen.

LOENEN, la place du St Christiaan van Persin,
Seign^r de Loenen.

LOENEN met haere Vleugels, van agteren te sien.

LOENEN avec ses Ailes. Regardant ce derriere.

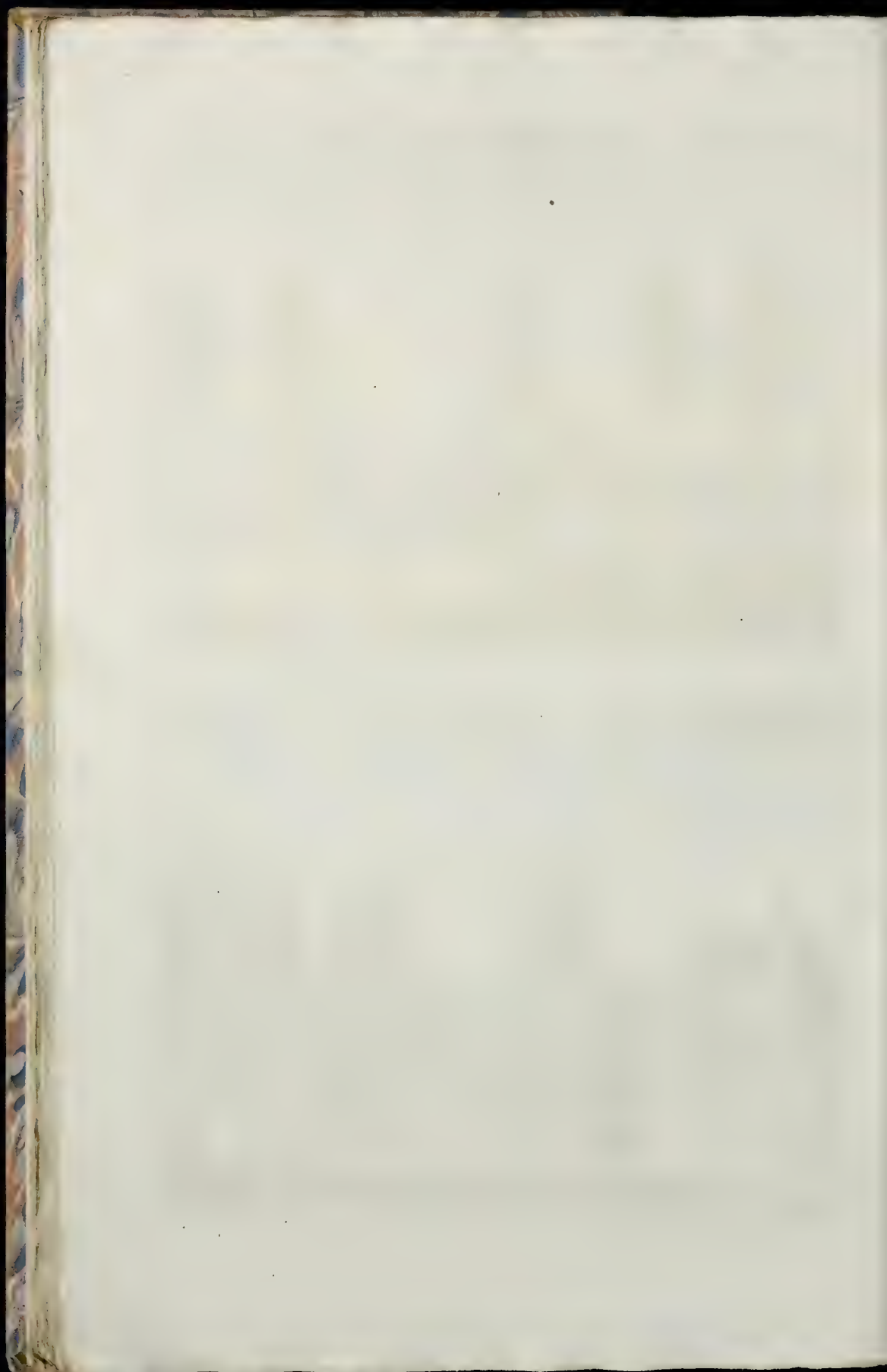
LOENEN, van het Dorp op de zijde van de groote
Lân te sien.

LOENEN Revanant en Village vers le Côté de
la Grande Allée. 65

LOENENS gesigt, voorbij de Stallings naar het
groote Cabinet te sien.

LOENEN Vue sur l'Ecurie vers le Grand
Cabinet. 66

LOENENS gezien aen de Vecht, naar de tooren
van het Dorp te sien.

LOENEN vue au Cote du Vecht. Regardant
vers la tour en Village.

67

WALLESTEIN, het Land-huis van den H. Jacob
Balde, van vooren uit de Vecht.

WALLESTEIN, la Maison de campagne du H. Jacob
Balde, Regardant par devant, dessus de Vecht.

68

WALLESTEIN. van het . Cuts naer het oosterste
fabinet te sien.

WALLESTEIN. 2. Regardant de la maison vers
le dernier cabinet.

69

WALLESTEINS gésicht over de oostle zom naer
het . Veld.

WALLESTEIN. Vue par dessus le grand Bassin
vers la . maison.

70

OOSTERVECHT, de plaats van een *L. Isaac*
Vintjenen, naar Leenen te sien.

OOSTERVECHT, de *Rue du L. Isaac* *Vin-*
jenen, Regardant vers Leenen. 71

OOSTERVECHT *Géfigt van het Kuis naer agteren.*

OOSTERVECHT *Vue de la Maison vers carriere.* 72

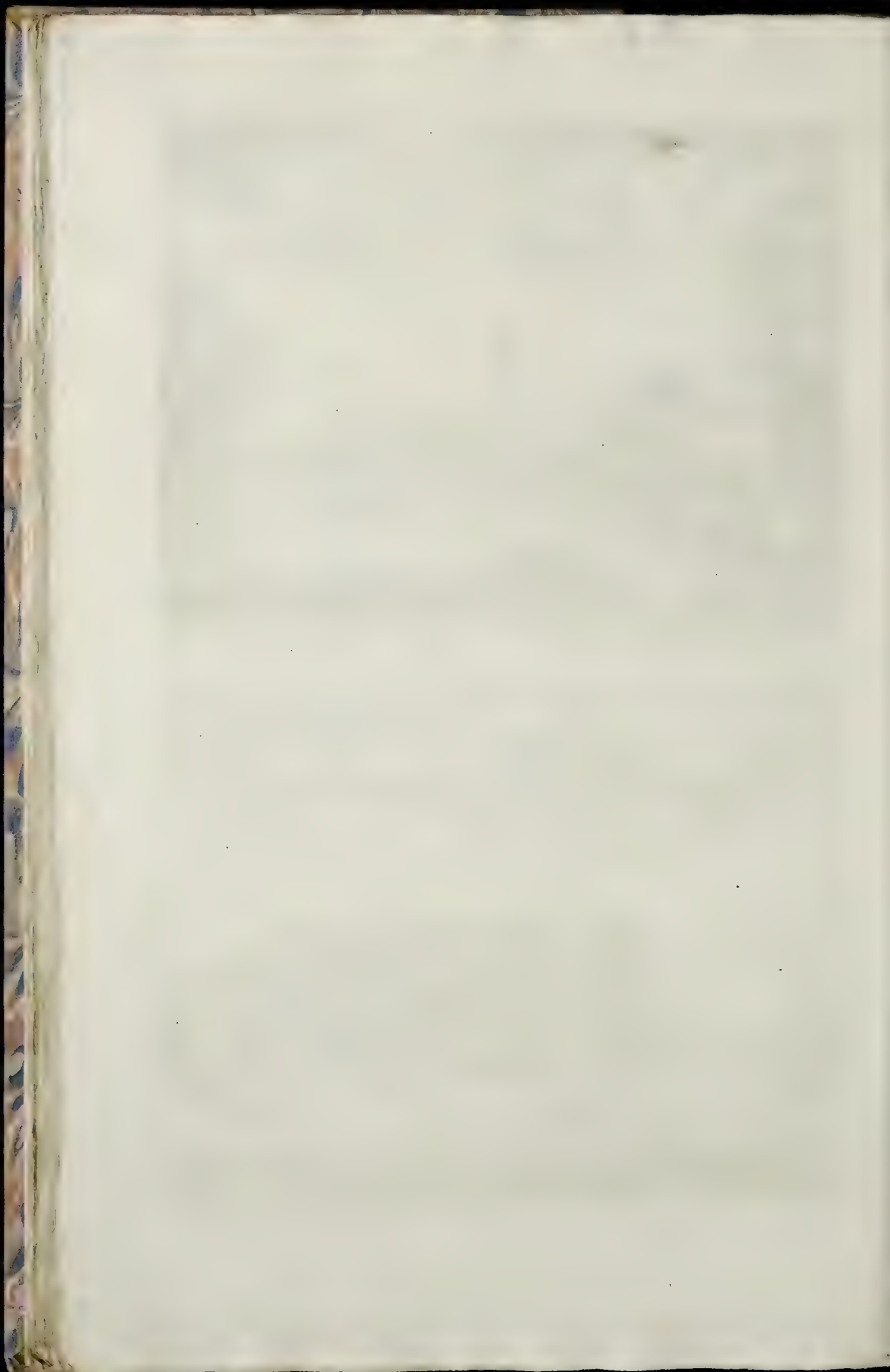
De DORP VREELAND, te ſien van omtrent de
plaats te Vreccerust, over de Vecht.

De Dorpſchap de VREELAND, qui ſe voit d'environ
en place de Vreccerust par deſſus de Vecht. 73

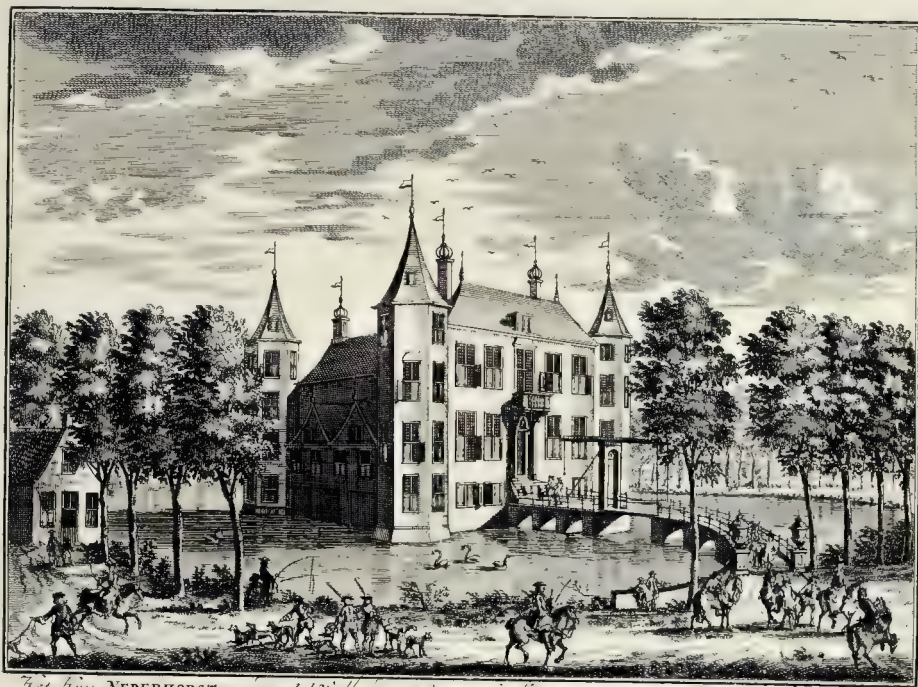

De NES, of het REAELEN-EILAND; het Juſt huſe
van Suſſe. Sara Reael, ſiende naar Vreeland.

Le NES ou le REAELEN-EILAND, où Maſon, ce pla-
ſance de Mademoiſelle Sara Reael. Regardant vers Vreeland. 74

Het Huis NEDERHORST, van den J. W. de Willems
Gedars van Tuyl van Serooskerken.

Le Huisen NEDERHORST ou St. W. de Willems
van Tuyl de Serooskerken.

75

Het Dorp DEN BERG, nevens het Gezicht naar Nigtevecht.

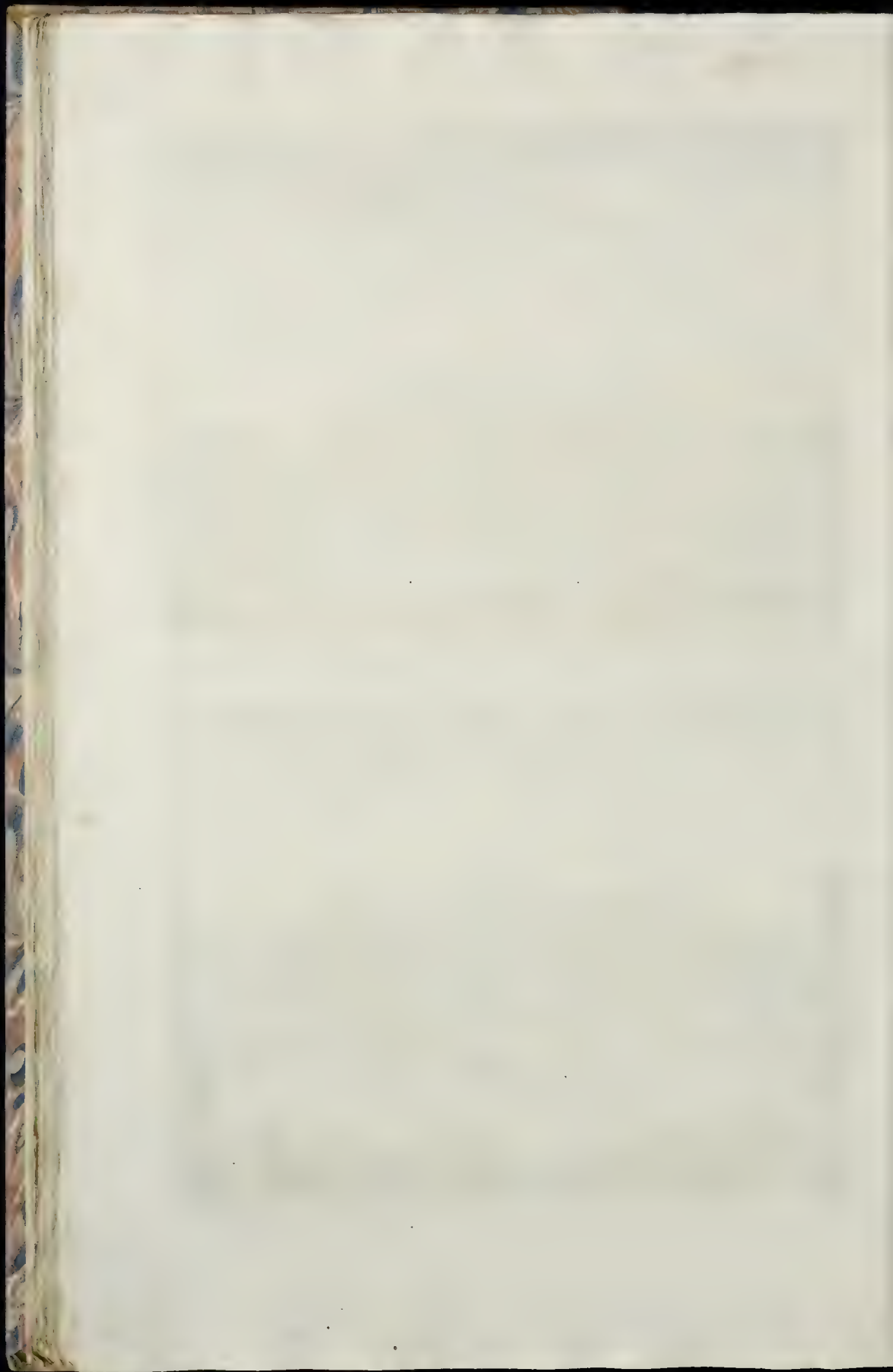
Le Village DEN BERG, avec la Vue vers Nigtevecht.

76

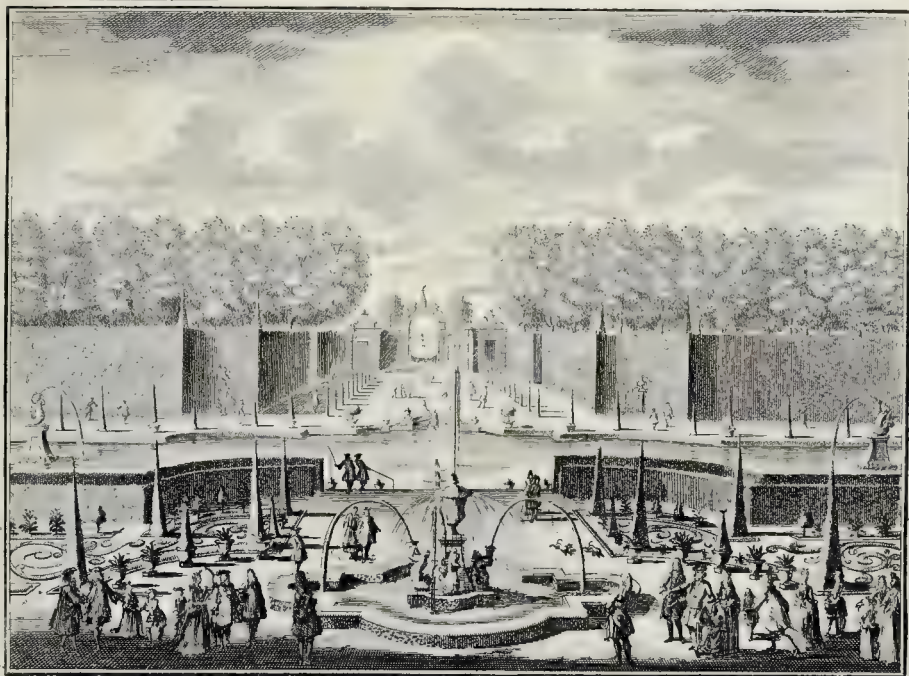

PETERSBURGS gezicht, van de groote Aen,
en een gedeelte van't nui.

Vue de PETERSBOURG de la grande Allée,
et d'une partie de la Maison. 79

PETERSBURGS Gesigt, van het huis over
de groote Vyer, naar osteren.

Vue de PETERSBOURG de la Maison au
dessus du grand Vier vers le derrière 80

PETERSBURG Grand Canal Fontein en
St. Russe. Boudoir.

L'Oratoire, la Fontaine de la Grande
Rue de PETERSBOURG.

81

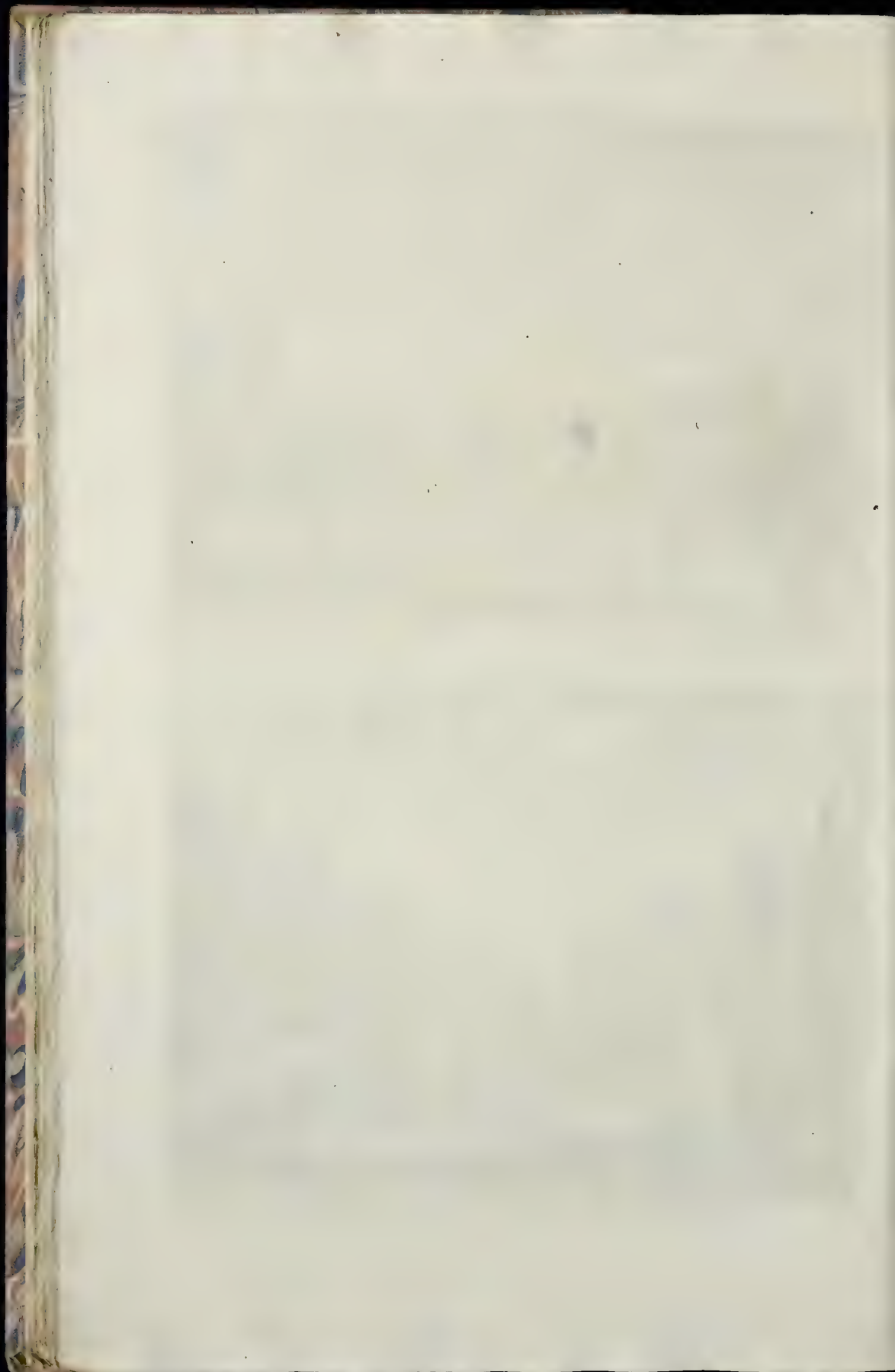

PETERSBURG gesigt van de groote Saen,
na de nieuwe Fontein.

Vue de PETERSBOURG, de la grande Allée,
vers la nouvelle Fontaine.

82

PETERSBURG gezien van achteren, door de straat
 Jaanin.

Vue de PETERSBOURG de derrière, par les gran-
 des Allées.

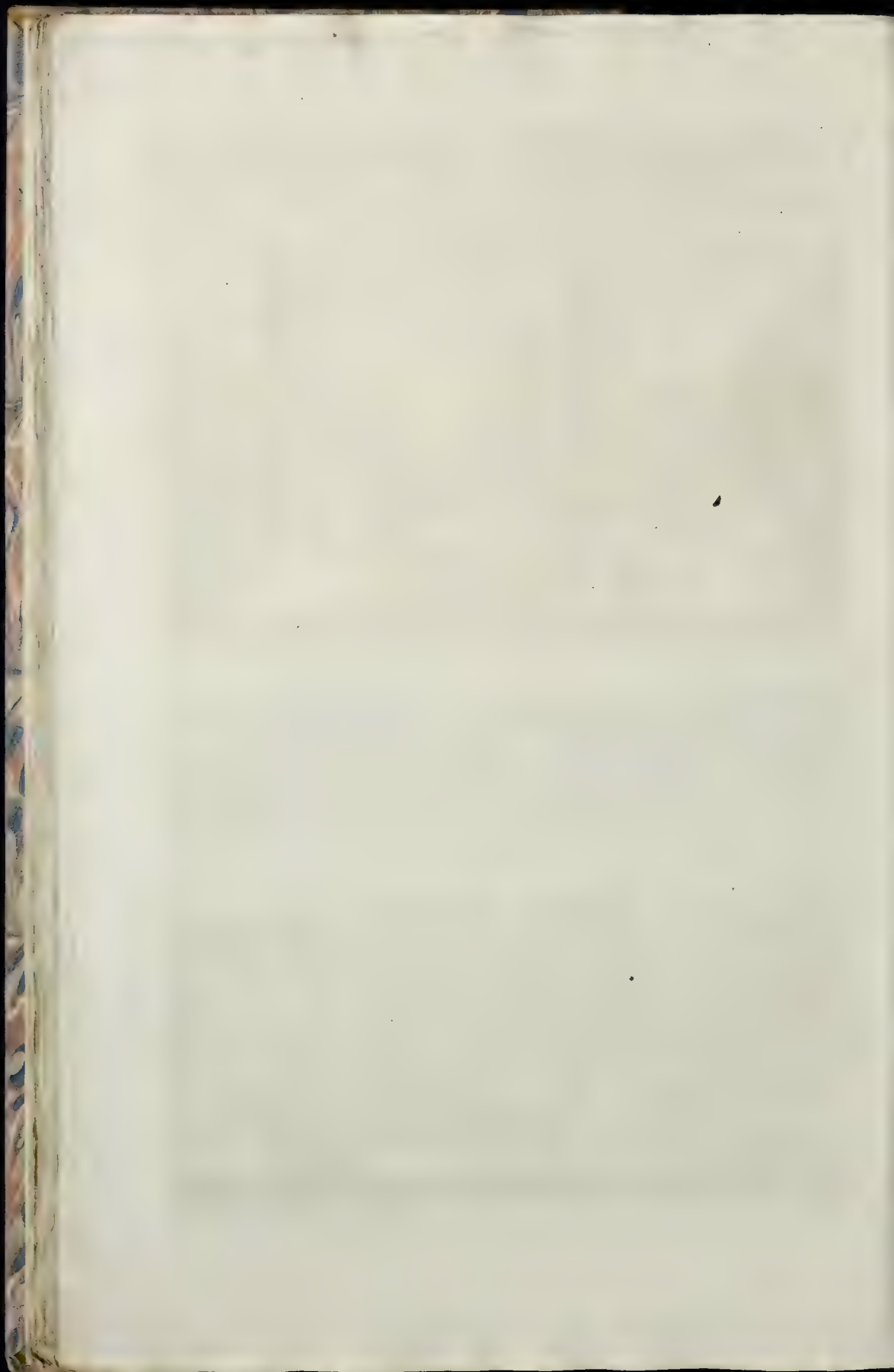
83

PETERSBURG Gesigt over de Tuinen.

Vue de PETERSBOURG, au dessus de la
 Pelouse.

84

PETERSBURG asterste Röm en
fäbriellen.

de dernier Bassin et les derniers
fäbriels de PETERSBOURG.

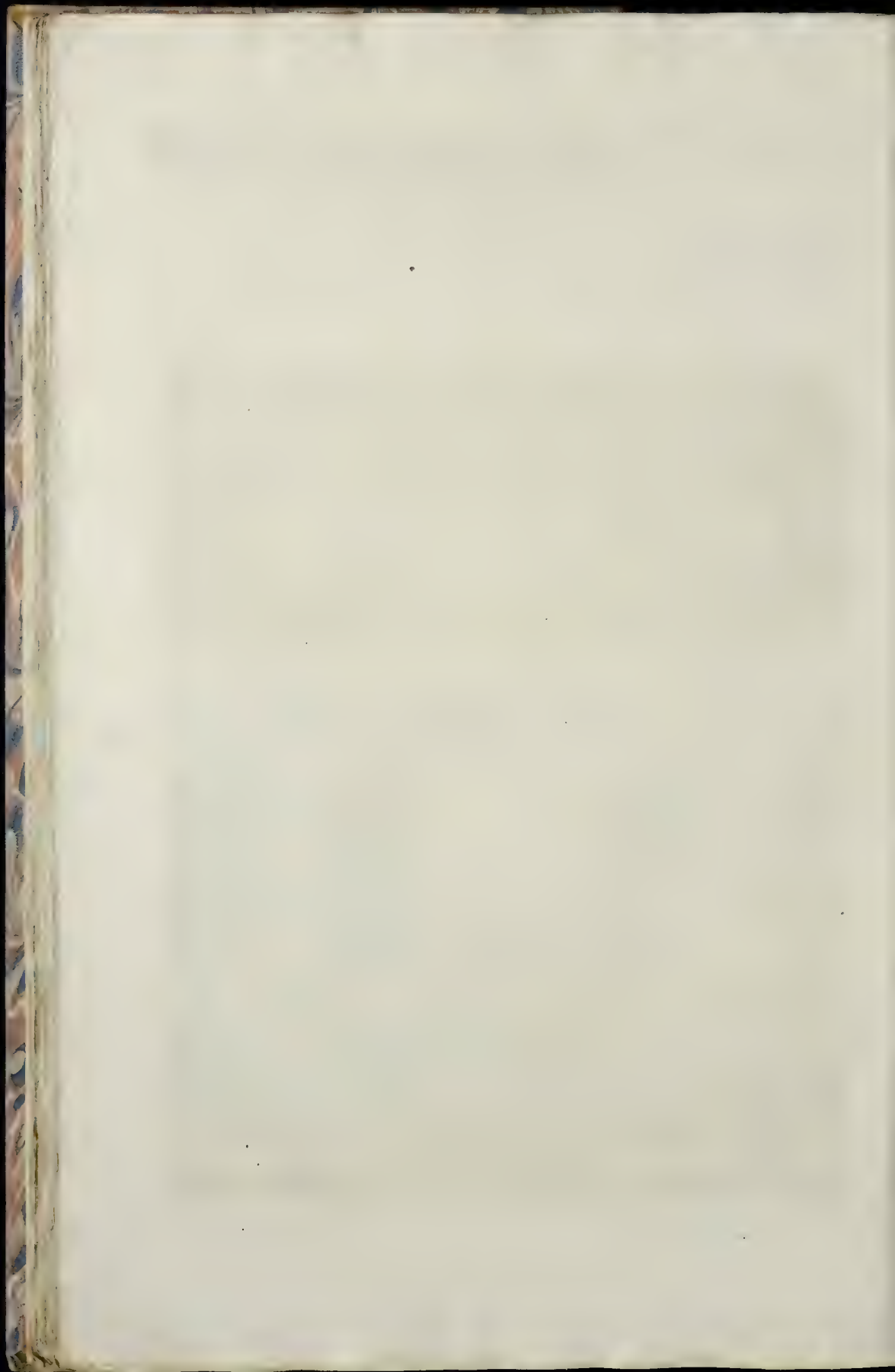
85

PETERSBURG gesigt door de Berceaux.

Vue de PETERSBOURG par les Berceaux.

86

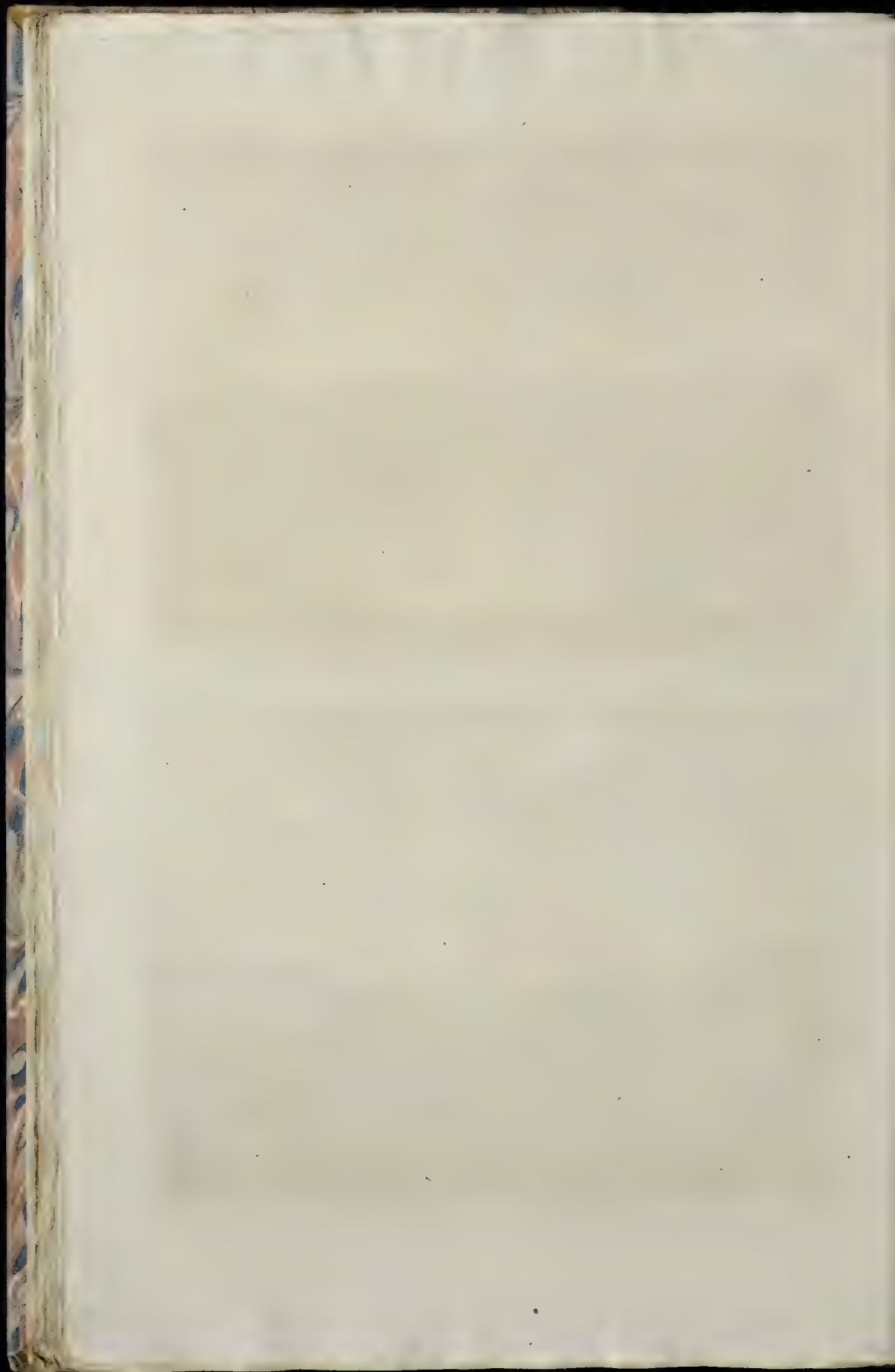
PETERSBURG Grond van 't opene Cabinet, staande op 't Bergje aldaer men 'n haere Kiewert kan plaatsen. *Vue de PETERSBOURG, du grand Cabinet, qui est sur la petite montagne, où leurs Majestés Impériales ont treuvé beaucoup de plaisir.* 87

PETERSBURG gezien van het Rijkje over de Nevelere, op Nigtevegt, en den Berge.

Vue de PETERSBOURG, de la Montagne au dessus de la Voliere, sur Niébovot, et den Berge. 88

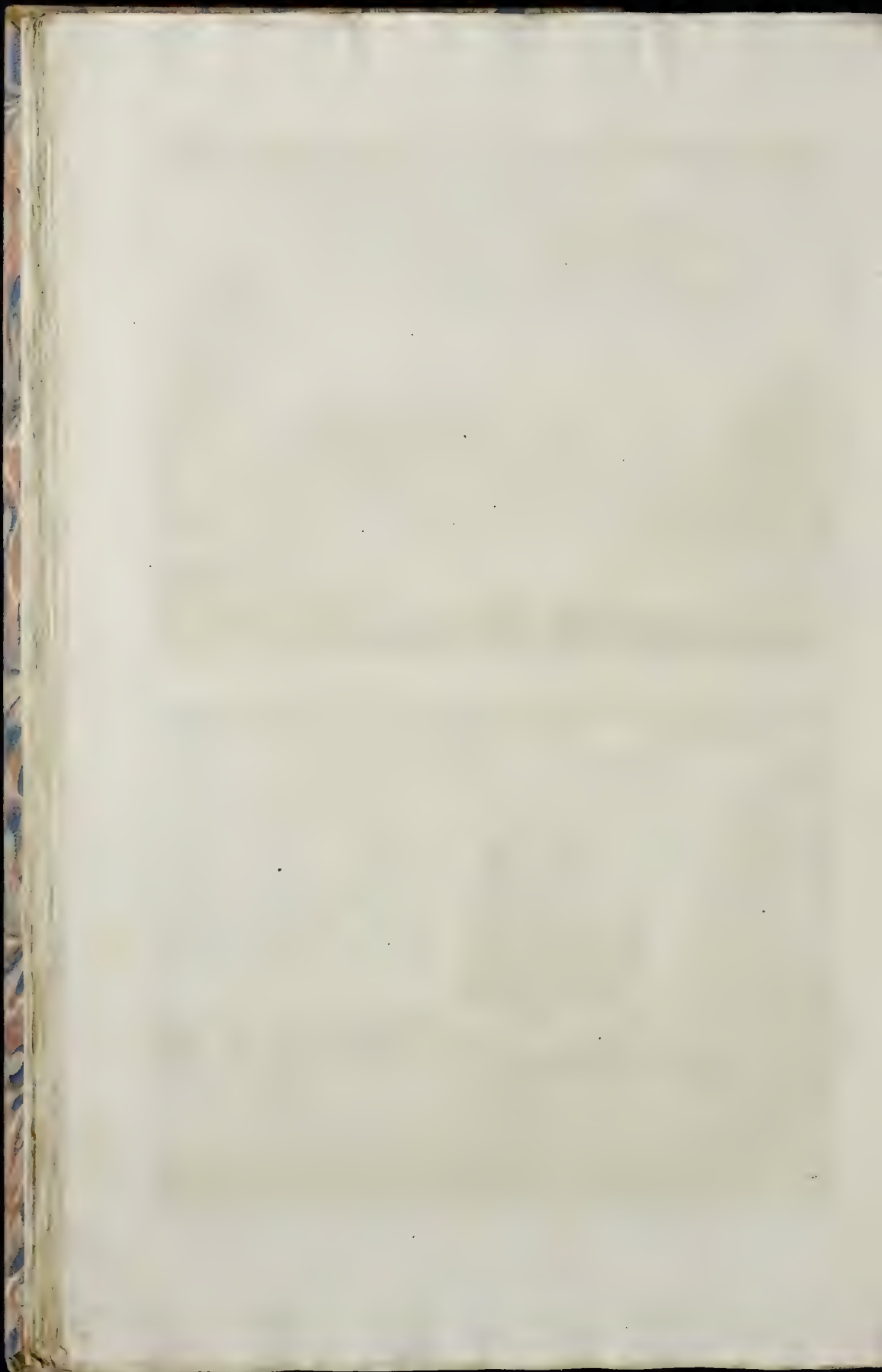
— b. — Yacht van een A. QUIT BRANDIES, neven ROOSEDAAL, het land huis van Heer N. de Ruyter, den ten. Schepen van Amsterdam.

— a. — Yacht du S. QUIT BRANDIES, avec ROOSEDAAL, la maison de campagne de Madame (la) Veuve du S. Albert & Denis Eschevin d'Amsterdam.

OVERDAM, de Nijpade van een A. Pieter. Helk pot, fiende op de schans in Nijnderdam.

OVERDAM, l'ardin ce piarsance en S. Pierre Helk pot, Regardant sur la Forteresse de Nijnderdam.

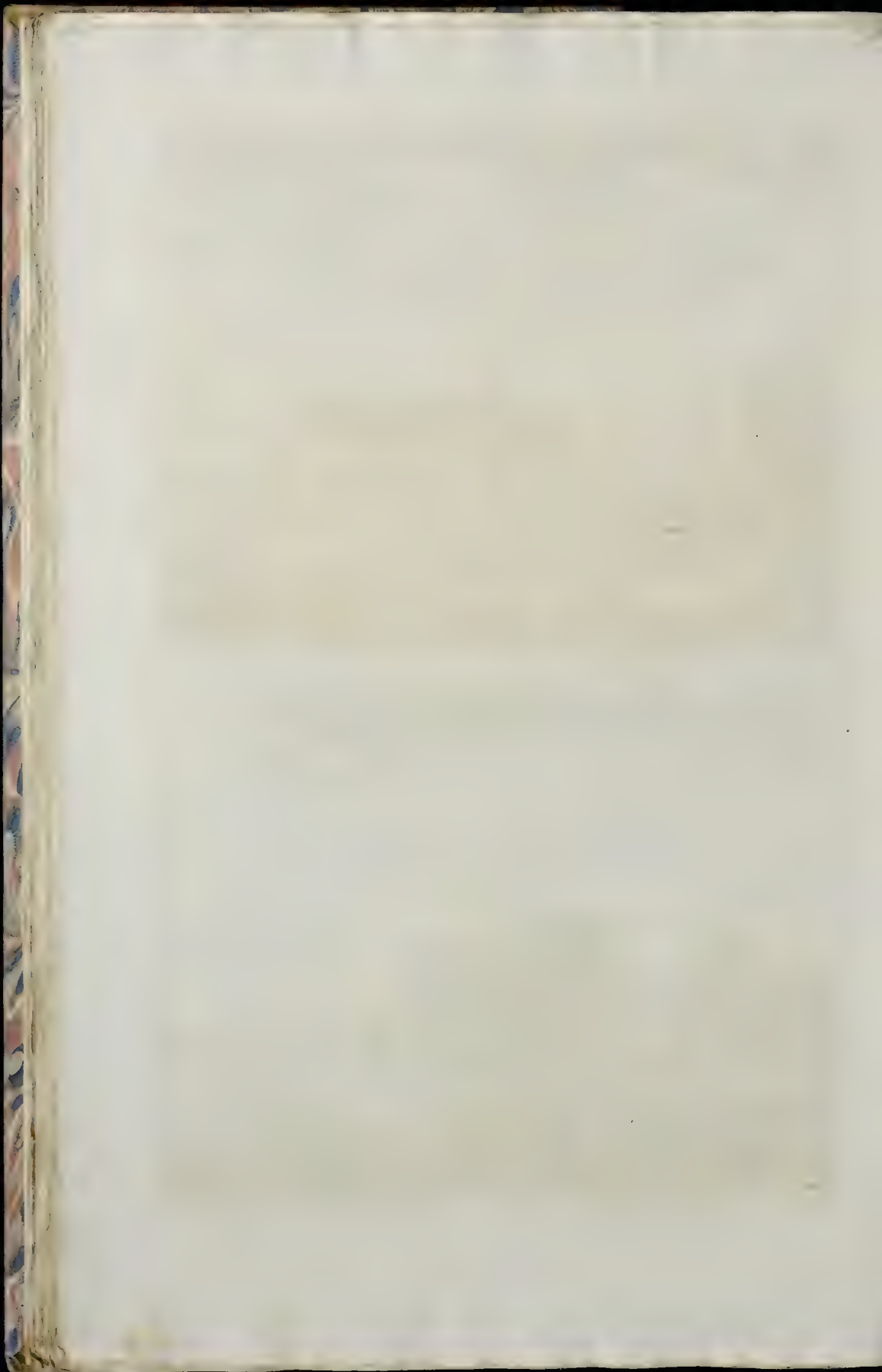
De Schans UITERMEERSE-SLUIS, van de Stad
Weesp af te zien.

La Fortresse UYTERMEERSE-SLUYS Regardant
de la Ville de Weesp. 91

VECHT WYK, de Nijpste de van een N. Dir.
Bosch; met een gezicht op Naarden.

VECHT WYK, l'ar den de Plaisance du N. Dir.
Bosch, avec une V'ue vers Naarden. 92

DRIEMOND, aen het Gein en de Gaeap, de cust-
plaats van een H. Cornelis van Laer.

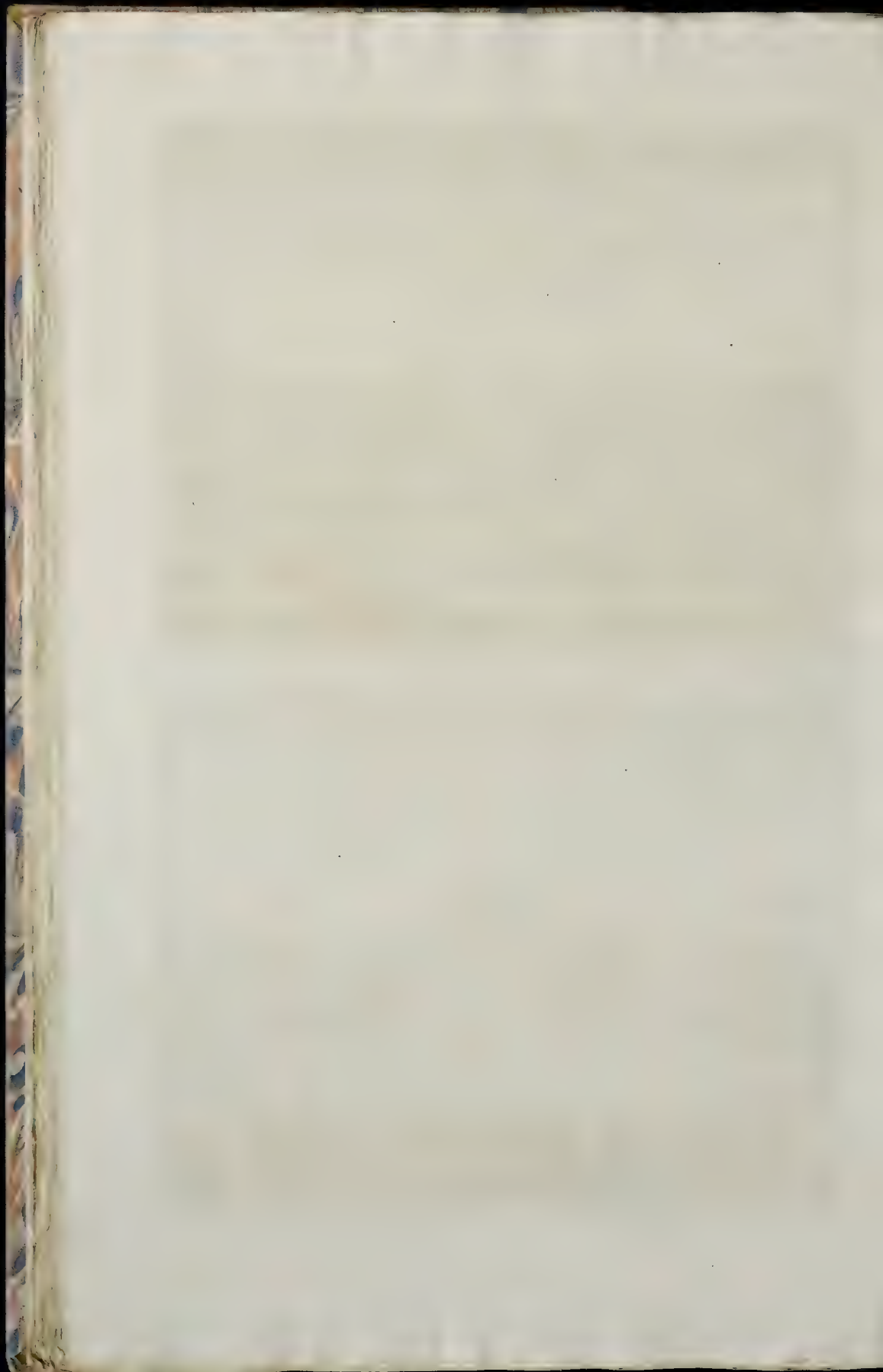
DRIEMOND, sur le Gein et Gaeap, la place de Plai-
sance du H. Cornelle van Laer. 23

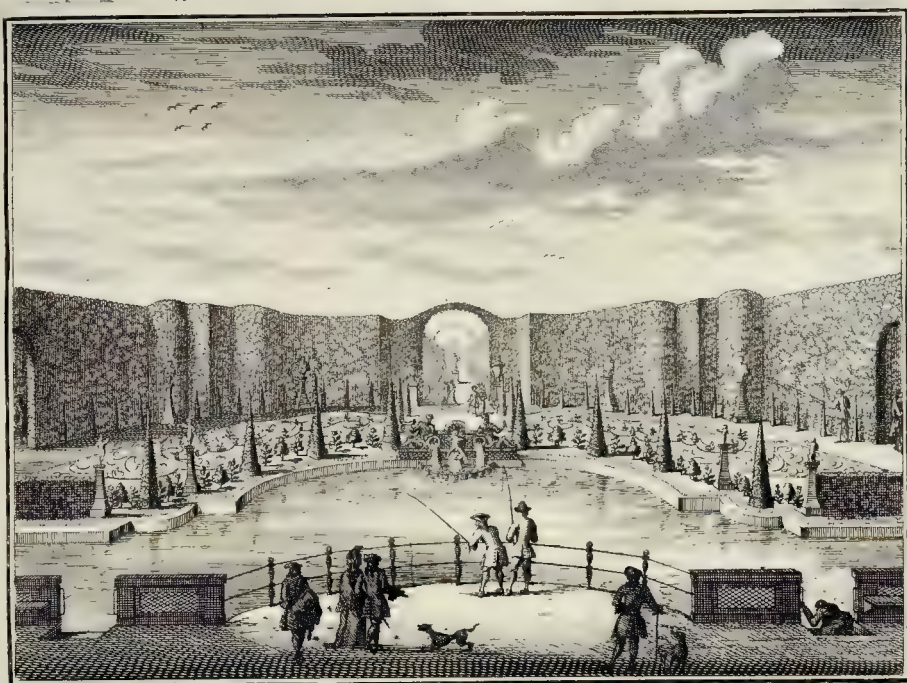

DRIEMOND Gesiet van agteren, over de Groot-
Loom naer het Huus.

DRIEMOND Vue par derriere dessus le Grand
Loom vers la Maison. 24

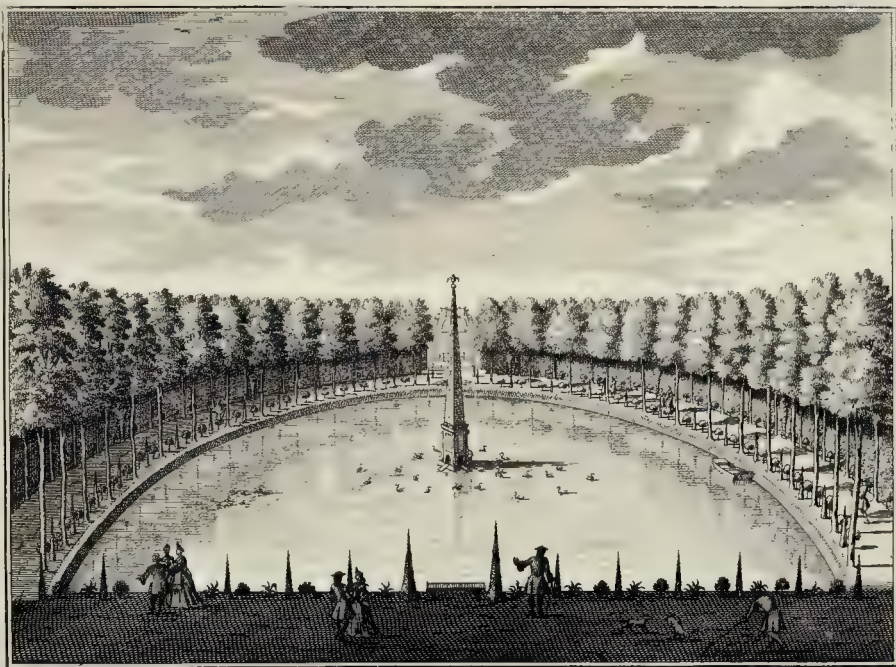

DRIEMOND'S Geest over de Kom, van het Auis
naer osteren.

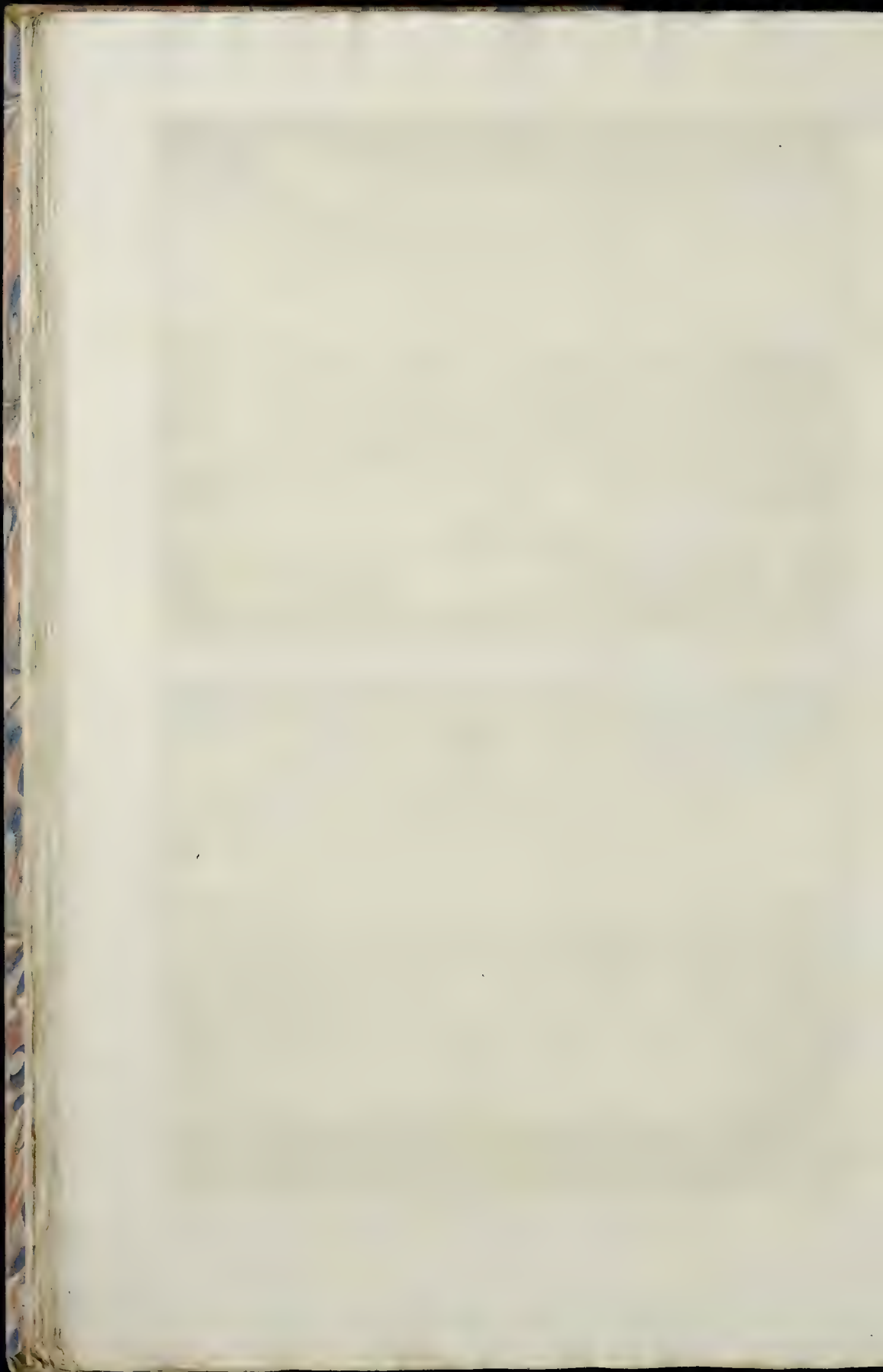
DRIEMOND, Vue dessus le Bassin, de la Maison
vers derriere.

95

DRIEMOND'S agterste Kom, met haer Pyramide. | DRIEMOND, le dernier Bassin avec sa Pyramide.

96.

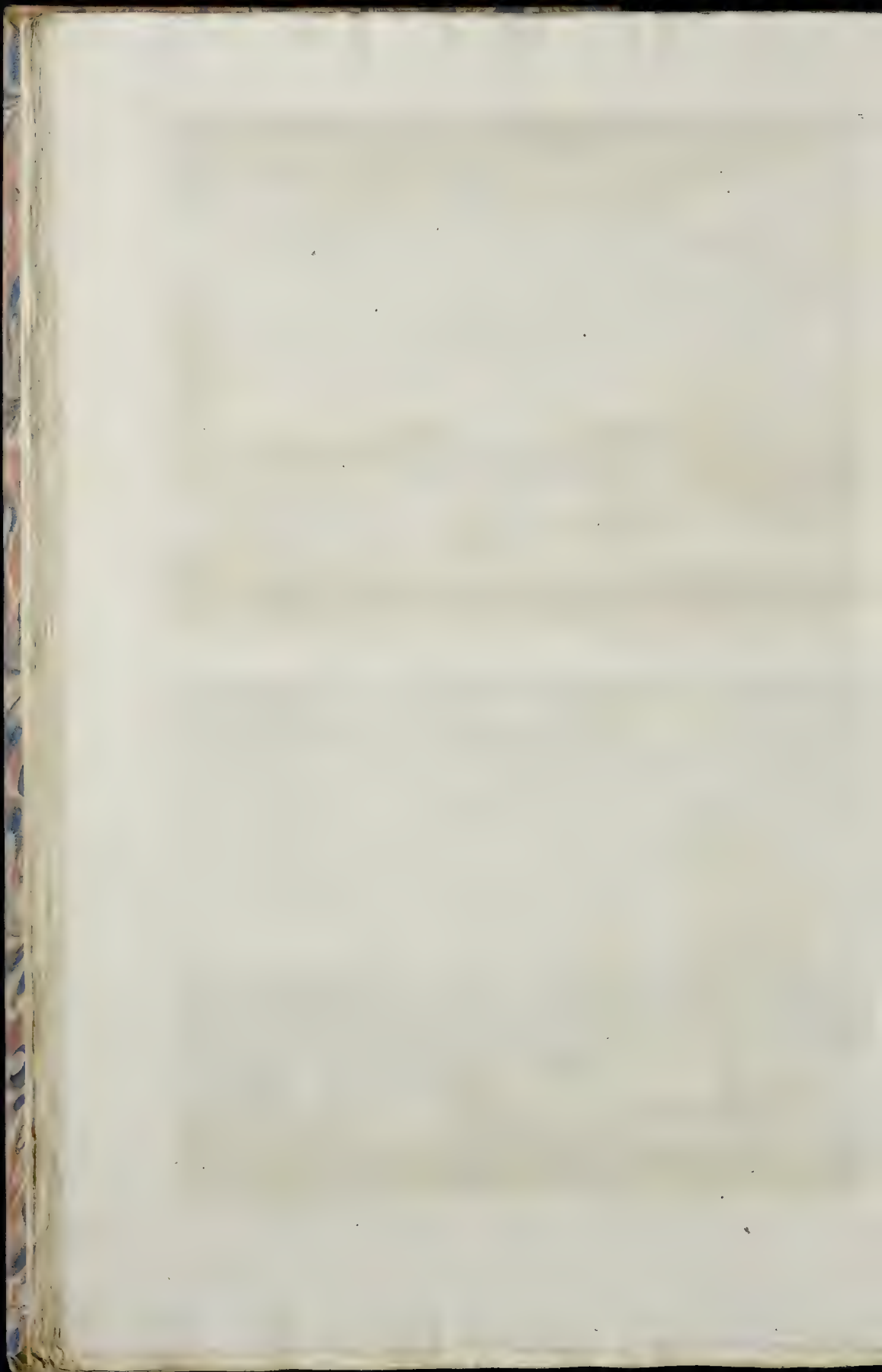
De Stad **WEESP** het gezicht komende van
de uitermeêrse Sluis.

La Ville de **WEESP**, venant sa Veue ou côté de
l' uitermeêrse Sluis. 97

De Stad **MUIDEN** en naar Slot, van de
Zee dyk af te sien.

La Ville de **MUIDEN**, avec son Chateau,
qui se voit du Zee dyk. 98

DRIEMONDS Huys van voren. La. Maison de DRIEMOND du côté de la Façade.

94.a

DRIEMONDS Huys op zyde en van agteren, La. Maison de DRIEMOND de côté & de derrière,
langs de Rom te sien. ainsi qu'elle se voit le long du Bassin.

94.b

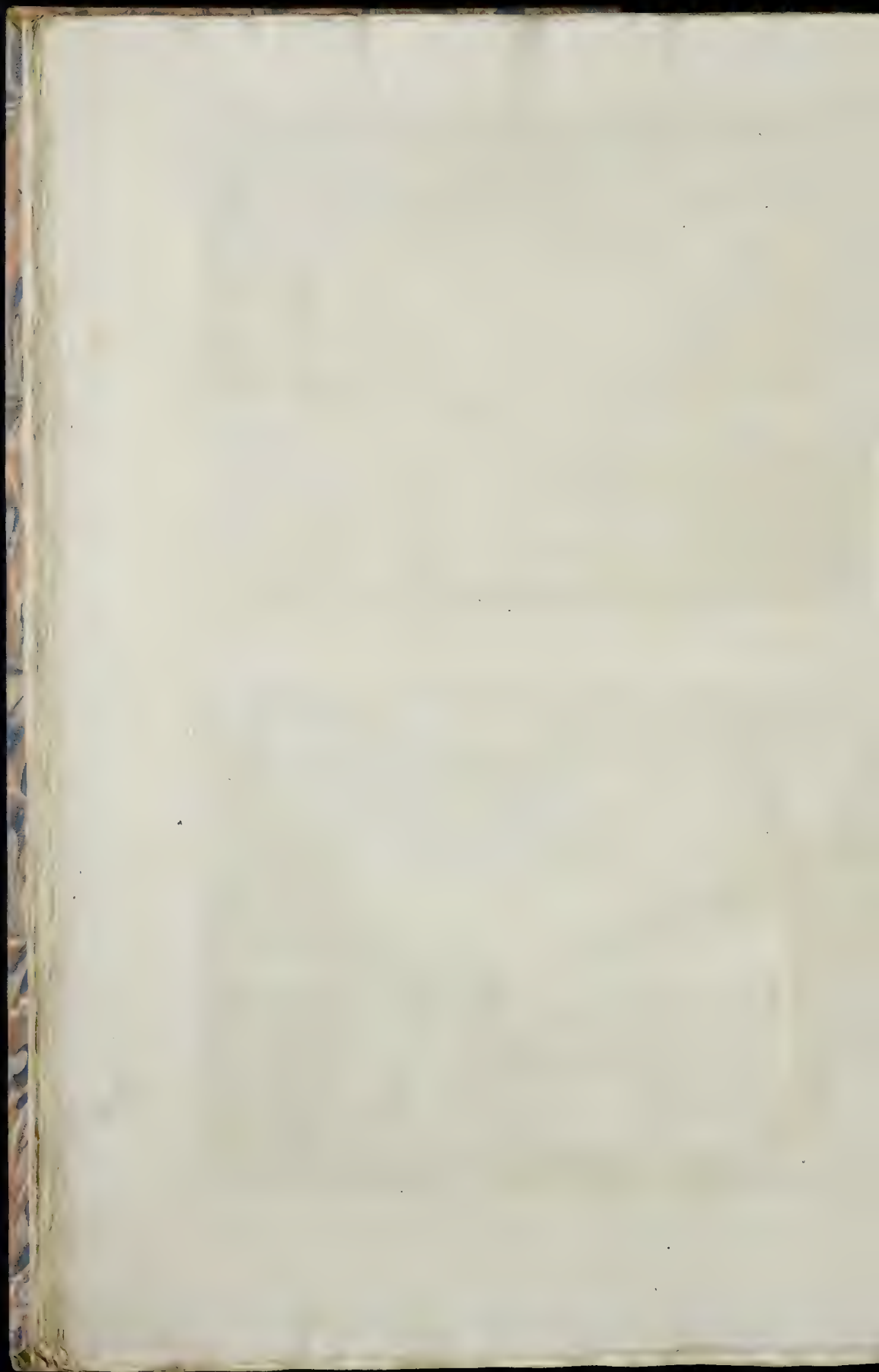
*DRIEMONDS gesigt over de Laan, na de
ingang van de Hees - Tuin. || Vue de DRIEMONDS, vers l'entrée du
Jardin Potager.*

24 c

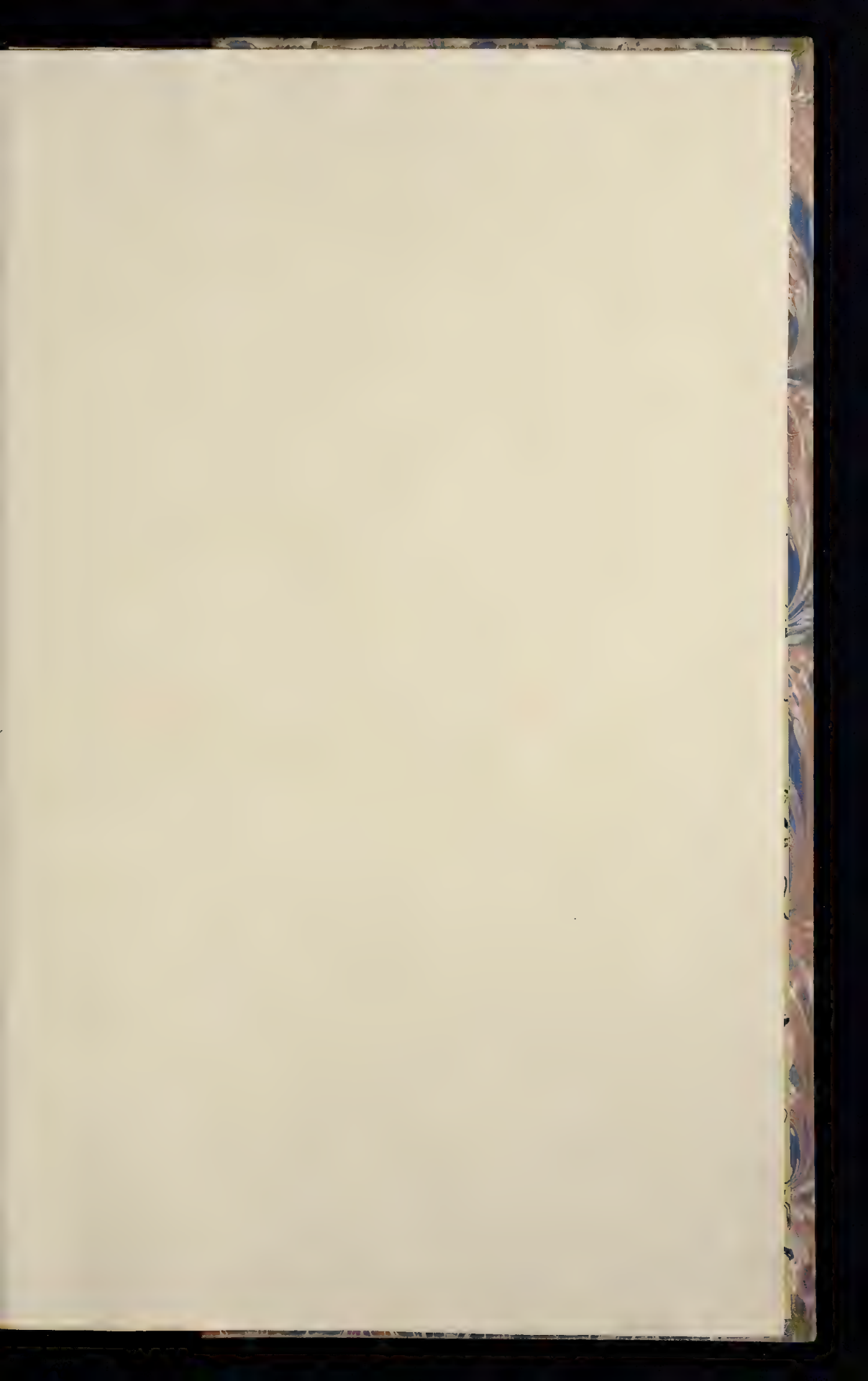

*DRIEMONDS gesigt langs de Stallinge,
naa t' Speelhuys || Vue de DRIEMONDS, du côté des Ecuries,
vers la Gloriette du Jardin.*

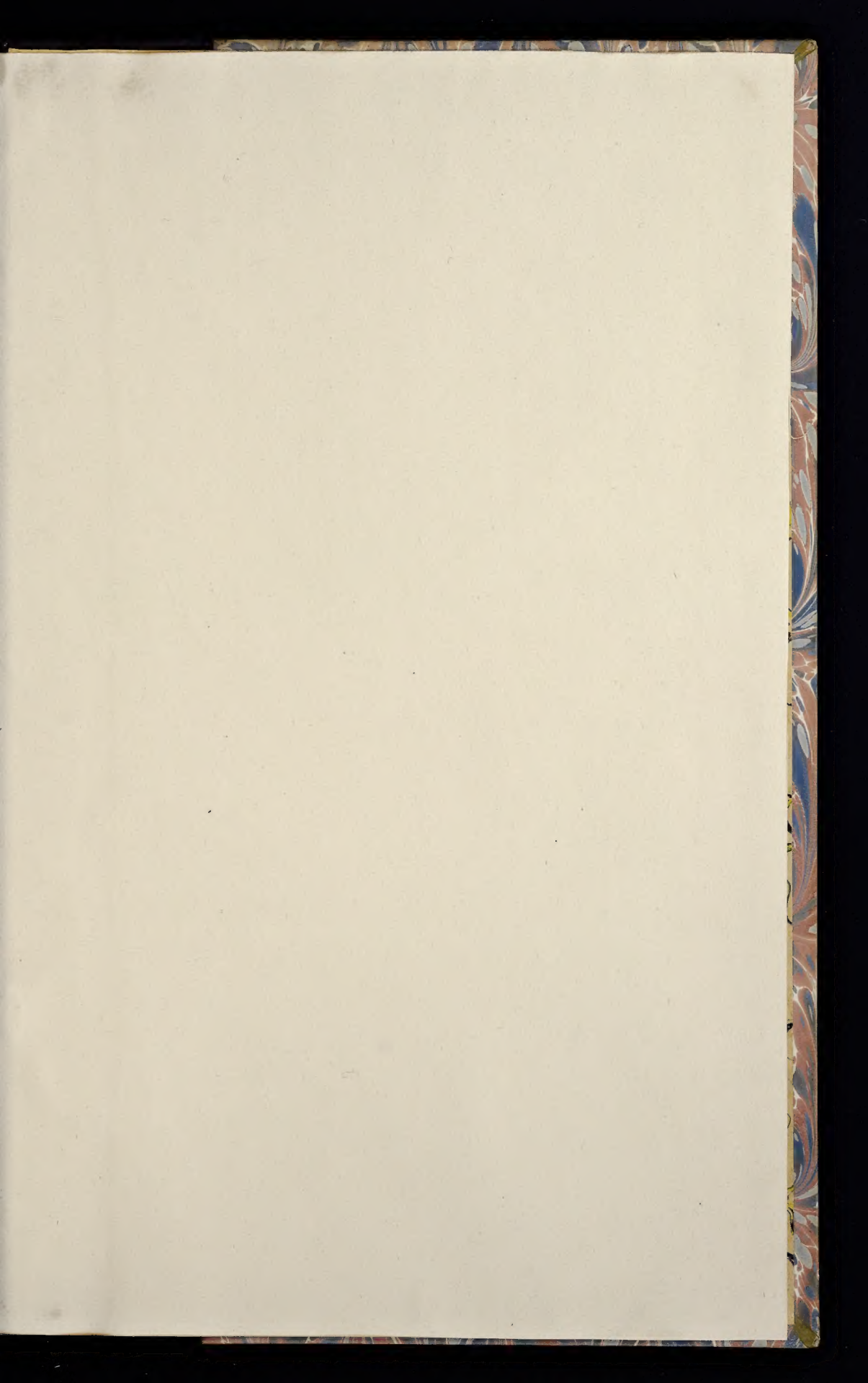
24 d

RARE 85-B
FOLIO 4767

